UNITED NATIONS LIBRARY
NATIONS UNIES
BIBLIOTHÈQUE
GENEVA

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 grudnia 1960 r. **Nr 97*)**

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

429 — z dnia 22 grudnia 1960 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1961 r. 829

OBWIESZCZENIE

430 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 grudnia 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 871

429

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1960 r.

o Narodowym Planie Gospodarczym na 1961 r.

I. Wyniki rozwoju gospodarki narodowej w 1960 r.

1. Rok 1960 był ostatnim rokiem realizacji planu 5-letniego na lata 1956—1960 i przyniósł pomyślne wykonanie podstawowych zadań tego planu.

Rok 1960 był równocześnie okresem szeregu poważnych osiągnięć w dalszym rozwoju gospodarki narodowej, a w szczególności stosunkowo szybkiego wzrostu produkcji przemysłowej, znacznego zwiększenia wydajności pracy, dalszego wzrostu inwestycji w gospodarce narodowej oraz rozwoju budownictwa mieszkaniowego.

Równocześnie osiągnięto w 1960 r. przezwyciężenie trudności, powstałych w 1959 r., a w szczególności:

— przezwyciężenie skutków suszy i powodzi w rolnictwie przy utrzymaniu, a nawet wzroście pogłowia zwierząt hodowlanych,

— poprawę proporcji z punktu widzenia ekonomicznego pomiędzy wzrostem płac i zatrudnienia a wzrostem produkcji i wydajności pracy przy dalszym postępie w kierunku likwidacji przerostów zatrudnienia,

— zmniejszenie dysproporcji pomiędzy popytem a podażą niektórych artykułów żywnościowych na rynku,

— zapewnienie szybszego wzrostu eksportu w stosunku do wzrostu importu.

Rok 1960 wykazał skuteczność środków podjętych dla rozwiązania tych zadań po III Plenum KC PZPR.

Należy podkreślić również pewien wzrost dochodów ludności osiągnięty zwłaszcza w IV kwartale 1960 r., po przejściowym ograniczeniu dochodów ludności, jakie nastąpiło na przełomie 1959 i 1960 r.

2. Produkcja przemysłu uspołecznionego wzrosła w 1960 r. o 10,2% w porównaniu z 1959 r. i przekroczyła poziom zakładany w planie o 3,5%.

Produkcja środków wytwarzania grupy „A" wzrosła szybciej niż produkcja grupy „B", przy czym produkcja grupy „A" wzrosła w 1960 r. o 13,0% w porównaniu z 1959 r. i przekroczyła poziom planowany o 4,6%, a produkcja grupy „B" o 7,2%, przekraczając poziom planowany o 2,3%.

Wzrost produkcji przemysłowej osiągnięty w 1960 r. jest nieco szybszy od wzrostu osiągniętego w poprzednich latach realizacji bieżącego planu 5-letniego. Jednym z czynników przyspieszenia tempa wzrostu produkcji w 1960 r. było zakończenie budowy i uruchomienie w 1960 r. znacznej liczby nowych obiektów przemysłowych, zwłaszcza w przemyśle ciężkim.

Rok 1960 charakteryzowały ponadto:

— stosunkowo znaczny wzrost wydobycia węgla kamiennego,

— dalszy wzrost produkcji stali i wyrobów walcowanych,

— szczególnie szybki wzrost produkcji w przemyśle maszynowym (o 18,8%) oraz w przemyśle chemicznym (o 19,4%),

— wysoki wzrost produkcji w przemyśle materiałów budowlanych, zwłaszcza produkcji cementu (o 23,9%),

— lepsza sytuacja surowcowa dla przemysłu spożywczego, w związku ze zwiększoną podażą surowców rolnych,

— pewne złagodzenie trudności zbytu w przemyśle drobnym, zarówno państwowym, jak i spółdzielczym, występujących w 1959 r.,

— poprawa szeregu ekonomicznych wskaźników pracy przemysłu, zwłaszcza istotne obniżenie kosztów osobowych oraz wzrost akumulacji.

Wzrost produkcji został osiągnięty przy takim samym poziomie zatrudnienia jak w 1959 r.; w rezultacie cały przyrost produkcji osiągnięto dzięki wzrostowi wydajności pracy.

W wyniku środków podjętych po III Plenum KC PZPR osiągnięto wyraźną poprawę dyscypliny pracy i wykorzystania czasu roboczego, którą ilustrują następujące dane: liczba przepracowanych godzin nadliczbowych bez ruchu ciągłego zmniejszyła się o 26% (za okres 9 miesięcy 1960 r.), liczba godzin opuszczonych bez usprawiedliwienia o 44%, liczba godzin przestojowych o 14%, liczba godzin opuszczonych z powodu choroby o 24%.

Natomiast ujemnym zjawiskiem był brak widocznej poprawy w dziedzinie zmniejszenia kosztów materiałowych.

W sytuacji surowcowej przemysłu w 1960 r. wystąpiły pewne trudności w I połowie roku, zwłaszcza w zaopatrzeniu w niektóre asortymenty importowanych wyrobów walcowanych oraz półfabrykaty dla przemysłu chemicznego. Trud-

*) Ostatni numer w 1960 r.

ności te zostały jednak w II półroczu w zasadzie przezwyciężone bądź poważnie złagodzone.

Stosunkowo wysoki wzrost produkcji przemysłowej w 1960 r. był m. in. wynikiem oddania do użytku znacznej liczby nowych obiektów przemysłowych, w tym pieca martenowskiego w hucie im. Lenina, drugiego etapu budowy huty aluminium w Skawinie, nowej fabryki kwasu siarkowego w Toruniu, 3 nowych wytwórni w kombinacie chemicznym w Oświęcimiu, cementowni Chełm, nowego oddziału cementowni „Przyjaźń" w Wierzbicy, fabryki papieru w kombinacie celulozowo-papierniczym w Ostrołęce, zakładów przemysłu mięsnego na Służewcu i szeregu innych. W energetyce oddanych do użytku zostało około 650 MW nowych mocy w elektrowniach. Jednakże w uruchamianiu obiektów z inwestycji w elektrowniach powstały pewne opóźnienia.

3. Produkcja rolna była w 1960 r. o 1,9% wyższa niż zakładano w planie i o 5,5% wyższa niż w 1959 r. Przekroczenie planu produkcji rolnej związane było ze szczególnie wysokim urodzajem zbóż jarych, buraków cukrowych oraz owoców i warzyw, osiągnięciem znacznego wzrostu pogłowia, a także dużym wzrostem produkcji, osiągniętym w 1960 r. przez państwowe gospodarstwa rolne.

Produkcja roślinna osiągnęła ogółem poziom o 3,5% wyższy niż planowano i o 8,2% wyższy niż w 1959 r. Pomimo niekorzystnych warunków atmosferycznych siewu zbóż ozimych plony zbóż kształtują się na poziomie 16,0 q z ha, tj. wyższym niż zakładano w planie i wyższym od plonów z 1959 r. Zbiory zbóż kształtują się na poziomie około 14,8 mln ton, tj. o 1,2% wyższym od zbiorów z 1959 r.

Przy mniejszej niż w 1959 r. powierzchni zasiewów zbóż wzrosła powierzchnia uprawy ziemniaka. Dzięki zwiększeniu powierzchni uprawy i wyższym niż w 1959 r. plonom ziemniaków wynoszącym 131 q z ha ogólne zbiory ziemniaka osiągnęły 37,7 mln ton, tj. były o 5,7% wyższe niż w 1959 r.

Łączna produkcja pasz ze zbiorów 1960 r. jest większa niż w 1959 r., z tym że poprawa dotyczy przede wszystkim pasz dla bydła, natomiast baza paszowa dla trzody chlewnej na niektórych terenach kraju, gdzie zbiory ziemniaków były niskie, wymagać będzie uzupełnienia drogą zwiększonej pomocy paszowej ze strony Państwa.

Ogólnie biorąc tempo rozwoju bazy paszowej w stosunku do potrzeb rozwijającej się hodowli było w 1960 r. nadal niedostateczne, co stwarzało szereg trudności w bilansie paszowym i zbożowym kraju.

W 1960 r. osiągnięto wyjątkowo wysokie — najwyższe po wojnie — plony i zbiory buraków cukrowych. Plony buraków cukrowych osiągnęły około 250 q z ha, tj. były o 57,2% wyższe niż w 1959 r. i o około 26% wyższe niż średnie z lat 1956—1959. Zbiory buraków wyniosły około 10 mln ton, tj. wzrosły o 67,2% w porównaniu z 1959 r.

Plony roślin oleistych były niższe niż w bardzo urodzajnym dla oleistych 1959 r. i wyniosły 11,3 q z ha wobec 12,7 q w 1959 r., tj. o 11,0% mniej, jednakże w związku ze zwiększeniem powierzchni zasiewów zbiory oleistych były o 11,6% wyższe. Wyższe były również zbiory roślin pastewnych, a także owoców i warzyw.

Produkcja zwierzęca osiągnęła ogółem 99,8% poziomu zakładanego w planie i była o 1,9% wyższa niż w 1959 r.

Pogłowie bydła i trzody chlewnej wykazało w 1960 r. wyraźny wzrost, przy tendencji do odmłodzenia struktury stada bydła. Ogólne pogłowie bydła według stanu w czerwcu 1960 r. było o 4,1% wyższe niż w odpowiednim okresie 1959 r., przy obniżeniu pogłowia krów o 2,3%. Pogłowie trzody chlewnej wzrosło ogółem o 12,6%, przy szczególnie dużym wzroście pogłowia trzody w wieku do 3 miesięcy.

W związku ze spadkiem pogłowia krów oraz w wyniku wzrostu zużycia mleka na paszę dla prosiąt i cieląt zaistniały poważne trudności w wykonaniu planu skupu mleka.

Rok 1960 był okresem poważnego wzrostu dostaw i pomocy produkcyjnej Państwa dla wsi. Dostawy pasz dla gospodarstw chłopskich wzrosły ogółem z 996,7 tys. ton w 1959 r. do 1.250 tys. ton w 1960 r., tj. o 25,4%, umożliwiając wzrost pogłowia pomimo trudnej sytuacji paszowej spowodowanej suszą w 1959 r. Znacznie wzrosła działalność Państwa w zakresie ochrony roślin. Dostawy środków ochrony roślin były o 94,2% wyższe niż w 1959 r. Dostawy nawozów sztucznych pod zbiory 1960 r. wynosiły ogółem 751,1 tys. ton w czystym składniku, tj. wzrosły o 15,4%. Znacznie wzrosły dostawy maszyn, traktorów i sprzętu rolniczego dla kółek rolniczych. Wzrosły również znacznie dostawy materiałów budowlanych dla wsi.

W 1960 r. zgodnie z uchwałami II i VI Plenum KC PZPR rozwijano szereg nowych form oddziaływania na intensyfikację rolnictwa, jak Fundusz Rozwoju Rolnictwa i sieć doradztwa agrotechnicznego. Liczba kółek rolniczych wzrosła z 21,1 tys. na koniec 1959 r. do 22,5 tys. na koniec września 1960 r., tj. o 6,6%, a liczba członków kółek rolniczych z 563,1 tys. na koniec 1959 r. do 590,8 tys. na koniec września 1960 r., tj. o 5%.

Kółka rolnicze zakupiły w 1960 r. 7800 traktorów.

Rok 1960 charakteryzował się wysokim wzrostem produkcji w PGR. Produkcja globalna państwowych gospodarstw rolnych wzrosła w 1960 r. o około 17% w porównaniu z 1959 r., przy czym szczególnie wzrosły zbiory buraków cukrowych (przeszło 2-krotny wzrost) oraz produkcja żywca i mleka.

Rok 1960 był również okresem pewnego umocnienia istniejących spółdzielni produkcyjnych. Spółdzielnie osiągnęły plony zbóż o ponad 2 q z ha wyższe niż indywidualne gospodarstwa chłopskie. W porównaniu z 1959 r. ponad dwukrotnie wzrosły plony buraków cukrowych oraz znacznie wzrosło zespołowe pogłowie bydła, trzody chlewnej i owiec.

4. Dochód narodowy wytworzony w kraju jest w 1960 r. o około 5% wyższy niż w 1959 r. i kształtuje się w zasadzie na poziomie zakładanym w planie.

Jednakże w związku ze zmniejszeniem się ujemnego salda w zakresie importu i eksportu oraz w związku ze zmianami w strukturze obrotów towarowych, polegającymi na zwiększeniu udziału eksportu artykułów konsumpcyjnych, dochód narodowy do podziału wzrósł o 2,5% w porównaniu z 1959 r.

Fundusz spożycia kształtuje się na poziomie 100,9% w porównaniu z 1959 r. i jest niższy niż zakładano w planie.

Osobowy fundusz płac netto osiągnął w 1960 r. 132 mld zł, tj. wzrósł o 3,9% w porównaniu z 1959 r. i przekroczył o około 1 mld zł poziom planowany. W 1960 r. osiągnięto wydatną poprawę dyscypliny płac w wyniku środków podjętych po III Plenum KC PZPR. Przekroczenie planowanego poziomu płac jest znacznie niższe niż przekroczenie planu produkcji.

Średnia płaca nominalna netto na jednego zatrudnionego w gospodarce uspołecznionej wzrosła z 1453 zł w 1959 r. do 1490 zł w 1960 r., tj. o 2,5%, ale biorąc pod uwagę wzrost kosztów utrzymania pomiędzy 1959 r. a 1960 r. nastąpiło obniżenie płacy realnej, a dopiero w ciągu roku 1960 stopniowy wzrost płac realnych. Przejściowe zahamowanie wzrostu płac realnych w 1960 r. związane było z koniecznością podniesienia cen mięsa, dokonanego w 1959 r., a także z trudną sytuacją w handlu zagranicznym.

Sytuacja w handlu detalicznym ukształtowała się pod wpływem zwolnienia tempa wzrostu siły nabywczej ludności oraz zaznaczającego się wzrostu oszczędności, co zadecydowało, że pomimo wzrostu obrotów licząc w cenach bieżących o 3,4% plan obrotu nie został w pełni wykonany (98,7%).

W 1960 r. utrzymał się nadal nacisk rynku na artykuły spożywcze, zwłaszcza zastępujące mięso. W rezultacie pomimo

globalnego zrównoważenia popytu i podaży artykułów rolnych na rynku wewnętrznym występowały pewne asortymentowe i okresowe braki niektórych artykułów.

W 1960 r. osiągnięto w zasadzie pełne zaspokojenie zapotrzebowania rynku na artykuły przemysłowe, przy pewnych objawach osłabienia popytu na niektóre artykuły, jak np. odbiorniki radiowe, rowery, tkaniny wełniane.

W 1960 r. nastąpił przyrost zapasów towarów rynkowych w handlu o 6,6 mld zł, przekraczając o około 200 mln zł założenia planu. Przyrost ten dotyczy głównie towarów przemysłowych. Towarzyszyła temu pełna stabilizacja sytuacji pieniężnej, znajdująca wyraz m. in. w dalszym wzroście wkładów oszczędnościowych ludności, które wzrosły z 11,0 mld zł w 1959 r. do 13,0 mld zł na koniec października 1960 r., tj. o 18,2%.

Nakłady inwestycyjne w 1960 r. — na skutek zwiększeń planu w toku jego wykonywania — są wyższe niż planowane, a mianowicie są o około 6% wyższe niż w 1959 r., podczas gdy plan przewidywał wzrost o około 4%.

W zaopatrzeniu budownictwa w materiały budowlane nastąpiła wyraźna poprawa.

Rok 1960 był okresem dalszego wzrostu budownictwa mieszkaniowego. Liczba izb mieszkalnych typu miejskiego oddanych do użytku w 1960 r. osiągnęła 302 tys. wobec 278,2 tys. w 1959 r., tj. wzrosła o 8,6%.

Przyrost zapasów ogółem w gospodarce narodowej w 1960 r. ukształtował się na poziomie przyrostu osiągniętego w 1959 r., przekraczając poziom zakładany w planie o około 4 mld zł.

Przekroczenie założeń planu w zakresie inwestycji i przyrostu zapasów powoduje, że fundusz akumulacji jest wyższy niż planowano i wyższy niż w 1959 r. Udział akumulacji, obliczony w cenach z 1.I.1961 r., zwiększył się z 25,6% dochodu narodowego do podziału w 1959 r. do 26,7% w 1960 r., w tym udział inwestycji netto z 19,7% w 1959 r. do 20,1% w 1960 r.

5. Rok 1960 jest okresem poważnego zwiększenia w porównaniu z 1959 r. obrotów handlu zagranicznego. Ogólne obroty handlu zagranicznego w cenach bieżących są wyższe o 9,7% niż w 1959 r. i o 3,8% wyższe niż planowane, w tym eksport o 3,9% wyższy niż planowano i o 13,1% wyższy niż w 1959 r., a import wyższy o około 3,7% niż planowano i o 6,9% niż w 1959 r.

W strukturze rzeczowej eksportu nastąpiły dalsze zmiany. Zmniejszył się udział surowców i półfabrykatów z 49% całego eksportu w 1959 r. do 43,3% w 1960 r., na rzecz zwiększenia udziału maszyn i sprzętu inwestycyjnego z 26,3% w 1959 r. do 27,9% w 1960 r., artykułów rolno-spożywczych z 18,2% do 19,5% oraz gotowych wyrobów przemysłowych z 6,5% do 9,3%. Eksport artykułów rolno-spożywczych był w 1960 r. o 20,8% wyższy niż w 1959 r., a eksport maszyn i urządzeń o 19,9%.

W imporcie nieznacznie zmniejszył się udział artykułów rolnych, a mianowicie z 16,9% całego importu w 1959 r. do 16,8% w 1960 r. przy zwiększeniu udziału surowców i paliw z 48,6% do 50,4%. Import artykułów rolnych (łącznie ze zbożem) był o 5,8% wyższy niż w 1959 r.

6. Charakteryzując ogólnie wyniki 1960 r. należy stwierdzić, że pomyślne wykonanie planów produkcyjnych i inwestycyjnych w 1960 r. stwarza korzystną bazę wyjściową do realizacji planu 1961—1965 i realizacji zadań nowego etapu rozwoju gospodarki narodowej.

II. Podstawowe zadania narodowego planu gospodarczego na 1961 rok.

1. Zgodnie z podstawowymi kierunkami rozwoju gospodarki narodowej na lata 1961—1965 w roku 1961 należy dążyć do rozwijania sił wytwórczych kraju drogą dalszego rozszerzania działalności inwestycyjnej oraz powszechnego wprowadzania postępu technicznego i organizacyjnego do zakładów pracy. Wymaga to zwłaszcza zwiększenia nakładów inwestycyjnych w tych gałęziach gospodarki narodowej, od których uzależniony jest szybki rozwój gospodarczy kraju i które mogą zapewnić wzrost ilości towarów przeznaczonych na eksport oraz ekonomicznie korzystne eliminowanie importu. Dlatego też należy prowadzić intensywną rozbudowę przemysłu hutniczego i chemicznego oraz poważnie zwiększyć nakłady inwestycyjne w rolnictwie.

W zakresie handlu zagranicznego należy dążyć do umocnienia równowagi w tej dziedzinie, przede wszystkim przez szybszy wzrost eksportu niż importu.

Realizacja powyższych zadań planu pozwala na założenie dla 1961 r. dalszego umiarkowanego tempa wzrostu funduszu spożycia.

2. Jednym z zasadniczych zadań gospodarki narodowej w 1961 r. jest stworzenie warunków dla dalszego wzrostu produkcji rolnej. Wymagać to będzie uruchomienia wielostronnych środków oddziaływania na produkcję rolną oraz pełniejszego wykorzystania istniejących w rolnictwie rezerw produkcyjnych i środków przeznaczonych na rozwój tego działu gospodarki narodowej.

3. W 1961 r. należy dążyć do wykorzystywania wszystkich rezerw dla wzrostu produkcji przemysłowej, zwłaszcza w tych asortymentach, których produkcja nie zaspokaja jeszcze w pełni popytu ludności, oraz do dalszego zwiększania produkcji eksportowej, przy równoczesnym nieprzekraczaniu zużycia surowców i materiałów deficytowych pochodzących zwłaszcza z importu.

4. Zwiększone zadania inwestycyjne na 1961 r. powinny być dostosowane do najpilniejszych potrzeb gospodarki narodowej oraz realizowane w sposób znacznie oszczędniejszy niż w latach ubiegłych. W ramach zadań w tej dziedzinie powinien być udzielany priorytet podstawowym inwestycjom produkcyjnym, posiadającym decydujące znaczenie dla rozwoju gospodarczego kraju. Napięte zadania inwestycyjne wymagają energicznego kontynuowania i przeprowadzenia w ciągu 1961 r. akcji rewizji inwestycji, projektowania nowych obiektów z uwzględnieniem najbardziej nowoczesnych zdobyczy techniki oraz przyśpieszenia cyklu budowy obiektów inwestycyjnych.

5. W 1961 r. należy nadal koncentrować uwagę na prowadzeniu prawidłowej polityki w dziedzinie płac i zatrudnienia. Przejściowe zmniejszenie w 1961 r. podaży siły roboczej grozi powstaniem trudności w pokryciu ekonomicznie niezbędnego zapotrzebowania gospodarki narodowej w zakresie zatrudnienia. Dlatego też niezbędne będzie umiejętne wykorzystywanie przez wszystkie jednostki produkcyjne i instytucje posiadanej siły roboczej oraz likwidowanie przerostów zatrudnienia przy jednoczesnym przesuwaniu pracowników do tych gałęzi produkcji, w których mogą występować braki siły roboczej, zwłaszcza w obiektach nowo uruchamianych.

Dalszy wzrost produkcji i działalności inwestycyjnej, zwłaszcza wobec trudności związanych ze zwiększeniem stanu zatrudnienia, wymagać będzie poważnego zwiększenia wydajności pracy w oparciu o postęp techniczny i lepszą organizację pracy we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej. Jednocześnie należy w roku 1961 dążyć w oparciu o rozwój sił wytwórczych kraju i wzrost wydajności pracy do dalszego podnoszenia poziomu bytowego ludności. Powinno się to wyrazić przede wszystkim w zwiększeniu budownictwa mieszkaniowego, zwiększeniu wydatków na oświatę, naukę i ochronę zdrowia oraz dalszym rozszerzeniu asortymentu towarów i właściwym dostosowaniu ich do aktualnych potrzeb ludności.

6. W 1961 r. należy osiągnąć poprawę wyników finansowych działalności gospodarczej przedsiębiorstw. Należy to osiągnąć przede wszystkim przez uzyskanie wydatnej obniżki

kosztów, a zwłaszcza przez zwrócenie większej uwagi na obniżkę kosztów materiałowych, utrzymywanie zapasów w granicach ustalonych planem oraz przez realizację programu oszczędności stali i metali nieżelaznych.

III. Dochód narodowy.

Zakłada się, że dochód narodowy wytworzony, liczony w cenach z 1 lipca 1960 r., wzrośnie w 1961 r. o około 5% w porównaniu z przewidywanym poziomem 1960 r.

W związku z przyjętym w planie szybszym wzrostem eksportu niż importu towarów dochód narodowy do podziału wzrośnie wolniej i będzie w 1961 r. o około 3,5% wyższy niż w 1960 r.

Zakłada się, że fundusz spożycia będzie wyższy w 1961 r. o 4,1% w porównaniu z przewidywanym poziomem 1960 r.

Zakłada się, że akumulowana część dochodu narodowego wyniesie w 1961 r. 102,7 mld zł, czyli 25,5% dochodu narodowego do podziału, wobec 26,7% w przewidywanym wykonaniu planu 1960 r.

Inwestycje netto (łącznie z szacunkiem przyrostu stada podstawowego w rolnictwie) wyniosą w 1961 r. 85,7 mld zł, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r. o 9,5% oraz wzrost udziału w dochodzie narodowym z 20,1% w 1960 r. do 21,3% w 1961 r.

Przyrost zapasów i rezerw w gospodarce narodowej zakłada się na 1961 r. w wysokości 17,0 mld zł, czyli 4,2% dochodu narodowego do podziału wobec 6,6% w przewidywanym wykonaniu planu 1960 r.

IV. Przemysł.

1. Wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego ogółem w cenach fabrycznych wyniesie 523.088,5 mln zł, co stanowi wzrost o 7,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r., w tym produkcja przemysłu środków wytwarzania (grupa A) wzrośnie o 8,9%, a produkcja przemysłu przedmiotów spożycia (grupa B) o 6,1%.

2. Wartość produkcji globalnej przemysłu planowanego centralnie w cenach fabrycznych wyniesie 448.489,5 mln zł, co stanowi wzrost o 7,8% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r., a przemysłu planowanego terenowo 74.599,0 mln zł, co stanowi wzrost o 7,0% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

3. Wartość produkcji globalnej w cenach fabrycznych w poszczególnych gałęziach przemysłu kształtować się będzie następująco w mln zł:

	1961 plan	Udział procentowy	% 1961 / 1960 p. w.
Wartość produkcji globalnej ogółem	523.088,5	100,0	107,7
Wytwarzanie energii elektrycznej i cieplnej	11.592,0	2,2	113,9
Przemysł paliw	46.058,9	8,8	102,0
Hutnictwo żelaza (łącznie z wydobyciem rud)	43.055,0	8,2	107,5
Hutnictwo metali nieżelaznych (łącznie z wydobyciem rud)	12.067,3	2,3	106,5
Przemysł maszynowy i konstrukcji metalowych	34.730,2	6,8	113,5
Przemysł elektrotechniczny	19.244,6	3,7	117,9
Przemysł środków transportu	31.953,5	6,1	115,6
Przemysł metalowy	21.777,6	4,1	109,3
Przemysł chemiczny (łącznie z kopalnictwem surowców chemicznych)	35.862,7	6,9	115,9
Przemysł gumowy	5.714,1	1,1	112,8
Przemysł materiałów budowlanych (łącznie z wydobyciem surowców mineralnych dla budownictwa i przemysłów: materiałów budowlanych, szklarskiego i porcelanowo-fajansowego)	17.216,8	3,3	110,1
Przemysł szklarski	2.747,2	0,5	105,9
Przemysł porcelanowo-fajansowy	1.124,2	0,2	106,7
Przemysł drzewny	20.976,6	4,0	104,4
Przemysł papierniczy	8.314,5	1,6	107,2
Przemysł poligraficzny	3.287,4	0,6	106,2
Przemysł włókienniczy (łącznie z dziewiarskim)	49.524,0	9,5	104,2
Przemysł odzieżowy (z wyjątkiem produkcji odzieży skórzanej, futrzarskiej i dzianej)	13.993,4	2,7	102,6
Przemysł skórzano-obuwniczy (łącznie z futrzarskim)	12.112,1	2,3	98,8
Przemysł spożywczy	125.133,3	23,9	105,2
Przemysł solny	312,8	0,1	102,2
Inne gałęzie przemysłu	6.290,3	1,1	115,3

4. Wartość produkcji towarowej przemysłu socjalistycznego w cenach zbytu z dnia 1 lipca 1960 r. powinna wynieść 547.410,6 mln zł, co stanowi wzrost o 7,1% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

5. Wartość produkcji towarowej przemysłu planowanego centralnie w cenach zbytu z dnia 1 lipca 1960 r. powinna wynieść 477.614,9 mln zł, co stanowi wzrost o 7,0% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r., a przemysłu planowanego terenowo — 69.795,7 mln zł, co stanowi wzrost o 7,3% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

6. Produkcja głównych wyrobów przemysłowych powinna osiągnąć następujący poziom:

	Jednostka miary	1961 plan	% 1961 / 1960 p. w.
Wytwarzanie energii elektrycznej i cieplnej			
Energia elektryczna	mln kWh	31.900,0	110,0
w tym: elektrownie zawodowe	mln kWh	25.000,0	113,1
Przemysł paliw			
Węgiel kamienny typ 31—38	tys. ton	105.500,0	101,5
w tym: węgiel gazowy i koksowy typ 33—38	tys. ton	19.420,0	102,0

	Jednostka miary	1961 plan	% 1961 1960 p. w.
Węgiel brunatny	tys. ton	10.000,0	108,3
Ropa naftowa	tys. ton	195,0	102,1
Gaz ziemny	mln m³	683,0	127,0
Koks	tys. ton	12.450,0	104,3
w tym:			
koks metalurgiczny	tys. ton	7.600,0	100,0
Przerób ropy naftowej	tys. ton	887,0	102,0
Oleje napędowe	tys. ton	267,1	109,0
Smoła koksownicza	tys. ton	510,0	105,2
Smoła drogowa zwykła i stabilizowana	tys. ton	145,0	112,4
Benzol koksowniczy	tys. ton	160,0	106,7
Benzen	tys. ton	72,0	118,0
Fenol (łącznie z syntetycznym)	tys. ton	24,4	152,5
Naftalen surowy prasowany	tys. ton	25,0	103,7
Hutnictwo żelaza (łącznie z wydobyciem rud)			
Rudy żelaza surowe	tys. ton	2.453,0	113,0
Surówka w przeliczeniu na martenowską	tys. ton	4.770,0	104,6
Stal surowa	tys. ton	7.082,0	106,2
Wyroby walcowane	tys. ton	4.750,0	107,7
w tym:			
wyroby walcowane gotowe ze stali jakościowej	tys. ton	500,0	115,3
Blachy cienkie zimnowalcowane	tys. ton	400,0	144,9
Rury stalowe	tys. km	88,6	123,1
Hutnictwo metali nieżelaznych (łącznie z wydobyciem rud)			
Rudy cynkowo-ołowiane	tys. ton	2.389,0	100,2
Rudy miedzi	tys. ton	1.920,0	112,0
Koncentrat miedzi zawartość Cu	tona	9.140,0	115,0
Miedź elektrolityczna	tys. ton	20,0	93,8
Aluminium	tys. ton	45,0	175,5
Cynk	tys. ton	180,0	103,1
Ołów	tys. ton	40,0	101,1
Przemysł maszynowy i konstrukcji metalowych			
Kotły parowe wodnorurkowe	tp/h	4.655	121,3
Turbiny parowe energetyczne	szt.	14	116,7
	MW	391,5	212,2
Silniki okrętowe napędu głównego	szt.	28	254,5
	tys. KM	115,8	211,3
Silniki okrętowe agregatowe	szt.	110	215,7
	tys. KM	30,6	198,7
Obrabiarki do metali skrawające	szt.	22.975	105,7
Maszyny do obróbki plastycznej metali	tona	34.150	110,2
	szt.	2.575	95,3
Maszyny i urządzenia do procesów chemicznych	tona	7.984	91,4
	mln zł c. zb.	880,7	159,2
	tys. ton	49,6	154,0
Maszyny i urządzenia wiertnicze	mln zł c. zb.	246,0	101,9
	tona	4.875	123,2
Maszyny górnicze	mln zł c. zb.	2.136,7	106,8
	tys. ton	136,0	107,6
Maszyny i urządzenia hutnicze	mln zł c. zb.	527,8	125,5
	tys. ton	29,0	128,3
Maszyny i urządzenia do produkcji surowców mineralnych i wyrobów z nich	mln zł c. zb.	488,2	105,7
	tys. ton	31,5	106,4
Maszyny i urządzenia do produkcji płyt pilśniowych	mln zł c. zb.	102,3	217,0
	tys. ton	2,8	215,4
Maszyny i urządzenia do wyrobu papieru i tektury	mln zł c. zb.	78,7	81,7
	tys. ton	1,9	95,0
Maszyny włókiennicze	mln zł c. zb.	555,8	126,9
	tona	11.490	120,2
Maszyny i urządzenia dla przemysłu rolnego i spożywczego	mln zł c. zb.	965,4	120,6
	tona	35.250	111,8
Maszyny do robót ziemnych, budowlanych i drogowych	tys. ton	46,3	99,4
Maszyny i narzędzia rolnicze i dla gospodarki leśnej	mln zł c. zb.	2.297,0	114,7
Dźwigi i przenośniki (transportery) ogólnego zastosowania	tona	46.376	109,9
Łożyska toczne	tys. szt.	16.366,8	136,2
Przemysł elektrotechniczny			
Maszyny elektryczne wirujące	tys. szt.	1.152,0	108,5
	MW	2.898,0	118,0
Transformatory mocy powyżej 20 kVA	szt.	9.563	114,3
	MVA	3.258,0	107,4
Odbiorniki radiowe	tys. szt.	585,0	90,0
Odbiorniki telewizyjne	tys. szt.	230,0	127,1
Przewody gołe	tys. ton	18,7	103,9
Kable silnoprądowe	tys. ton	40,8	114,3
	tys. km	27,5	131,6
Kable telefoniczne	tys. ton	11,2	119,1
	tys./km/żył	454,3	116,5
Akumulatory elektryczne	tona	21.187,0	110,3
Żarówki głównego szeregu	mln szt.	55,0	115,3
Wyroby węglowe prasowane grube	tys. ton	28,5	101,8
Przemysł środków transportowych			
Lokomotywy parowe (parowozy) na tor szeroki i normalny	szt.	90	63,4
Lokomotywy spalinowe na tor szeroki i normalny	szt.	205	121,3
Lokomotywy elektryczne na tor szeroki i normalny	szt.	46	115,0
Jednostki elektryczne trójczłonowe	kompl.	37	142,3
Wagony osobowe na tor szeroki i normalny	szt.	672	100,03

	Jednostka miary	1961 plan	% 1961 1960 p. w.
Wagony towarowe na tor szeroki i normalny	szt.	13.304	98,6
Samochody osobowe	szt.	14.350	116,5
Samochody ciężarowe	szt.	20.500	106,2
Autobusy	szt.	2.300	113,9
Ciągniki dwuosiowe	szt.	11.500	142,7
Ciągniki jednoosiowe	szt.	2.000	153,8
Motocykle	tys. szt.	125,5	109,4
Skutery	tys. szt.	3,0	100,0
Motorowery	tys. szt.	38,0	131,0
Rowery (bez dziecięcych)	tys. szt.	515,0	103,0
Tabor transportu i rybołówstwa morskiego	szt.	65	89,0
powyżej 100 DWT	tys. DWT	287,1	111,7
Przemysł metalowy			
Odlewy żeliwne ogółem	tys. ton	1.013,0	107,1
Odlewy staliwne	tys. ton	189,7	109,0
Pralki	tys. szt.	520,0	101,0
Lodówki	tys. szt.	50,0	125,6
Maszyny do szycia	tys. szt.	240,0	111,1
Przemysł chemiczny (łącznie z kopalnictwem surowców chemicznych)			
Piryty w przeliczeniu na 40% S	tys. ton	225,0	104,2
Amoniak syntetyczny	tys. ton	355,0	103,2
Chlor gazowy	tys. ton	68,1	124,5
Kwas solny w przeliczeniu na 100%	tys. ton	26,4	122,2
Siarka elementarna	tys. ton	141,2	532,8
Kwas siarkowy w przeliczeniu na 100%	tys. ton	804,0	115,0
Soda kalcynowana w przeliczeniu na 98%	tys. ton	527,0	100,8
Soda kaustyczna w przeliczeniu na 96%	tys. ton	184,0	107,7
Karbid w przeliczeniu na 75%	tys. ton	365,0	113,7
Artykuły azotowe w przeliczeniu na N_2 na cele paszowe	tys. ton	4,0	13 razy
Nawozy azotowe w przeliczeniu na N_2	tys. ton	273,4	101,6
Nawozy fosforowe w przeliczeniu na P_2O_5	tys. ton	230,0	112,2
Nawozy wapniowe w przeliczeniu na CaO	tys. ton	370,7	113,0
Tlen gazowy techniczny w przeliczeniu na 98,5%	mln m^3	40,9	110,2
Kauczuk syntetyczny	tys. ton	31,0	155,0
Barwniki organiczne syntetyczne	mln zł c. zb.	820,0	119,4
	tona	10.900	111,2
Środki ochrony roślin na zbyt	mln zł c. zb.	341,6	126,9
Garbniki syntetyczne w przeliczeniu na 100%	tys. ton	3,4	109,7
Włókna chemiczne ogółem	tys. ton	81,0	104,5
w tym:			
przędza sztucznego jedwabiu	tys. ton	22,8	105,6
włókno cięte	tys. ton	49,5	193,3
Tworzywa sztuczne ogółem	tys. ton	64,4	119,3
w tym:			
fenoplasty	tys. ton	17,8	121,1
aminoplasty	tys. ton	14,0	132,1
polichlorek winylu	tys. ton	15,0	107,1
polistyren	tys. ton	5,0	151,5
Wyroby z polichlorku winylu	tys. ton	33,7	129,1
Wykładziny podłogowe ogółem	tys. m^2	3.600,0	151,9
Wyroby lakiernicze ogółem	tys. ton	104,2	115,8
Mydło do prania	tys. ton	63,7	99,7
Mydło toaletowe i specjalne	tys. ton	14,2	103,6
Proszki do prania	tys. ton	92,0	106,0
Wyroby perfumeryjno-kosmetyczne	mln zł c. zb.	735,0	107,5
Wyroby farmaceutyczne	mln zł c. zb.	4.263,6	118,7
w tym:			
antybiotyki	tona	58,2	264,5
w tym:			
na cele paszowe	tona	18,0	486,5
Przemysł gumowy			
Wyroby gumowe ogółem	tys. ton	137,0	107,5
Ogumienie trakcyjne	tys. ton	50,2	110,1
w tym:			
opony samochodowe	tys. szt.	1.328,0	109,3
opony traktorowe	tys. szt.	277,0	117,0
opony motocyklowe	tys. szt.	445,0	120,3
Artykuły techniczne	tys. ton	30,6	108,9
Taśmy przenośnikowe wulkanizowane	tys. ton	16,9	125,2
Obuwie gumowe	mln par	22,3	96,5
Przemysł materiałów budowlanych (łącznie z wydobyciem surowców mineralnych dla budownictwa oraz przemysłów: materiałów budowlanych, szklarskiego i porcelanowo-fajansowego)			
Cement	tys. ton	7.311,0	112,4
Wapno budowlane i przemysłowe	tys. ton	2.403,0	109,3
Materiały ścienne — ogółem	mln szt. cegły	5.857,0	109,9
w tym:			
materiały ścienne bez żelbetowych i betonowych	mln szt. cegły	4.255,0	106,7
w tym:	mln szt.		
cegła	cegły	4.067,0	106,3
materiały ścienne żelbetowe i betonowe	mln szt. cegły	1 602,0	119,2
Dachówka palona	mln szt.	120,0	118,8
Papa	mln m^2	99,0	102,1

	Jednostka miary	1961 plan	% 1961 1960 p. w.
Płyty dachowe azbestowo-cementowe	tys. m²	9.300,0	101,1
Sączki (w przeliczeniu ⌀ 5 cm)	mln szt.	141,0	136,9
Przemysł szklarski			
Szkło okienne ciągnione w przeliczeniu na 2 mm	tys. m²	26.100,0	114,1
Szkło gospodarskie	tona	16.507	103,2
Opakowania szklane	tys. ton	257,0	101,6
Przemysł porcelanowo-fajansowy			
Porcelana stołowa	tona	12.000	106,2
Porcelana elektrotechniczna i techniczna	tona	13.915	110,3
Porcelit stołowy	tona	7.200	101,4
Fajans stołowy	tona	5.900	101,7
Fajans sanitarny	tona	7.550	121,8
Przemysł drzewny			
Tarcica	tys. m³	5.850,0	99,7
Okleiny	tys. m²	20.050,0	97,1
Płyty pilśniowe	tys. m²	31.600,0	113,1
Płyty wiórowe	tys. m³	51,0	165,6
Płyty paździerzowe	tys. m³	29,5	105,0
Sklejka	tys. m³	72,0	102,0
Meble	mln zł c.zb.	5.907,0	112,5
Zapałki	tys. skrzyń	340,0	91,2
Przemysł papierniczy			
Celuloza	tys. ton	301,0	104,6
Papier	tys. ton	529,5	105,2
Tektura	tys. ton	145,1	106,8
Przemysł włókienniczy (łącznie z dziewiarskim)			
Przędza bawełniana i bawełnopodobna	tona	162.526	105,9
Przędza wełniana, wełnopodobna i włóczka	tona	60.470	103,7
Tkaniny bawełniane i bawełnopodobne wykończone (bez tkanin kordowych i transporterowych)	tys. m²	620.020	103,3
	tys. mb	679.510	102,6
Tkaniny transporterowe	tys. mb	4.105	125,1
Tkaniny oponowe	tys. mb	14.510	129,6
Tkaniny wełniane i wełnopodobne wykończone ogółem	tys. m²	104.980	96,3
	tys. mb	75.290	95,5
Tkaniny jedwabne wykończone	tys. m²	107.350	105,6
	tys. mb	115.450	104,7
w tym: tkaniny z jedwabiu sztucznego	tys. m²	92.760	104,4
	tys. mb	98.800	103,2
tkaniny z włókien syntetycznych	tym. m²	6.300	127,3
	tys. mb	7.060	127,3
Tkaniny lniane i pakulane	tys. m²	78.317	111,1
	tys. mb	87.496	109,4
Wyroby dziewiarskie	tys. szt.	155.961	114,3
	tona	21.912	116,8
Wyroby pończosznicze	tys. par	99.400	107,7
	tona	4.678	104,4
Przemysł skórzany, futrzarski i obuwniczy			
Skóry twarde	tona	18.950	95,2
Skóry miękkie	tys. m²	11.150	93,1
Obuwie wszelkiego rodzaju (bez obuwia gumowego)	tys. par	60.980	103,5
Przemysł spożywczy			
Mięso z uboju w wadze bitej i ciepłej	tys. ton	1.131,0	112,5
Bekony	tys. ton	51,0	106,3
Konserwy mięsne (waga netto)	tys. ton	53,0	113,0
w tym: szynki i łopatki w puszkach	tys. ton	21,0	109,4
Połowy ryb morskich i zalewowych — ogółem	tys. ton	173,0	105,3
Mleko spożywcze	mln l	1.000,0	104,2
Masło śmietankowe	tona	104.450,0	110,4
Sery dojrzałe	tona	20.000	114,7
Oleje i tłuszcze jadalne	tona	117.700	113,0
w tym: margaryna	tona	85.000	116,0
Cukier	tys. ton	1.255,0	98,8
Cukierki	tona	103.000	112,8
Wyroby czekoladowe	tona	25.194	105,0
Piwo	tys. hl	7.139,0	105,8
Spirytus surowy w przeliczeniu na 100°	mln l 100°	142,5	109,7
w tym: spirytus syntetyczny	mln l 100°	17,0	566,7
Wyroby spirytusowe w przeliczeniu na 100°	mln l 100°	63,8	97,1
Wyroby winiarskie	mln l	150,0	105,9
Papierosy	mld szt.	45,2	103,0
Przemysł solny			
Sól ogółem	tys. ton	1.924,5	101,1
z tego: sól kamienna biała	tys. ton	390,0	106,8
sól warzona	tys. ton	229,5	104,1

7. Wytwarzanie energii elektrycznej i cieplnej.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych energii elektrycznej i cieplnej powinna osiągnąć 11.592,0 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1960 r. o 13,9%.

Krajowa produkcja energii elektrycznej według ilości powinna osiągnąć poziom 31.900,0 mln kWh, tj. o 10,0% więcej

niż w 1960 r. Na rozwój produkcji energii elektrycznej i cieplnej przeznacza się w 1961 r. nakłady inwestycyjne w wysokości 5.337,6 mln zł, tj. o 24,9% więcej niż w 1960 r.

W przemyśle energetycznym należy dążyć do systematycznej poprawy podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych. Straty sieciowe należy obniżyć co najmniej do 12,9%, a wskaźnik zużycia paliwa umownego na wyprodukowanie 1 kWh w elektrowniach cieplnych zawodowych co najmniej do 470 g. Należy również zapewnić poprawienie zaopatrzenia odbiorców w energię elektryczną zarówno pod względem jej jakości, jak i ciągłości dostaw.

Szczególną uwagę należy zwrócić na dotrzymanie terminów oddawania do użytku podstawowych obiektów energetycznych przed szczytem jesienno-zimowym 1961 r. oraz na dotrzymanie projektowanych harmonogramów budowy obiektów, które mają wejść do eksploatacji w 1962 r. i w latach późniejszych, ze szczególnym uwzględnieniem wielkich elektrowni budowanych w oparciu o złoża węgla brunatnego z kopalni Turów i Konin.

W 1961 r. należy oddać do eksploatacji przed szczytem zimowym, tj. do połowy grudnia, 420 MW nowych mocy, w tym 379 MW w elektrowniach zawodowych. Niezależnie od tego w 1961 r. powinny być oddane do użytku nowe moce nie uruchomione w 1960 r. w wysokości 100 MW, w tym 70 MW w elektrowniach zawodowych.

Należy systematycznie obniżać koszty budowy obiektów energetycznych przez stosowanie tańszych rozwiązań projektowych, lepszą organizację i przygotowanie inwestycji do realizacji. W tym celu należy dołożyć wszelkich starań, aby dotrzymane były terminy dostaw i odpowiednia jakość maszyn i urządzeń, materiałów i dokumentacji technicznej. Wykonawstwo w budownictwie energetycznym należy podnieść na wyższy poziom. Dotyczy to szczególnie robót budowlanych i wykończeniowych.

8. Przemysł paliw.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych przemysłu paliw powinna osiągnąć 46.058,9 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1960 r. o 2,0%. Na rozwój przemysłu paliw przeznacza się w 1961 r. nakłady inwestycyjne w wysokości 8.266,0 mln zł, tj. o 16,9% więcej niż w 1960 r.

W przemyśle węgla kamiennego Rada Ministrów ustali w ramach wydobycia węgla kamiennego, określonego w ust. 6 niniejszego rozdziału, poziom planu i zadań wydobycia węgla kamiennego oraz innych wskaźników planu do podziału na poszczególne kopalnie w wysokości uwzględniającej obowiązujący w górnictwie węgla kamiennego system płac i premiowania.

Jednocześnie biorąc pod uwagę napięcie w bilansie węgla kamiennego i potrzeby eksportu, Rada Ministrów określi kierunki wzmożenia walki o oszczędną gospodarkę węglem. Wydobycie węgla gazowo-koksowego typu 33 — 38 powinno osiągnąć poziom 19,4 mln ton przy równoczesnym założeniu importu wysokiej jakości węgla typu 35 — 37 w wysokości 850,0 tys. ton.

Należy przedsięwziąć odpowiednie środki techniczno-organizacyjne, zapewniające zasadniczą poprawę jakości węgla, co dotyczy głównie węgla przeznaczonego na eksport oraz dla koksownictwa. W szczególności należy zapewnić obniżenie zawartości popiołu w węglu kamiennym co najmniej o 0,2% w porównaniu z 1960 r. oraz uzyskać produkcję węgla grubego powyżej 25 mm w ilości odpowiadającej 33,1% ogólnego wydobycia węgla energetycznego.

Ustala się na 1961 r. plan wydajności ogólnej w kopalniach węgla kamiennego w wysokości 1285 kg/pracownikodniówkę, z zadaniem jej przekroczenia.

Dla zapewnienia dalszego wzrostu wydobycia węgla w następnych latach należy:

- kontynuować budowę i rozbudowę 8 kopalń z 6-lecia 1949 — 1955, a mianowicie: Kościuszko, Ziemowit, Wesoła, Porąbka-Mortimer, Nowy Wirek, Halemba, Julian i 1 Maja, oraz 4 nowych kopalń z 5-lecia 1956 — 1960, a mianowicie: Jastrzębie, Moszczenica, Szczygłowice i Staszic,
- rozpocząć budowę nowej kopalni węgla kamiennego Radoszowy o docelowej zdolności produkcyjnej 6 tys. ton na dobę oraz zagospodarowanie terenu pod budowę kopalni Zofiówka,
- przekazać do ruchu 8 nowych poziomów wydobywczych w kopalniach: Wesoła (Ia), Kleofas (570), Rokitnica (825), Makoszowy (660), Gliwice (515), Ziemowit (II), Michał (240), Walenty-Wawel (620),
- realizować program budownictwa dalszych nowych poziomów wydobywczych.

Ponadto w działalności inwestycyjnej należy zwrócić szczególną uwagę na budowę nowych i rozszerzenie zdolności produkcyjnej istniejących zakładów mechanicznej przeróbki węgla.

Z ogólnego wydobycia należy przeznaczyć na eksport 16,6 mln ton węgla kamiennego.

Eksport koksu w roku 1961 ustala się na poziomie 2.180 tys. ton, to jest o około 80 tys. ton więcej niż w 1960 r.

Celem prowadzenia racjonalnej gospodarki energetycznej w kraju należy:

- dążyć do maksymalnego obniżenia zużycia paliw i energii,
- wykorzystać w maksymalnym stopniu zasoby paliw terenowych (węgiel brunatny, torf, drewno opałowe itp.), jak również gazów, a zwłaszcza gazu ziemnego,
- przyspieszyć realizację inwestycji w przemyśle, w celu pełnego wykorzystania dostaw gazu ziemnego,
- dążyć do poprawienia składu mieszanek węglowych przy produkcji koksu, w kierunku jak najracjonalniejszego wykorzystania deficytowego węgla typów 35—37.

W przemyśle węgla brunatnego należy w 1961 r. osiągnąć wydobycie w wysokości 10.000 tys. ton, w tym węgla grubego 580 tys. ton.

W zakresie inwestycji należy kontynuować budowę kopalni Turów II, tak aby w 1962 r. osiągnąć wydobycie umożliwiające uruchomienie w II półroczu 1962 r. I turbozespołu o mocy 200 MW w elektrowni Turów.

W okręgu konińskim należy kontynuować budowę odkrywki Pątnów w tempie pozwalającym na uruchomienie jej w 1962 r.

Budowę kopalni Adamów należy dostosować do potrzeb elektrowni, wykonując zakres robót pozwalający na rozpoczęcie wydobycia w II półroczu 1964 r. w wysokości umożliwiającej uruchomienie I turbozespołu o mocy 120 MW.

W zakresie poszukiwań złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz przemysłu gazowniczego powinny być prowadzone prace mające na celu:

- okonturowanie i udokumentowanie nowych złóż gazu ziemnego i ropy naftowej dla powiększenia istniejącej bazy zasobowej tych surowców, co jest niezbędne dla wykonania planowanych zadań produkcyjnych w latach następnych,
- dalsze poszerzenie i udokumentowanie złóż znanych i eksploatowanych,
- uintensywnienie rozpoznawania obszarów dotąd słabo poznanych w celu stworzenia podstaw wyjściowych do dalszych prac poszukiwawczych,
- dokończenie budowy i oddanie do eksploatacji gazociągu Śląsk — Warszawa na odcinku od Piotrkowa do Warszawy w terminie do 15 listopada 1961 r.,

— zapewnienie ludności i przemysłowi równomiernych dostaw gazu w okresie szczytowego zapotrzebowania w zimie przez uruchomienie wszystkich rezerwowych urządzeń gazotwórczych w przemyśle oraz dostarczenie odpowiedniej ilości paliwa zastępczego (mazut).

9. Hutnictwo żelaza.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych hutnictwa żelaza powinna osiągnąć 43.055,0 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1960 r. o 7,5%. Krajowa produkcja stali powinna osiągnąć poziom 7.082,0 tys. ton, tj. o 6,2% więcej niż w przewidywanym wykonaniu planu 1960 r. Na rozwój hutnictwa żelaza przeznacza się nakłady inwestycyjne w wysokości 4.335,6 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1960 r. o 28,1%.

Podstawowym zadaniem hutnictwa żelaza w roku 1961 powinno być opanowanie procesów produkcyjnych w nowo uruchamianych obiektach, zwiększenie produkcji wyrobów walcowanych ze stali o podwyższonych własnościach, rozpoczęcie masowej produkcji wyrobów walcowanych o zwężonych tolerancjach. W związku z napiętym bilansem wyrobów walcowanych oraz koniecznością wykonania zadań w zakresie handlu zagranicznego należy zapewnić zmobilizowanie wszystkich rezerw dla stworzenia warunków do przekroczenia planu w tej dziedzinie. Zadanie to należy osiągnąć przez dalszą poprawę organizacji produkcji i procesów technologicznych oraz terminowe oddanie do ruchu kluczowych inwestycji.

Wskaźnik wykorzystania objętości wielkich pieców należy zwiększyć do 1.042 m³/t/24 godz., a wydajność pieców martenowskich do 0,95 t/m²/24 godz. Zużycie koksu na produkcję 1 tony surówki należy obniżyć do 940 kg. Szczególną uwagę należy zwrócić na poprawę wskaźników uzysków w walcowniach. Uzysk ten powinien kształtować się na poziomie 74,15%.

Należy zwrócić uwagę na poprawę uzysku w hucie im. Lenina w celu zmniejszenia rozpiętości pomiędzy wskaźnikami założonymi w projekcie wstępnym a wskaźnikami faktycznie osiąganymi.

Wskaźniki wykorzystania czasu kalendarzowego powinny kształtować się na poziomie: wielkich pieców 94,7%, pieców martenowskich 85,6%, zespołów walcowniczych 64,5%, walcowni rur 60,5%.

Produkcja wyrobów walcowanych ze stali jakościowej, przy zwiększonym udziale produkcji huty Warszawa, powinna osiągnąć poziom 500 tys. ton.

W związku z realizacją programu oszczędności stali należy:

— zwiększyć produkcję kształtowników i profili oszczędnościowych do około 25 tys. ton,
— rozpocząć produkcję oszczędnościowych profili na łuki kopalniane dla górnictwa ze stali o podwyższonej wytrzymałości,
— uruchomić produkcję nowych asortymentów wyrobów walcowanych ze stali o wyższej wytrzymałości dla przemysłu motoryzacyjnego, taboru kolejowego, maszyn rolniczych i budownictwa,
— w zasadniczy sposób zwiększyć produkcję wyrobów walcowanych o zwężonych tolerancjach.

Następujące obiekty inwestycyjne powinny być oddane do eksploatacji:

w Hucie im. Lenina:

— 7 i 8 bateria koksownicza w II kwartale 1961 r.
— wielki piec nr 4 w IV kwartale 1961 r.,
— 10 piec martenowski w III kwartale 1961 r.,
— walcownia drobna w I kwartale 1961 r.,
— ciągła ocynownia blach w I kwartale 1961 r.,
— ogniowa ocynownia blach w I kwartale 1961 r.;

w Hucie Warszawa:

— walcownia gruba najpóźniej do dnia 1 maja 1961 r.,
— walcownia drobna w IV kwartale 1961 r.,
— ciągarnia i obróbka termiczna w I kwartale 1961 r.;

w Hucie Batory:

— walcownia blachy grubej w końcu II kwartału 1961 r.

10. Hutnictwo metali nieżelaznych.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych w hutnictwie metali nieżelaznych powinna osiągnąć 12.067,3 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1960 r. o 6,5%.

Na rozwój hutnictwa metali nieżelaznych przeznacza się w 1961 r. nakłady inwestycyjne w wysokości 1.253,2 mln zł, tj. o 8,6% więcej niż w 1960 r.

W hutnictwie metali nieżelaznych należy zwrócić specjalną uwagę na zwiększenie udziału galeny we wsadzie przy produkcji ołowiu oraz na osiągnięcie pełnej zdolności produkcyjnej II części Huty Aluminium w Skawinie.

W celu zapewnienia wzrostu produkcji metali nieżelaznych w latach następnych należy przygotować niezbędną dokumentację techniczną, rozpocząć uzbrajanie i zagospodarowywanie terenów budowy następujących obiektów:

— Huty Tlenku Cynku, Cynku i Ołowiu w Miasteczku Śląskim,
— Zakładów Aluminiowych w Koninie (Huta Aluminium i Zakłady Masy Anodowej),
— Wydziału Masy Anodowej w Hucie Aluminium w Skawinie.

Ponadto szczególną uwagę zwrócić należy na zaawansowanie budowy pierwszej kopalni miedzi w rejonie Lubin-Sieroszowice.

11. Przemysł maszynowy i konstrukcji metalowych, przemysł elektrotechniczny, przemysł środków transportu, przemysł metalowy.

Łączna wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych wymienionych gałęzi przemysłu powinna osiągnąć 107.705,9 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1960 r. o 14,0%. Na rozwój tych gałęzi przemysłu przeznacza się w 1961 r. nakłady inwestycyjne w wysokości 5.851,5 mln zł, tj. o 13,4% więcej niż w 1960 r.

Podstawowym zadaniem tych gałęzi przemysłu powinna być pełna i terminowa realizacja programu produkcyjnego, zapewniająca planowane dostawy na cele inwestycji krajowych, eksportu i potrzeb rynku wewnętrznego.

Przemysł maszynowy powinien zapewnić realizację planu przygotowania i uruchamiania produkcji nowoczesnych typów maszyn, urządzeń, środków transportowych i wyrobów metalowych, odpowiadających współczesnym wymaganiom postępu technicznego. Równolegle należy prowadzić dalszą modernizację i rekonstrukcję produkowanych wyrobów w kierunku ich unowocześnienia.

Szczególnie ważnym zadaniem na rok 1961 powinny być prace konstrukcyjne, technologiczne, organizacyjne i zaopatrzeniowe, zmierzające do maksymalnej oszczędności materiałów, a przede wszystkim stali i metali kolorowych.

Należy dążyć do odpowiedniego wykorzystania środków przewidzianych w planie na rozszerzenie zdolności produkcyjnych zakładów produkujących ciężkie oraz unikalne maszyny i urządzenia.

Zwiększenie stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych powinno nastąpić przede wszystkim w drodze podniesienia współczynnika zmianowości. Należy nadal usprawniać kooperację poprzez ulepszenie systemu planowania, programowania zadań i kontroli realizacji planu.

Przemysł budowy urządzeń energetycznych powinien zapewnić terminową realizację dostaw kotłów wodnorurkowych, turbogeneratorów, transformatorów dla planowanych inwestycji w energetyce. Szczególnie należy zapewnić warunki do wykonania budowy dużych jednostek energetycznych, jak kotły 375 tp/h, 210—230 tp/h, 650 tp/h oraz turbiny 50 MW i 120 MW.

W przemyśle obrabiarkowym należy zapewnić środki do realizacji rozwoju zdolności produkcyjnych, zwłaszcza w zakresie jednostek ciężkich oraz innych jednostek deficytowych.

W zakresie produkcji aparatury chemicznej należy zwrócić szczególną uwagę na terminową realizację ustalonego programu produkcji oraz roztoczyć specjalną opiekę nad zakładami rozpoczynającymi ten rodzaj produkcji.

Przemysł maszyn i urządzeń do produkcji surowców mineralnych powinien zapewnić dostawy zaplanowanych urządzeń dla cementowni, wytwórni betonów komórkowych oraz przygotowywać warunki do odpowiedniego rozwoju produkcji urządzeń dla przemysłu wapienniczego i gipsowego, dla wytwórni cegły wapienno-piaskowej, ceramiki budowlanej oraz maszyn szklarskich.

Głównym zadaniem przemysłu maszyn papierniczych powinna być realizacja programu zwiększenia zdolności produkcyjnych.

W przemyśle maszyn rolniczych i ciągników należy zwrócić szczególną uwagę na terminowe zapewnienie dostaw, związanych z programem mechanizacji rolnictwa. Ponadto należy dążyć do rozszerzenia produkcji aparatury ochrony roślin oraz dalszej poprawy jakości produkowanych ciągników, maszyn i narzędzi rolniczych.

W przemyśle elektrotechnicznym należy zwrócić uwagę na wykonanie zadań w zakresie produkcji wielkich maszyn elektrycznych.

W przemyśle taboru kolejowego należy zintensyfikować prace nad przygotowaniem produkcji lokomotyw trakcji spalinowej.

W rozwoju przemysłu samochodowego należy zwrócić szczególną uwagę na rozszerzenie zdolności produkcyjnych w zakresie samochodów ciężarowych średnio i wysokotonażowych oraz samochodów ciężarowych specjalnych.

Produkcja przemysłu okrętowego powinna osiągnąć poziom 287,1 tys. DWT. Dla zapewnienia dalszego rozwoju produkcji statków należy zapewnić terminową realizację rozbudowy stoczni im. Komuny Paryskiej.

W zakresie produkcji artykułów trwałego użytku należy podjąć wysiłek w kierunku dalszego podwyższenia produkcji pralek, lodówek i motocykli.

W celu zapewnienia prawidłowej eksploatacji parku maszynowego należy w pełni realizować zadania w zakresie produkcji części zamiennych maszyn, urządzeń, środków transportowych oraz artykułów gospodarstwa domowego trwałego użytku.

12. Przemysł chemiczny i gumowy.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych w przemyśle chemicznym i gumowym powinna osiągnąć 41.576,8 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1960 r. o 15,5%. Na dalszy rozwój przemysłu chemicznego przeznacza się w 1961 r. nakłady inwestycyjne w wysokości 4.663,1 mln zł, tj. o 13,4% więcej niż w 1960 r.

Wzrost produkcji przemysłowej powinien być osiągnięty przede wszystkim przez pełniejsze wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych drogą intensyfikacji procesów technologicznych, pełniejszego wykorzystania urządzeń oraz zmniejszenia awaryjności urządzeń, jak również przez terminowe oddawanie do eksploatacji obiektów produkcyjnych.

Do najważniejszych zadań przemysłu chemicznego i gumowego w roku 1961, na których realizację powinna być zwrócona szczególna uwaga, należy:

— maksymalne wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych oraz zintensyfikowanie produkcji na urządzeniach wytwarzających nawozy azotowe, tak aby produkcja tych nawozów w 1961 roku została wykonana co najmniej w wysokości założonej w planie. W tym celu należy m. in. oddać do eksploatacji w III kwartale 1961 r. w Zakładach Przemysłu Azotowego Kędzierzyn instalację do rozfrakcjonowania gazu koksowniczego, co pozwoli na dalszą intensyfikację produkcji amoniaku syntetycznego,
— ostateczne zakończenie inwestycji w Fabryce Supertomasyny Bonarka, aby w 1961 r. osiągnąć produkcję w wysokości 245,0 tys. ton supertomasyny, a od 1962 r. osiągnąć pełne wykorzystanie zdolności produkcyjnej, tj. 260,0 tys. ton tego wyrobu,
— oddanie do ruchu w II kwartale 1961 r. w Zakładach Przemysłu Azotowego Kędzierzyn nowej instalacji bezwodnika kwasu ftalowego o zdolności produkcyjnej 7.200 ton na rok i osiągnięcie na niej produkcji w wysokości 2.400 ton do końca roku,
— wyprodukowanie 130,0 tys. ton siarki w kombinacie tarnobrzeskim, co powinno pozwolić na likwidację importu siarki przy jednoczesnym zapewnieniu jej eksportu w wysokości 40,0 tys. ton,
— uruchomienie w II półroczu 1961 r. w kombinacie tarnobrzeskim produkcji kwasu siarkowego na bazie siarki krajowej i wyprodukowanie co najmniej 50,0 tys. ton tego produktu,
— ukończenie inwestycji i uruchomienie produkcji witaminy B_1 oraz witaminy B_{12} w Tarchomińskich Zakładach Farmaceutycznych,
— ukończenie budowy i przygotowanie do rozruchu destylacji rurowo-wieżowej i bloku olejowego w Rafinerii Nafty Czechowice,
— uruchomienie produkcji fenolu syntetycznego na nowej instalacji w Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy o zdolności produkcyjnej 10.000 ton na rok,
— uruchomienie w III kwartale 1961 r. w Zakładach Przemysłu Azotowego Kędzierzyn produkcji formaliny na nowej instalacji o zdolności produkcyjnej 9.000 ton na rok i osiągnięcie na niej produkcji w wysokości 3.000 ton do końca roku,
— wyprodukowanie w Zakładach Chemicznych Oświęcim 17 mln litrów syntetycznego alkoholu etylowego do produkcji kauczuków syntetycznych,
— wyprodukowanie środków ochrony roślin o wartości 330 mln zł liczonych w cenach zbytu, zapewnienie terminowych dostaw preparatów zgodnie z potrzebami rolnictwa oraz uruchomienie produkcji szeregu nowych koncentratów środków owadobójczych, grzybobójczych i chwastobójczych, jak malation, tedion, zaprawa HCB, kwas trójchlorooctanowy, estry 2-4-D i inne,
— wyprodukowanie barwników syntetycznych o wartości 820 mln zł liczonych w cenach zbytu, tj.

10.900 ton, z tego co najmniej 580 ton barwników kadziowych, 650 ton barwników bezpośrednich światłotrwałych oraz 1.050 ton barwników tworzonych na włóknie,

— osiągnięcie zużycia kauczuków syntetycznych w ogólnym zużyciu kauczuku w przemyśle gumowym w wysokości co najmniej 51%,

— dostosowanie produkcji ogumienia do potrzeb rynku w celu maksymalnego wyeliminowania importu opon, w tym również opon autobusowych.

Ponadto w przemyśle chemicznym należy podjąć prace mające na celu organizacyjne i dokumentacyjne przygotowanie realizacji podstawowych inwestycji zapewniających rozwój tego przemysłu w latach 1961 — 1965, co w szczególności dotyczy:

— Mazowieckich Zakładów Petrochemicznych i Rafinerii Nafty,

— Zakładów Przemysłu Azotowego Tarnów II i V Fabryki Nawozów Azotowych w Puławach,

— Kujawskich Zakładów Włókien Sztucznych w Brzeziu,

— Kombinatu Siarkowego w Tarnobrzegu,

— Fabryki Opon w Olsztynie,

— Wytwórni Włókien Syntetycznych: poliakrylonitrylowych w Łodzi i poliestrowych w Toruniu.

13. Przemysł materiałów budowlanych.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych przemysłu materiałów budowlanych powinna osiągnąć w 1961 r. 17.216,8 mln zł, co stanowi wzrost o 10,1% w porównaniu z 1960 r. Największy wzrost produkcji powinien być osiągnięty w 1961 r. w zakresie cementu (12,4%), cegły wapienno-piaskowej (13,7%), dachówki palonej (18,8%), sączków (36,9%) oraz rur azbestowo-cementowych (o 117,7%). Na działalność inwestycyjną w 1961 r. przeznacza się w przemyśle materiałów budowlanych kwotę 3.151,7 mln zł, co oznacza wzrost o 13,4% w porównaniu z 1960 r.

W celu zapewnienia wzrostu produkcji w latach następnych należy zwrócić szczególną uwagę na przebieg realizacji inwestycji przemysłu materiałów budowlanych.

W przemyśle cementowym należy doprowadzić do całkowitego zakończenia rozbudowy cementowni „Saturn" w Wojkowicach i cementowni „Przyjaźń" w Wierzbicy oraz zapewnić właściwy przebieg inwestycji cementowni „Nowiny" w Sitkówce i cementowni „Rudniki" koło Częstochowy.

W przemyśle wapienniczym i gipsowym należy zakończyć całkowicie budowę zakładu w Bielawach i w Strzelcach Opolskich.

W przemyśle ceramiki budowlanej należy stworzyć właściwe warunki przebiegu realizacji inwestycji w 1961 r. dla zapewnienia planowego wzrostu produkcji dachówki i sączków.

W przemyśle silikatowym należy zakończyć całkowicie budowę zakładu produkcji elementów budowlanych w Skawinie.

Dla prawidłowej realizacji inwestycji 1961 r. i lat następnych należy zapewnić przygotowanie właściwej dokumentacji projektowo-kosztorysowej, zwłaszcza dla cementowni „Nowiny" i „Rudniki" oraz dla zakładów wyrobów kamionkowych w Suchedniowie.

Należy zwrócić szczególną uwagę na oszczędność opakowań papierowych przez rozszerzenie przewozów cementu i wapna luzem.

14. Przemysł szklarski.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych przemysłu szklarskiego powinna osiągnąć w 1961 r. 2.747,2 mln zł, co stanowi wzrost o 5,9% w porównaniu z 1960 r.

W przemyśle tym należy dążyć do pełniejszego asortymentowego pokrycia potrzeb rynku wewnętrznego oraz podnieść jakość produkowanych wyrobów.

Należy otoczyć szczególną opieką produkcję wyrobów przeznaczonych na eksport, podnieść ich jakość oraz dostosować asortyment do wymagań odbiorców zagranicznych. W zakresie prac naukowo-badawczych należy rozpracować technologię produkcji szklanych izolatorów wysokonapięciowych, szyb kopertowych oraz szyb elektroprzewodnich.

Na cele inwestycyjne przeznacza się w przemyśle szklarskim nakłady inwestycyjne w wysokości 460,9 mln zł.

15. Przemysł porcelanowo-fajansowy.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych przemysłu porcelanowo-fajansowego powinna osiągnąć w 1961 r. 1.124,2 mln zł, co stanowi wzrost o 6,7% w porównaniu z 1960 r.

Głównym zadaniem tej gałęzi przemysłu jest przedsięwzięcie środków w celu dostosowania asortymentu oraz wzorów i dekoracji wyrobów do potrzeb rynku.

Należy wprowadzić do produkcji nowe fasony ceramiki stołowej, porcelanowej i porcelitowej oraz dostosować dekoracje do wymagań odbiorców zagranicznych. Nakłady inwestycyjne w przemyśle porcelanowo-fajansowym wyniosą w 1961 r. 147,5 mln zł.

16. Przemysł drzewny.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych w przemyśle drzewnym powinna osiągnąć w 1961 r. 20.976,6 mln zł, co stanowi wzrost o 4,4% w porównaniu z 1960 r. Wobec zwiększającego się co roku, ze strony poszczególnych dziedzin gospodarki narodowej, zapotrzebowania na drewno i rosnącego w wyniku tego deficytu drewna, należy w dalszym ciągu intensywnie rozwijać produkcję materiałów zastępujących drewno, ekonomicznie wykorzystując surowiec drzewny, oraz zwrócić szczególną uwagę na oszczędną gospodarkę drewnem przy produkcji wszelkiego rodzaju wyrobów drzewnych.

Główny nacisk należy kłaść w dalszym ciągu na rozwój produkcji płyt pilśniowych, wiórowych i paździerzowych. Należy przy tym doprowadzić do jak najszybszego wykorzystania zdolności produkcyjnych nowo uruchomionego zakładu płyt pilśniowych w Koniecpolu, fabryki płyt wiórowych w Nidzie oraz zapewnić terminowe uruchomienie w 1961 r. zakładu płyt wiórowych w Szczecinku.

Przemysł tartaczny, w celu lepszego wykorzystania surowca drzewnego, powinien w dalszym ciągu koncentrować przetarcie w tartakach podległych Ministerstwu Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. W przemyśle tym należy rozszerzać produkcję elementów i półfabrykatów tartacznych w ramach kompleksowego przerobu surowca drzewnego.

W celu jak najszerszego wykorzystania surowca drzewnego należy zwiększyć stosowanie w przemysłach celulozowym i płyt drzewnych odpadów leśnych i drzewnych powstających przy mechanicznym przerobie drewna, ze szczególnym uwzględnieniem drewna liściastego.

W gospodarce opakowaniami drewnianymi należy w dalszym stopniu przechodzić na zastępowanie skrzyń drewnianych pudłami tekturowymi oraz rozszerzyć wydatnie zakres renowacji skrzyń.

W produkcji mebli należy wydatnie zwiększyć stosowanie płyt wiórowych i paździerzowych zamiast dotychczas stosowanych płyt stolarskich listewkowych. Ponadto w celu zaspokojenia potrzeb rynku należy zwiększyć produkcję nowych typów i wzorów mebli, tak aby wartość ich wynosiła co najmniej 32% ogólnej wartości produkowanych mebli. Na cele inwestycyjne tej gałęzi przemysłu w 1961 r. przeznacza się 757,4 mln zł, tj. o 2,0% więcej niż w 1960 r. W celu zapewnienia rozwoju przemysłu płyt drzewnych w latach 1961—1965 należy w 1961 r. rozpocząć budowę nowego zakładu płyt pilśniowych w Czarnkowie, dużej fabryki płyt wiórowych w Suwałkach oraz dwóch małych oddziałów płyt wiórowych w Wyszkowie i Radomsku.

17. Przemysł papierniczy.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych w przemyśle papierniczym powinna wynieść w 1961 r. 8.314,5 mln zł, co oznacza wzrost o 7,2% w porównaniu z 1960 r. Na cele inwestycyjne przemysłu papierniczego przeznacza się 627,4 mln zł. Dla zapewnienia założonego na 1961 r. i w latach następnych wzrostu produkcji w przemyśle celulozowo-papierniczym należy zwrócić szczególną uwagę na uruchomienie na przełomie I i II kwartału maszyny do produkcji tektury w Jeziornej oraz wykonanie dokumentacji dla budowy oddziału celulozy w fabryce w Ostrołęce, oddziału papieru w Kostrzynie oraz kombinatu celulozowo-papierniczego w Świeciu i oddziału celulozy słomowej we Włocławku.

W związku ze stałym wzrostem zużycia surowców zastępujących papierówkę przy produkcji celulozy należy opracować kompleksowy plan zużycia tych surowców w poszczególnych zakładach w celu utrzymania odpowiedniej jakości celulozy.

Wobec niedostatecznego wzrostu produkcji papieru i tektury oraz konieczności utrzymania poważnego eksportu papieru należy zwrócić szczególną uwagę na oszczędne zużywanie papieru, tektury i opakowań, a zwłaszcza na:

— zracjonalizowanie gospodarki papierem gazetowym,
— wprowadzenie systemu kilkuletniego użytkowania podręczników szkolnych,
— wprowadzanie wielokrotnego stosowania opakowań tekturowych i papierowych oraz zorganizowanie punktów skupu i renowacji tych opakowań,
— dalsze rozszerzanie przewozów takich artykułów, jak cement, soda, wapno i niektóre nawozy sztuczne luzem, bez użycia worków papierowych.

18. Przemysł włókienniczy, przemysł odzieżowy, przemysł skórzano-obuwniczy.

Łączna wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych tych gałęzi przemysłu powinna osiągnąć 75.629,5 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1960 r. o 3,1%. Wartość przemysłu włókienniczego powinna osiągnąć 49.524,0 mln zł, tj. o 4,2% więcej niż w 1960 r., wartość przemysłu odzieżowego 13.993,4 mln zł, tj. o 2,6% więcej niż w 1960 r., a wartość przemysłu skórzano-obuwniczego 12.112,1 mln zł, tj. o 1,2% mniej niż w 1960 r.

Na rozwój tych gałęzi przemysłu przeznacza się w 1961 r. łączne nakłady inwestycyjne w wysokości 2.142,6 mln zł. Jednym z podstawowych zadań w przemyśle lekkim powinna być oszczędna gospodarka surowcowa i przestrzeganie zasady, że w toku realizacji planu nie może być przekroczone, ustalone w bilansach na 1961 r., zużycie bawełny, wełny, terylenu, włókna lnianego, juty, sizalu, przędzy sztucznego jedwabiu i skór. Ustalona w planie ilość produkcji wyrobów włókienniczych i skórzanych wytwarzanych z wyżej wymienionych surowców, z wyjątkiem dodatkowej produkcji na eksport, może być przekroczona tylko w razie uzyskania ponadplanowych oszczędności tych surowców.

W ramach ustalonej w planie ogólnej ilości produkcji wyrobów włókienniczych i skórzanych należy zapewnić maksymalne dostosowanie asortymentu tych wyrobów do aktualnych potrzeb rynku wewnętrznego i eksportu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb w zakresie wyrobów dla dzieci i młodzieży.

Należy zapewnić pełną realizację zadań określonych w planie eksportu wyrobów włókienniczych i skórzanych. W celu poprawy bilansu płatniczego należy postawić do dyspozycji handlu zagranicznego wolne moce produkcyjne w przemyśle włókienniczym i skórzanym dla wykorzystania na dodatkową produkcję na eksport.

Należy zwrócić również szczególną uwagę na:

— znaczne poprawienie jakości i użytkowności wyrobów przemysłu lekkiego, m. in. poprzez szersze stosowanie do ich produkcji włókien syntetycznych oraz poprzez wydatne zwiększenie ilości produkcji tkanin wykańczanych apreturami uszlachetniającymi,
— poprawienie jakości wykończenia i estetyki obuwia produkowanego zarówno na eksport, jak też na zaopatrzenie rynku,
— rozszerzenie sprzedaży detalicznej dla ludności odpowiednich ilości skór garbowanych miękkich i twardych,
— kontynuowanie modernizacji i rekonstrukcji istniejących zakładów, w celu dostosowania parku maszynowego do wprowadzenia i rozszerzenia nowoczesnych procesów technologicznych, osiągnięcia potrzebnego wzrostu mocy produkcyjnych oraz osiągnięcia wydatnego wzrostu wydajności maszyn i urządzeń i poprawy warunków pracy.

19. Przemysł spożywczy.

Wartość produkcji globalnej według cen fabrycznych przemysłu spożywczego powinna osiągnąć w 1961 r. 125.133,3 mln zł, co stanowi wzrost o 5,2% w porównaniu z 1960 r.

W przemyśle spożywczym należy zwrócić specjalną uwagę na ścisłą koordynację produkcji artykułów spożywczych wytwarzanych przez przemysł kluczowy, drobny i spółdzielczy.

Należy położyć nacisk na wykorzystanie surowców i na właściwe ich przechowalnictwo, wzmóc walkę o zmniejszenie strat produkcyjnych, o opanowanie i wprowadzenie nowych procesów technologicznych oraz pełniejsze wykorzystanie odpadów przemysłowych.

Należy również właściwie zorganizować przechowalnictwo artykułów żywnościowych w chłodniach.

Należy zwrócić uwagę na wzbogacenie i poprawę jakości asortymentów produkcji oraz na pełne zaopatrzenie przemysłu spożywczego we wszelkiego rodzaju opakowania, tak dla artykułów eksportowych, jak i dla artykułów przeznaczonych na rynek wewnętrzny.

Szczególny nacisk należy położyć na znaczne urozmaicenie asortymentu towarów eksportowych. Obok eksportu tradycyjnego powinno się dążyć do wprowadzenia na rynki zagraniczne nowych towarów.

Nakłady inwestycyjne na przemysł spożywczy w 1961 r. wyniosą 3.489,9 mln zł.

W ramach realizacji programu inwestycyjnego w przemyśle rolno-spożywczym należy zwrócić szczególną uwagę na:

— rozbudowę zdolności przerobowych buraków cukrowych poprzez rozpoczęcie budowy nowej cukrowni w Werbkowicach o zdolności przeróbczej 30 tys. q na dobę oraz rozbudowę szeregu cukrowni,

— rozpoczęcie budowy 3 chłodni składowych w Krakowie, Wrocławiu i Chrzanowie oraz kontynuowanie budowy chłodni w Poznaniu,

— zapewnienie odpowiednich przyrostów zdolności produkcyjnych dla umożliwienia wykonania w 1961 roku łącznie 53 tys. ton szynek i konserw,

— rozbudowę zdolności produkcyjnych mieszanek pasz treściwych.

20. Państwowy przemysł drobny i spółdzielczość pracy.

Należy zapewnić rozszerzenie i urozmaicenie asortymentu wyrobów produkowanych przez przemysł terenowy, w celu lepszego zaspokojenia różnorodnych potrzeb rynku.

W przemyśle terenowym należy rozwinąć działalność w zakresie renowacji przedmiotów używanych, regeneracji opakowań, mebli, narzędzi, części zamiennych do różnych maszyn i urządzeń itd.

Państwowy przemysł terenowy oraz przemysł spółdzielczy powinny rozszerzać produkcję opartą na umowach kooperacyjnych z przemysłem kluczowym, w szczególności z przemysłem maszynowym, stoczniowym, motoryzacyjnym i elektrotechnicznym.

Należy również zapewnić wydatne zwiększenie produkcji eksportowej pod warunkiem jej opłacalności i przy pełnym dostosowaniu do wymogów importerów zagranicznych.

Jednym z podstawowych zadań państwowego przemysłu drobnego i spółdzielczości pracy powinno być intensywne rozwijanie usług dla ludności ze szczególnym uwzględnieniem dziedzin i terenów wykazujących najbardziej dotkliwe pod tym względem braki.

W ramach usług produkcyjnych, obok napraw, należy rozwijać produkcję na indywidualne zamówienia bezpośrednich konsumentów, przestawiając sukcesywnie istniejące zakłady produkcyjne przemysłu terenowego na świadczenia usług dla ludności.

Specjalną uwagę należy zwrócić na rozwój usług w zakresie napraw przedmiotów użytku trwałego, jak maszyny do szycia, pralki, lodówki, aparaty radiowe i telewizyjne, obsługi pojazdów mechanicznych, naprawy maszyn i narzędzi rolniczych itp.

W terenowym przemyśle maszynowym i metalowym należy zwrócić uwagę na unowocześnienie i rozszerzenie asortymentu wyrobów z zakresu gospodarstwa domowego, drobnych narzędzi, sprzętu rolniczego i ogrodniczego, galanterii metalowej, na zwiększenie produkcji maszyn rolniczych i aparatury ochrony roślin oraz na uruchomienie produkcji prostych maszyn i urządzeń dla przemysłów przetwórczych, a w szczególności dla przetwórstwa owocowo-warzywnego. Ponadto do zadań terenowego przemysłu maszynowego powinno należeć urozmaicenie asortymentu zabawek mechanicznych, uruchomienie produkcji sprzętu dla politechnizacji młodzieży oraz rozwinięcie produkcji nie wytwarzanej przez przemysł kluczowy lub wyrobów produkowanych w kraju w niedostatecznej ilości, jak np. części zamienne do maszyn i różnego rodzaju urządzeń.

W terenowym przemyśle chemicznym należy w szczególności rozwijać produkcję wyrobów z tworzyw sztucznych, wykorzystując odpady i zwiększając wyrób artykułów o dużej pracochłonności i mniejszym zużyciu surowca.

W terenowym przemyśle gumowym należy zastępować w coraz większym stopniu kauczuk naturalny w mieszankach — kauczukiem syntetycznym krajowej produkcji. Powinna też być przygotowana i wprowadzona produkcja wyrobów gąbczastych z krajowego lateksu syntetycznego.

W przemyśle drzewnym należy w szczególności zwiększyć produkcję nowoczesnych lekkich mebli, produkować więcej mebli w pojedynczych sztukach, korzystać w szerokim zakresie z płyt pilśniowych, paździerzowych i wiórowych, oklein bukowych, oklein produkowanych z drzew owocowych oraz z takich materiałów, jak metal, szkło, tworzywa sztuczne.

W terenowym przemyśle odzieżowym należy rozwijać w szczególności produkcję odzieży młodzieżowej i dziecięcej różnych wymiarów i wzorów oraz odzieży dla dorosłych w wymiarach nietypowych.

W terenowym przemyśle skórzano-obuwniczym należy w szerokim zakresie stosować materiały zastępcze. Należy zwłaszcza zwiększyć udział obuwia z wierzchem tekstylnym i kombinowanym oraz obuwia na spodach zastępczych. Zwiększenie produkcji obuwia skórzanego powinno mieć miejsce jedynie w większych, zmechanizowanych zakładach.

W terenowym przemyśle spożywczym należy rozwijać produkcję soków pitnych i wód gazowych, konserw owocowych, warzywnych i warzywno-mięsnych, ograniczając produkcję win i wyrobów czekoladowych.

21. Rzemiosło i przemysł prywatny powinny przede wszystkim nastawiać się na wykonywanie usług dla ludności, na produkcję wyrobów przeznaczonych na eksport, produkcję wyrobów nieseryjnych, a w szczególności wyrobów o cechach artystycznych i regionalnych. Rzemiosło powinno dążyć do zwiększenia szkolenia zawodowego młodocianych, w kierunku ich przygotowania do obsługi potrzeb ludności, przede wszystkim w dziedzinie świadczenia usług. Rady narodowe powinny stwarzać warunki sprzyjające organizowaniu nowych warsztatów rzemieślniczych, a zwłaszcza w małych miastach i na wsi.

V. Rolnictwo i skup.

1. Wzrost produkcji rolnej w 1961 r. powinien przekroczyć średnie roczne tempo wzrostu produkcji w latach 1956—1960 i wynieść około 4,3% dla zapewnienia wyżywienia ludności i uzyskania poważnych nadwyżek na eksport. Założony wzrost produkcji opiera się w szczególności o osiągnięty w 1960 r. znaczny przyrost pogłowia zwierząt gospodarskich, który powinien umożliwić wzrost produkcji żywca wieprzowego o około 9,6%, a wzrost produkcji mleka o około 4%.

Głównym zadaniem rolnictwa w 1961 r. jest zapewnienie dostatecznego wzrostu produkcji pasz. Wzrost bazy paszowej powinien być osiągnięty przede wszystkim w drodze podniesienia plonów zbóż i ziemniaków oraz znacznego rozszerzenia uprawy kukurydzy. Rozwój pogłowia trzody stawia szczególne zadania w dziedzinie produkcji ziemniaków.

W oparciu o zorganizowaną w masowej skali wymianę sadzeniaków powinien nastąpić istotny wzrost plonów ziemniaków, które od szeregu lat utrzymują się na niezmienionym poziomie.

W realizacji zadań w dziedzinie nasiennictwa oraz zadań w zakresie podniesienia plonów i rozwoju bazy paszowej szczególną rolę mają do spełnienia kółka rolnicze i służba rolna.

2. Przewiduje się, że wartość produkcji globalnej w rolnictwie w cenach porównywalnych wzrośnie o około 4,3% w porównaniu z 1960 r., w tym produkcja roślinna osiągnie poziom wyższy niż w 1960 r. o 2,7%, a produkcja zwierzęca o 6,7%.

3. Przewiduje się, że plony podstawowych ziemiopłodów kształtować się będą następująco (w q/ha):

	1961 plan	% 1961/1960	w %% w porównaniu ze średnią z lat 1957—1960
zboża ogółem	16,2	101,3	105,9
buraki cukrowe	240,0	96,0	110,1
ziemniaki	136,0	103,8	106,3

4. Przewiduje się, że zbiory podstawowych ziemiopłodów kształtować się będą następująco (w tys. ton):

	1961 plan	% 1961/1960
zboża ogółem	14.950	101,4
buraki cukrowe	9.840	98,5
ziemniaki	37.800	100,2

5. Przewiduje się, że pogłowie zwierząt gospodarskich według stanu na 30.VI kształtować się będzie następująco (w tys. szt.):

	1961 plan	% 1961/1960
bydło	9.000	103,5
w tym:		
krowy	6.000	102,0
trzoda chlewna	13.000	103,0
owce	3.680	100,5
konie	2.700	96,2

6. Przewiduje się, że produkcja zwierzęca kształtować się będzie następująco:

	1961 plan	% 1961/1960
produkcja żywca w tys. ton	2.350	107,9
w tym:		
żywca wołowego	530	106,4
żywca wieprzowego	1.615	109,6
produkcja mleka (w mln l)	12.300	104,0
produkcja wełny (w tonach)	9.340	102,2

7. Przewiduje się, że skup artykułów roślinnych (łącznie z materiałem siewnym kwalifikowanym) ze zbiorów 1961 r. osiągnie następujące rozmiary (w tys. ton):

	1961 plan	% 1961/1960
a) zboża ogółem	2.600	106,1
b) buraki cukrowe	9.840	98,5
c) oleiste	152	117,8
d) ziemniaki	3.930	112,8

8. Przewiduje się, że skup artykułów zwierzęcych osiągnie następujące rozmiary (w tys. ton):

	1961 plan	% 1961/1960
a) żywiec ogółem w tys. ton	1.680	110,5
w tym: wieprzowy w tys. ton	1.100	112,2
b) mleko (w mln l)	4.100	109,3
c) wełna (w tonach)	8.300	102,5

Z ogólnej ilości 1.100 tys. ton skupu żywca wieprzowego na dostawy z państwowego tuczu przemysłowego przypada 64,0 tys. ton, co oznacza wzrost o 14,3% w porównaniu z 1960 r.

9. Zaopatrzenie rolnictwa w pasze treściwe z zasobów państwowych powinno wynieść 1.845 tys. ton w roku kalendarzowym 1961.

10. Zaopatrzenie rolnictwa w nawozy sztuczne ogółem pod zbiory 1961 r. powinno wzrosnąć w przeliczeniu na czysty składnik z 49,0 kg w 1960 r. na 1 hektar zasiewów do 51,4 kg w 1961 r. W tym celu dostawy nawozów sztucznych pod zbiory 1961 r. powinny osiągnąć następujący poziom (w tys. ton czystego składnika):

	1960/1961 plan	% 1960/1961 1959/1960
A. Ogółem	794	105,7
a) nawozy azotowe (N)	273	108,2
b) nawozy fosforowe (P_2O_5)	221	122,1
c) nawozy potasowe (K_2O)	300	94,4
B. Ogółem wapno nawozowe (w towarze)	493	124,9

11. Zaopatrzenie rynku wiejskiego w materiały budowlane (łącznie z produkcją prywatną) powinno osiągnąć następujące rozmiary:

	Jednostka miary	1961 plan	% 1961/1960 p.w.
1. Cement	tys. ton	1.425	100,4
2. Materiały ścienne	mln jednostek ceramicznych	1.590	113,6
w tym: ze źródeł uspołecznionych	„	1.130	118,7
3. Wapno	tys. ton	660	113,8
w tym: ze źródeł uspołecznionych	„	536	110,5
4. Drewno w przeliczeniu na tarcicę	tys. m³	1.392	93,7
w tym: z lasów państwowych	„	987	87,7

12. Zaopatrzenie rolnictwa w traktory, silniki i maszyny rolnicze kształtować się będzie następująco:

1) Przyjmuje się, że wartość dostaw traktorów, silników i maszyn rolniczych dla całego rolnictwa, liczona w cenach detalicznych obowiązujących na 1 lipca 1960 r., wyniesie około 4,6 mld zł wobec 3,6 mld zł w 1960 r.

2) Dostawy traktorów powinny wzrosnąć następująco (w sztukach):

	1961 plan	% 1961 / 1960 p. w.
traktory 2-osiowe i gąsienicowe	12.080	105,0
w tym o mocy 25 KM	10.450	106,6

3) Wartość dostaw traktorów, maszyn traktorowych, młocarń, przyczep traktorowych i silników dla kołek rolniczych i spółdzielni produkcyjnych wzrośnie z 1,0 mld zł w 1960 r. do 2,1 mld zł w 1961 r. Dostawy traktorów 2-osiowych i gąsienicowych wzrosną z 7,8 tys. szt. do 8,3 tys. szt.

4) Wartość dostaw narzędzi, maszyn konnych, młocarń o wydajności do 5 q na godzinę, silników oraz traktorów 1-osiowych dla indywidualnych odbiorców wyniesie 1,1 mld zł.

13. Przewiduje się, że w ramach nakładów inwestycyjnych w 1961 r. zostanie zelektryfikowanych około 94 tys. zagród chłopskich oraz 194 państwowe gospodarstwa rolne.

14. W ramach nakładów inwestycyjnych na melioracje należy przeprowadzić drenowanie nowe gruntów ornych na obszarze 31,3 tys. ha i odbudować drenowanie na obszarze 69,6 tys. ha; w zakresie łąk i pastwisk należy przeprowadzić melioracje rowami nowymi na obszarze 56,7 tys. ha oraz odbudować rowy na obszarze 51,4 tys. ha. Zagospodarowaniem pomelioracyjnym powinno być objęte 119,1 tys. ha łąk i pastwisk.

15. Kredyty inwestycyjne dla gospodarki indywidualnej i spółdzielczej (bez kredytów na akcję przyczółkową) wyniosą 2.090 mln zł. Ponadto na zakończenie odbudowy terenów przyczółkowych przeznacza się kredyty w wysokości 200 mln zł.

16. Dla państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Rolnictwa, przyjmuje się następujące ustalenia:

1) Wartość produkcji globalnej (w roku kalendarzowym 1961) wzrośnie szacunkowo o około 10,1%, w tym produkcji roślinnej o około 7,5%, a produkcji zwierzęcej o około 16,5%.

2) Przewiduje się, że plony podstawowych ziemiopłodów kształtować się będą następująco (w q z ha):

	1961 plan	% 1961 / 1960	% 1961 / 1957—1960
zboża ogółem	17,0	106,9	115,6
ziemniaki	128,0	113,3	118,5
buraki cukrowe	218,0	100,9	126,7

3) Pogłowie zwierząt gospodarskich wg stanu na 30.VI powinno osiągnąć następujący poziom (w tys. szt.):

	1961 plan	% 1961 / 1960
bydło ogółem	845	112,0
w tym: krowy	388	106,4
trzoda chlewna	643	117,0

4) Przewiduje się, że dostawy produktów roślinnych z państwowych gospodarstw rolnych (łącznie z materiałem siewnym) ze zbiorów 1961 r. osiągną następujące rozmiary (w tys. ton):

	1961 plan	% 1961 / 1960
zboża ogółem	740	105,7
ziemniaki	450	112,5
buraki cukrowe	1.240	101,2
oleiste	91	130,0

5) Przewiduje się, że dostawy produktów zwierzęcych z państwowych gospodarstw rolnych osiągną następujące rozmiary (w tys. ton):

	1961 plan	% 1961 / 1960
żywiec ogółem	110	131,0
w tym:		
wieprzowy	56	136,6
wołowy	48	139,7
mleko (mln l)	790	112,9

6) W roku gospodarczym 1960/1961 państwowe gospodarstwa rolne powinny osiągnąć około 300 mln zł zysku uwzględniając zwiększone wydatki wynikające z nowego układu zbiorowego.

17. Realizacja założonego wzrostu produkcji rolnej wymagać będzie ze strony Ministerstwa Rolnictwa, prezydiów rad narodowych i organizacji kółek rolniczych dużej uwagi i wzmożenia wysiłku w zakresie:

— dalszego rozwoju gospodarki nasiennej w drodze rozszerzenia sieci gospodarstw nasiennych i reprodukcyjnych umożliwiającego planowe odnawianie materiału siewnego zwłaszcza zbóż i sadzeniaków ziemniaka,

— przedsięwzięcia środków zmierzających do poprawienia gospodarki nawozowej przede wszystkim poprzez bardziej racjonalne wykorzystanie obornika, rozszerzenie stosowania wapna nawozowego oraz rolnicze wykorzystanie torfu,

— pełnej realizacji programu rzeczowego w dziedzinie melioracji rolnych oraz zadań w zakresie konserwacji urządzeń melioracyjnych,

— zwiększenia doradczej i instruktorskiej działalności specjalistów rolnych bezpośrednio związanych z produkcją rolną. Dla osiągnięcia tego celu w 1961 r. należy skierować do pracy na terenie gromad około 1700 specjalistów rolnych. W związku z tym należy przygotować około 1000 odpowiednich domów mieszkalnych,

— odpowiedniej rozbudowy zaplecza technicznego dla wzrastającego w kółkach rolniczych parku maszynowego.

18. W celu gospodarczego wzmocnienia istniejących spółdzielni produkcyjnych zobowiązuje się:

— Ministra Rolnictwa do zapewnienia spółdzielniom pierwszeństwa w uzyskiwaniu środków produkcji (nasiona, nawozy, środki ochrony roślin, pasze, maszyny rolnicze) oraz pomocy agronomicznej,

— Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu do rozszerzenia kontraktacji produktów rolnych,

— Ministra Finansów do zapewnienia dostatecznej pomocy kredytowej.

VI. Leśnictwo.

1. W celu zaspokojenia niezbędnych potrzeb kraju oraz eksportu ustala się ogólny rozmiar wyrębu grubizny w wysokości 16.187,4 tys. m³. Z liczby tej pozyskanie w przedsiębiorstwach lasów państwowych powinno wynieść 15.200,0 tys. m³, a w lasach niepaństwowych 874,0 tys. m³.

Zgodnie z ustaleniami planu 5-letniego, który zakłada systematyczne obniżanie poziomu wyrębu drewna, we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej powinny być kontynuowane wysiłki w kierunku racjonalnego i oszczędnego zużywania drewna oraz jak najszerszego stosowania i wykorzystywania produkowanych w kraju materiałów zastępujących drewno.

2. Wartość produkcji towarowej leśnictwa powinna wynieść w cenach zbytu (w mln zł):

	1961	% 1961 / 1960 p. w.
Ogółem	12 085,5	101,1
w tym: przedsiębiorstwa lasów państwowych	10 865,4	100,1
lasy niepaństwowe	550,1	119,2

3. Pozyskanie drewna w kraju według ważniejszych sortymentów powinno kształtować się następująco (w tys. m³):

	1961	% 1961 / 1960 p. w.
drewno iglaste (grubizna)	13.787,7	100,5
w tym: drewno tartaczne	8.163,2	101,0
drewno kopalniakowe	2.180,8	100,1
papierówka czerwona	792,3	84,7
papierówka biała	854,3	94,2
drewno liściaste (grubizna)	2.399,7	103,7
w tym: drewno tartaczne	883,2	109,7

Z liczb powyższych przypada na:

	1961	% 1961 / 1960 p. w.
a) przedsiębiorstwa lasów państwowych:		
drewno iglaste (grubizna)	12.920,0	99,8
w tym: drewno tartaczne	7.520,0	100,3
drewno kopalniakowe	2.170,0	100,0
papierówka czerwona	787,0	84,6
papierówka biała	847,0	94,1
drewno liściaste (grubizna)	2.280,0	104,1
w tym: drewno tartaczne	824,0	111,4
b) lasy niepaństwowe:		
drewno iglaste (grubizna)	770,0	112,7
w tym: tartaczne	600,0	110,6
drewno liściaste (grubizna)	104,0	93,0
w tym: tartaczne	53,0	87,0

4. Wywóz drewna z lasu w przedsiębiorstwach lasów państwowych ustala się w wysokości 13,9 mln m³, w tym środkami uspołecznionymi — 9,7 mln m³, przy czym własnym transportem przedsiębiorstw lasów państwowych powinno być wywiezione 7.250 mln m³, z czego środkami mechanicznymi — 6,5 mln m³.

5. Zalesienia i odnowienia sztuczne ogółem w kraju powinny objąć powierzchnię 152,9 tys. ha, w tym na terenach przedsiębiorstw lasów państwowych — 115,0 tys. ha, a w lasach niepaństwowych — 36,2 tys. ha.

W celu zapoczątkowania akcji polepszenia jakości i wydajności przyszłych drzewostanów rębnych w przedsiębiorstwach lasów państwowych zakłada się znaczne zwiększenie podstawowych prac hodowlanych w stosunku do lat ubiegłych, a mianowicie poprawek i uzupełnień na obszarze co najmniej 43,0 tys. ha oraz pielęgnowania lasu na powierzchni 532,7 tys. ha, ze zwróceniem szczególnej uwagi na wykonanie zabiegów pielęgnacyjnych w młodnikach (na powierzchni ponad 240 tys. ha).

6. Przyjmuje się, że ważniejsze zadania z dziedziny zadrzewienia kraju będą kształtować się następująco:

— ogólna powierzchnia szkółek obejmie około 3.213 ha, z czego w ministerstwach i instytucjach centralnych około 2.331 ha,

— sadzenie drzewek osiągnie 7.122,7 tys. sztuk, w tym 3.004,5 tys. sztuk topoli.

VII. Transport i łączność.

1. Przewozy ładunków transportem zorganizowanym wewnątrzkrajowym powinny osiągnąć 410,7 mln ton, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r. o 4,5%, w tym przewozy ładunków podstawowymi środkami transportu powinny kształtować się następująco:

		1961	% 1961 / 1960 p. w.
transport kolejowy	mln ton	289,5	102,7
transport samochodowy	„ „	118,5	109,4
transport śródlądowy	„ „	2,7	100,0

2. Przewozy ładunków kolejami normalnotorowymi powinny być wykonane według następującego podziału kwartalnego:

Ogółem	276,5	mln ton
w tym: I kwartał	66,0	„ „
II „	69,0	„ „
III „	69,5	„ „
IV „	72,0	„ „

Nadawcy ładunków powinni zapewnić warunki do zwiększonego wykorzystania zdolności przewozowej kolei w I półroczu 1961 r.

3. Przewiduje się, że przewozy pasażerów transportem publicznym wewnątrzkrajowym osiągną 1.183,2 mln pasażerów, co oznacza wzrost o 2,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r., w tym przewozy pasażerów podstawowymi środkami transportu powinny kształtować się następująco:

		1961	% 1961/1960 p. w.
koleje normalnotorowe	mln pasażerów	800,0	101,3
transport samochodowy Państwowej Komunikacji Samochodowej	„ „	342,5	106,6

4. W zakresie elektryfikacji linii kolejowych należy włączyć do normalnej eksploatacji następujące odcinki: Warszawa Zachodnia — Czachówek 33 km, Sochaczew — Kutno 71 km, Nowa Huta — Podłęże 12 km oraz Kędzierzyn — Groszowice 37 km.

5. Podstawowe wskaźniki techniczno-ekonomiczne na kolejach powinny kształtować się następująco:

	1961	% 1961/1960 p. w.
Obrót wagonu towarowego w dobach	4,85	96,8
zużycie węgla obliczeniowego na 1000 brutto/tono km:		
a) w ruchu towarowym w kg	30,0	99,3
b) w ruchu pasażerskim w kg	61,8	99,0

6. W 1961 r. w ramach planu centralnego należy zbudować 147,0 km nowych dróg, przebudować 101,0 km dróg oraz zbudować 2,7 tys. mb mostów. W ramach planu terenowego przewiduje się budowę i przebudowę 785 km dróg lokalnych oraz budowę 2,3 tys. mb mostów.

W realizacji inwestycji terenowych szacuje się udział społecznego czynu drogowego na kwotę około 250 mln zł.

7. Nakłady finansowe z budżetu na utrzymanie dróg państwowych powinny osiągnąć poziom 2.192,2 mln zł, a na utrzymanie dróg lokalnych około 450 mln zł. Należy przeprowadzić kapitalne remonty 5.450 km dróg państwowych oraz 33,3 tys. mb mostów na drogach państwowych.

8. Stan własnej handlowej floty morskiej powinien zwiększyć się z 725,9 tys. DWT na koniec 1960 r. do 853,8 tys. DWT na koniec 1961 r. Przewozy ładunków flotą własną powinny osiągnąć 6,7 mln ton i 25,6 mld tono-mil, co oznacza wzrost o 23% w tonach i 34,6% w tono-milach w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

9. Wartość usług Ministerstwa Łączności ogółem według cen bieżących powinna osiągnąć poziom 4.273,9 mln zł, co oznacza wzrost o 9,1% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

10. W 1961 r. powinna nastąpić rozbudowa kablowej sieci miejscowej o 81 tys. km/par, zwiększenie pojemności central miejscowych o 53 tys. numerów, w tym automatycznych o 49,8 tys. numerów oraz przyłączenie 47,4 tys. nowych abonentów telefonicznych.

11. W 1961 r. powinny być uruchomione 3 stacje telewizyjne, a mianowicie: w Bydgoszczy, Kielcach i Zgorzelcu. Długość łączy telewizyjnych powinna wzrosnąć o około 346 km i osiągnąć stan 1.911 km na koniec 1961 r. Ponadto przy pomocy funduszów społecznych przewiduje się zwiększenie stanu telewizyjnych punktów retransmisyjnych z 7 szt. w roku 1960 do 17 szt. w końcu 1961 r.

VIII. Inwestycje, budownictwo i kapitalne remonty.

1. Ustala się, że globalne rozmiary nakładów inwestycyjnych w całej gospodarce narodowej wyniosą w 1961 r. 106,4 mld zł, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1960 r. o 9,2%.

2. Zakłada się, że w 1961 r. nakłady inwestycyjne według działów gospodarki narodowej ukształtują się następująco (w mld zł):

	1960 p. w.	1961	% 1961/1960 p. w.
Ogółem gospodarka narodowa	97,5	106,4	109,2
w tym: Przemysł	39,0	43,6	111,8
Budownictwo	2,8	2,6	93,3
Rolnictwo	12,0	13,8	115,3
Leśnictwo	0,23	0,24	104,2
Transport i łączność	10,4	12,1	116,1
Obrót towarowy	2,9	2,5	85,5
Gospodarka komunalna	3,8	4,0	104,6
Budownictwo mieszkaniowe	18,2	18,7	102,9
Oświata, nauka i kultura	4,8	5,4	111,8
Ochrona zdrowia, opieka społeczna i kultura fizyczna	2,2	2,2	101,7
Administracja publiczna i instytucje wymiaru sprawiedliwości	0,88	0,94	106,8
Instytucje finansowe, ubezpieczenia, organizacje polityczne, społeczne, wyznaniowe i pozostałe	0,3	0,35	118,3

3. Globalne nakłady inwestycyjne w planie centralnym wyniosą w 1961 r. ogółem 63,9 mld zł, tj. wzrosną o 11,5% w porównaniu z 1960 r.

4. Ogólna suma nakładów na inwestycje jednostek państwowych objętych planem centralnym wyniesie 63,6 mld zł, z czego nakłady na roboty budowlano-montażowe 31,2 mld zł.

5. W ramach ogólnych nakładów inwestycyjnych w planie centralnym według cen z 1 lipca 1960 r. inwestycje centralne wyniosą 37,6 mld zł i inwestycje zjednoczeń 11,2 mld zł, inwestycje przedsiębiorstw 8,8 mld zł, inwestycje jednostek budżetowych 3,4 mld zł oraz inwestycje jednostek społecznych, organizacji politycznych i zawodowych 0,3 mld zł. Z ogólnej kwoty nakładów inwestycyjnych w planie centralnym przewiduje się udział nakładów na inwestycje komunalne w planach terenowych w wysokości około 340 mln zł.

6. Ogólna suma nakładów na inwestycje jednostek objętych planami terenowymi (poza udziałem inwestorów planu centralnego i spółdzielczością) wyniesie 39,4 mld zł, z czego nakłady na roboty budowlano-montażowe 29,0 mld zł.

7. W ramach ogólnych nakładów inwestycyjnych w planie terenowym według cen z 1 lipca 1960 r. inwestycje rad narodowych wyniosą 23,7 mld zł. Ocenia się, że ogólna kwota nakładów na inwestycje w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w indywidualnych gospodarstwach chłopskich łącznie z kwotami Funduszu Rozwoju Rolnictwa dla kółek rolniczych wyniesie 10,0 mld zł, co oznacza wzrost o 10,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1960 r. W kwocie tej nakłady z Funduszu Rozwoju Rolnictwa dla kółek rolniczych wraz z wkładami chłopskimi wyniosą 2,5 mld zł.

Pomoc kredytowa Państwa dla spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich objęta kwotą 10,0 mld zł. wyniesie 2,3 mld zł.

Nakłady na budownictwo mieszkaniowe ludności typu miejskiego (spółdzielcze oraz indywidualne) ocenia się na kwotę 5,3 mld zł, tzn. 2,5% mniej aniżeli w 1960 r. Z kwoty tej pomoc kredytowa Państwa wyniesie 3,0 mld zł.

8. Inwestycje spółdzielczości (poza spółdzielczością rolniczą i mieszkaniową) według cen z 1 lipca 1960 r. wyniosą w 1961 r. 3,1 mld zł, w tym plan terenowy 2,5 mld zł, co stanowi zmniejszenie ogólnej kwoty nakładów o 11,5% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1960 r.

9. Przewiduje się, że globalne nakłady na kapitalne remonty środków trwałych w gospodarce uspołecznionej wyniosą 18,0 mld zł, tj. osiągną wzrost o 5,8% w porównaniu z 1960 r.

10. Przyjmuje się, że w związku z założonym programem w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów ogólne rozmiary robót budowlanych w kraju osiągną wielkość około 77,3 mld zł, to jest wzrosną o około 7,1% w porównaniu z 1960 r.

11. Zakłada się, że nakłady na roboty budowlano-montażowe z poszczególnych źródeł finansowania osiągną następujące wielkości w mld zł:

	1960 p. w.	1961 plan	% 1961/1960
Ogółem:	72.186	77.309	107,1
Z inwestycji w gospodarce państwowej i spółdzielczej	46.577	50.827	109,1
Z inwestycji w gospodarce nie uspołecznionej	10.945	11.045	100,9
Z nakładów na kapitalne remonty	10.950	11.465	104,7
Z nakładów eksploatacyjnych	3.714	3.938	106,0
Z nakładów na budownictwo prototypowe	—	34	—

12. Wobec szybkiego wzrostu inwestycji w gospodarce państwowej zakłada się szybszy wzrost zadań dla państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych (o 8,5%), w tym dla Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych o 9,4% i dla przedsiębiorstw planu terenowego Ministerstwa Rolnictwa o 18,0%.

13. W poszczególnych systemach wykonawstwo produkcji budowlano-montażowej powinno kształtować się następująco:

	1960 p. w.	1961 plan	% 1961/1960
Ogółem:	72.186	77.309	107,1
Państwowe przedsiębiorstwa budowlane	50.659	54.987	108,5
Budowlane spółdzielnie pracy	2.584	2.666	103,2
Przedsiębiorstwa organizacji społecznych	106	130	122,6
Inne przedsiębiorstwa i instytucje uspołecznione (system gospodarczy)	8.340	8.882	106,5
Wykonawcy pozostali	10.497	10.644	101,4

14. Należy podjąć kroki zmierzające do prawidłowego stosowania nowych cen robót akordowych, opartych o normy techniczne, wprowadzonych w 1960 r. przy zachowaniu pełnej dyscypliny płac.

15. Należy zapewnić rozwój potencjału produkcyjnego przedsiębiorstw ogólnobudowlanych na terenie województw, gdzie występuje niedobór mocy, a w szczególności w województwach: białostockim, koszalińskim, olsztyńskim, zielonogórskim.

16. Dla zapewnienia realizacji rosnących zadań związanych z programem rozbudowy przemysłu energetycznego i chemicznego należy zapewnić odpowiedni wzrost potencjału przedsiębiorstw specjalizowanych w zakresie budownictwa energetycznego, budownictwa wielkich obiektów przemysłu chemicznego oraz rozwój potencjału przedsiębiorstw specjalizowanych w zakresie instalacji przemysłowych i montażu elektrycznego.

17. Należy opracować program rozwoju zaplecza techniczno-organizacyjnego przedsiębiorstw melioracyjnych we właściwych rejonach przy zachowaniu pełnej odpowiedzialności prezydiów wojewódzkich rad narodowych za zapewnienie środków na rozwój tego zaplecza.

18. Przy rozdziale nakładów inwestycyjnych na poszczególne zadania należy:

— zagwarantować pierwszeństwo dla podstawowych inwestycji produkcyjnych, szczególnie ważnych dla rozwoju gospodarki narodowej, a zwłaszcza służących wzrostowi eksportu i mających na celu racjonalne eliminowanie importu,
— koncentrować nakłady na kontynuowanych zadaniach inwestycyjnych przyznając na ich realizację nakłady zgodnie z normatywami cykli inwestycyjnych oraz dążyć do zwężenia frontu robót i skrócenia cykli inwestycyjnych.

19. Należy zapewnić pierwszeństwo w lokowaniu zleceń na roboty budowlano-montażowe z inwestycji kontynuowanych oraz nowo rozpoczynanych w planie centralnym według wykazu ważniejszych inwestycji.

20. Upoważnia się Radę Ministrów do:

1) ustalenia przypadków, w jakich mogą być przekroczone w toku wykonywania planu globalne nakłady inwestycyjne określone w niniejszej uchwale,
2) przeprowadzenia w planie zmian i przesunięć nakładów w dostosowaniu do stanu przygotowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji planu centralnego i terenowego,
3) dokonania w planie odpowiednich zmian wynikających z akcji rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej przeprowadzonej w odniesieniu do inwestycji objętych planem na 1961 r.

IX. Geologia.

1. W zakresie prac geologiczno-poszukiwawczych należy wykonać 457,7 tys. mb wierceń mechanicznych, 132 tys. mb wierceń ręcznych i 13 tys. mb robót górniczych. Ponadto należy wykonać prace geofizyczne na kwotę 145 mln zł.

W wyniku wykonania powyższych prac powinny być:

— zabezpieczone bieżące potrzeby przemysłu w formie dokumentacji geologicznych niezbędnych dla prawidłowego projektowania budowy i rozbudowy zakładów,
— prowadzone badania o charakterze podstawowym, stanowiące podstawę do dalszych prac poszukiwawczych, decydujących o kierunkach rozwoju przemysłów opartych na surowcach mineralnych.

2. W ramach zadań, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

— przygotować odpowiednią ilość udokumentowanych zasobów węgla kamiennego dla 7 projektowanych kopalń na obszarze Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, ze szczególnym uwzględnieniem węgla koksującego,

— rozpoznać i przygotować dla inwestycji energetycznych zasoby węgla brunatnego na obszarze Kujaw, Polski zachodniej i północnej. Dotyczy to przede wszystkim złóż: Pątnów, Rogoźno, Trzcianka, Cybinka, Mosty, Turów II, Sieniawa, Henryk i Babina,

— prowadzić prace geologiczno-poszukiwawcze na wykrytych metodami geofizycznymi strukturach ropo- i gazonośnych w celu przygotowania odpowiedniej bazy zasobowej tych surowców w związku z planowanym zwiększeniem ich wydobycia w latach następnych,

— w związku z odkryciem złóż rud miedzi w strefie przedsudeckiej i projektowanymi tam trzema kopalniami zbadać i przygotować te złoża do eksploatacji,

— udokumentować złoża rud cynku i ołowiu w rejonie Kluczy dla projektowanej nowej kopalni lub zespołu kopalń,

— zakończyć badanie złóż rud niklu w rejonie Szklar w celu definitywnego wyjaśnienia perspektyw rozwojowych przemysłu opartego na tym surowcu,

— udokumentować zasobami w kategoriach przemysłowych kopalnictwo rud żelaza w północnej części obszaru częstochowskiego,

— kontynuować poszukiwania siarki w celu odkrycia nowych złóż o lepszych warunkach górniczo-geologicznych od obecnie znanych i udokumentowanych,

— kontynuować prace rozpoznawcze na złożach soli kamiennej zarówno w południowej części kraju, jak i w północnej na wysadach wału kujawsko-pomorskiego,

— kontynuować prace rozpoznawcze na wysadzie soli potasowo-magnezowych w Kłodawie,

— zapewnić odpowiedni wzrost zasobów surowców dla przemysłu materiałów budowlanych, a w szczególności kruszywa mineralnego i iłów do wyrobu ceramiki budowlanej,

— prowadzić prace geologiczno-inżynierskie zapewniające prawidłowe projektowanie inwestycji budowlanych głównie hydro-energetycznych, w dolnym i górnym biegu rzeki Wisły oraz na rzekach Sole, Bugonarwi i Prośnie,

— kontynuować badania podłoża Niżu Polskiego dla rozeznania struktur I i II rzędu w celu ustalenia perspektywy surowcowej tego obszaru,

— prowadzić prace geofizyczne w celu wykrycia wgłębnych elementów budowy geologicznej, szczególnie na Niżu Polskim i Przedgórzu Karpat.

3. Dla wykonania zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, należy zapewnić nakłady w wysokości 1.202 mln zł w podziale na:

a) nakłady finansowane z budżetu — 698,5 mln zł,
b) „ „ z inwestycji — 503,5 mln zł.

X. Postęp techniczny.

1. W roku 1961 należy osiągnąć dalszy poważny postęp w technice, technologii oraz organizacji produkcji i pracy we wszystkich dziedzinach wytwarzania. W szczególności w oparciu o postęp techniki należy uzyskać polepszenie podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych, zwłaszcza w dziedzinie wykorzystania surowców, paliwa i energii.

Należy konsekwentnie koncentrować siły i środki na głównych i decydujących kierunkach rozwoju techniki, a w szczególności na:

— dalszym rozwoju mechanizacji oraz postępie automatyzacji przede wszystkim w energetyce, budownictwie, górnictwie, przemyśle chemicznym i maszynowym,

— postępie elektryfikacji oraz intensyfikacji procesów produkcyjnych i technologicznych,

— rozwoju chemizacji i rozszerzeniu naturalnej bazy surowcowej.

2. Ważnym zadaniem o znaczeniu wykraczającym poza rok 1961 i dotyczącym całego 5-lecia jest zakończenie w ciągu 1961 r. prac programowych nad opracowaniem rozszerzonego planu mechanizacji oraz przyśpieszenie prac nad programem automatyzacji na lata 1962—1965.

Programy te należy wprowadzić jako zadanie do 5-letniego Planu Rozwoju Gospodarki Narodowej na lata 1961—1965.

Szczególnie poważnym zadaniem wymagającym wielkiego wysiłku jest skrystalizowanie programu i zamierzeń dla szerszego rozwoju automatyzacji.

Należy jak najszybciej rozwiązać sprawy organizacyjne, związane z rozwojem automatyzacji, zwłaszcza dotyczące utworzenia lub wzmocnienia wytypowanych dla tej działalności baz i przedsiębiorstw produkcyjnych i montażowych, biur konstrukcyjnych i projektowych oraz skoordynować działalność ośrodków naukowo-badawczych w tym zakresie.

Sprawę utorowania drogi dla szerokiego rozwoju automatyzacji i rozwiązania warunkujących ją zagadnień naukowo-technicznych, produkcyjno-eksploatacyjnych, organizacyjnych, kadrowych należy traktować jako szczególnie ważne zadanie.

3. Ważnym zadaniem jest podjęcie produkcji elektronowych maszyn matematycznych.

W 1961 r. należy wykonać co najmniej 3 elektronowe maszyny cyfrowe średniej wielkości, poważnie zaawansować opracowanie konstrukcji dużej maszyny cyfrowej oraz zbudować kilka prototypów nowych maszyn cyfrowych.

Produkcja ta podjęta przez Zakład Maszyn Matematycznych Polskiej Akademii Nauk powinna być zapoczątkowana w 1961 r. przez przemysł na skalę seryjną. Otwiera to nowe drogi i możliwości, zarówno dla rozwoju tej dziedziny przemysłu, jak i szerokiego i wszechstronnego zastosowania maszyn matematycznych w gospodarce narodowej.

Sprawą ściśle związaną z produkcją maszyn matematycznych jest opracowanie śmiałego programu ich zastosowania w praktyce życia gospodarczego i naukowego.

Jeszcze w r. 1961 należy zorganizować Ośrodek Obliczeń i Zastosowań wyposażony w zaimportowaną z ZSRR maszynę matematyczną i maszyny krajowej produkcji. Ośrodek ten powinien podjąć prace obliczeniowe dla potrzeb placówek badawczych, biur konstrukcyjnych i projektowych oraz przedsiębiorstw i jednostek nadrzędnych oraz stać się bazą doświadczalną i szkoleniową dla rozpowszechnienia elektronowych maszyn matematycznych w przemyśle, ośrodkach naukowych, handlu, w planowaniu i w innych dziedzinach życia gospodarczego.

4. Należy stworzyć również warunki do szerszego zastosowania w praktyce izotopów promieniotwórczych.

W oparciu o nagromadzone w latach ubiegłych doświadczenia należy w 1961 r. na szerszą skalę zastosować metody izotopowe w przemyśle i medycynie, w szczególności dla:

— bezstykowych pomiarów i regulacji poziomu cieczy i ciał sypkich w zamkniętych zbiornikach w różnych gałęziach przemysłu, zwłaszcza w przemyśle chemicznym (Kędzierzyn, Tarnów, Chorzów),

— ciągłego pomiaru bezstykowego blach i folii metalowych w walcowniach (m. in. huty „Batory", „Florian", „Pokój", Zakłady w Kętach) oraz folii organicznych,

— profilowania odwiertów, analizy aktywacyjnej minerałów i rud, dokumentowania złóż minerałów i węgla w badaniach poszukiwawczych w geologii i w górnictwie,

— kontroli zużycia, grubości ścian, rur i zbiorników w trudno dostępnych miejscach, zwłaszcza w górnictwie, chemii,

— kontroli defektoskopowej spawów, odlewów i odkuć w hutnictwie, przemyśle maszynowym i budownictwie przemysłowym.

5. Należy kontynuować energicznie prace programowe w dziedzinie specjalizacji i kooperacji, torując w planowy sposób drogę do najbardziej właściwego podziału pracy i najbardziej racjonalnych powiązań kooperacyjnych.

Prace programowe w tej dziedzinie należy prowadzić i rozwiązywać w ścisłym powiązaniu z założeniami postępu techniki, zwłaszcza w zakresie automatyzacji.

Prace nad pogłębieniem specjalizacji należy opierać o rozszerzenie normalizacji, unifikacji oraz typizacji wyrobów, części oraz procesów technologicznych, stwarzając zwłaszcza poprzez unifikację warunki do przejścia na ich masową i wielkoseryjną produkcję w specjalizowanych zakładach i wydziałach, w szczególności w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym. Procesy te powinny dokonywać się w ścisłym związku z zadaniami rozwoju międzynarodowego podziału pracy w obozie socjalistycznym oraz z zadaniami rozwoju handlu zagranicznego.

W dziedzinie normalizacji niezależnie od jej zadań związanych z rozwojem specjalizacji i kooperacji produkcji należy maksymalnie skoncentrować w 1961 r. wysiłki w kierunku objęcia normami podstawowych maszyn, urządzeń konstrukcji budowlanych, surowców, tworzyw, metod badań i kontroli, a także szerokiego asortymentu wyrobów przemysłowych powszechnego użytku.

6. Problemem ściśle związanym z postępem techniki, a w szczególności z przygotowaniem niezbędnego wyprzedzenia technicznego na lata następne, jest rozwój prac naukowo-badawczych, doświadczalnych, konstrukcyjnych, projektowych. Należy koncentrować wysiłek naukowo-badawczy oraz konstrukcyjno-projektancki na dziedzinach techniki szczególnie ważnych dla eksportu.

Na prowadzenie tych prac przeznacza się coraz większe środki finansowe, zwłaszcza z Funduszu Postępu Technicznego.

Równocześnie podjęte zostały prace nad ściślejszym powiązaniem badań naukowych z planami rozwoju gospodarki narodowej. Okres 1961 r. będzie pierwszym rokiem prac w oparciu o skoordynowany Ogólnopaństwowy Plan Badań. Niezbędne jest jednak uporządkowanie całokształtu zagadnień związanych z problematyką prac naukowo-badawczych. Należy dążyć do bardziej konsekwentnej koncentracji sił na podstawowych zagadnieniach, do najszybszego ich rozwiązania oraz unikać rozpraszania się na wiele tematów.

Usprawnienia wymaga także gospodarka Funduszu Postępu Technicznego, przyznawanie, wydatkowanie i wykorzystanie jego środków.

Sprawą szczególnej wagi jest zacieśnienie współdziałania pomiędzy przemysłem i katedrami szkół wyższych.

7. Należy nadal pogłębiać metody planowania postępu technicznego, w szczególności należy opracować i doprowadzić do przedsiębiorstw wskazówki i zalecenia, dotyczące sporządzania planów postępu technicznego oraz powiązania ich z pozostałymi częściami planów gospodarczych, a także z Funduszem Postępu Technicznego.

Główne zadania w poszczególnych gałęziach produkcji.

W przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym — podstawowe zadania postępu technicznego koncentrują się na przygotowaniu, opanowaniu i uruchomieniu szeregu ważnych, nowoczesnych maszyn i urządzeń, warunkujących postęp w środkach wytwarzania w całej gospodarce narodowej.

Na szczególne podkreślenie zasługują zadania związane z: rozwojem energetyki, mechanizacją rolnictwa, elektryfikacją kolei, rozwojem przemysłu okrętowego, modernizacją i rekonstrukcją przemysłu włókienniczego, rozwojem budownictwa uprzemysłowionego oraz rozszerzeniem asortymentów produkcji przemysłu obrabiarkowego, elektrotechnicznego i elektronicznego.

W roku 1961 należy w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym:

— opanować i uruchomić produkcję około 75 nowych, ważniejszych typów maszyn i urządzeń, w tym 11 nowych typów obrabiarek,

— wykonać i przeprowadzić badania około 115 prototypów ważniejszych maszyn (w tym 17 prototypów obrabiarek), których produkcja uruchomiona zostanie w II połowie 1961 r.,

— opracować konstrukcyjnie około 120 nowych rodzajów maszyn i urządzeń.

Między innymi w 1961 r. należy wykonać pierwsze egzemplarze turbiny i turbogeneratora 120 MW, kotłów wysokoprężnych o wydajności 650 tp/godz. na węgiel brunatny, kotłów wysokoprężnych o wydajności 380 tp/godz., przygotować produkcję uniwersalnych lokomotyw elektrycznych typu 4E, tak aby zapewnić wykonanie prototypu w roku 1962, wykonać prototypy silników okrętowych dla napędu głównego (5.000 KM w oparciu o licencję Burmeister i Wein, 5 RD — 76 — 7500 KM stanowiący nową odmianę produkowanego dotychczas silnika według licencji Sulzera), ciągników kołowych o mocy 40—42 KM oraz opanować produkcję 23 różnych typów maszyn rolniczych, między innymi przyczepnych kombajnów zbożowych, szeregu nowoczesnych maszyn włókienniczych, budowlanych, melioracyjnych oraz przyrządów i aparatów elektrycznych i elektrotechnicznych, m. in. diod germanowych i lamp kineskopowych 17" 110° i 21" 110°, a także kilkunastu asortymentów wyrobów metalowych i elektrotechnicznych powszechnego użytku.

Sprawy przygotowania i uruchomienia nowych rodzajów maszyn i urządzeń wymagają szczegółowej uwagi, zarówno ze względu na wymagania dotyczące nowoczesności konstrukcji, konieczność zbliżania się do światowego poziomu pod względem technicznym, jak również ze względu na to, że procesy uruchamiania nowych produkcji powinny opierać się o równoczesny postęp w metodach wytwarzania, o postęp w technice i organizacji produkcji.

Problemem o szczególnej wadze w naszych warunkach jest zapewnienie lekkości konstrukcji i takiego wyboru wariantów konstrukcyjno-technologicznych, by zapewnić jak najbardziej racjonalne wykorzystanie materiału. Sprawa ta posiada równie ważne znaczenie dla nowo uruchamianych asortymentów, jak i dotychczas produkowanych i utrzymywanych w programach produkcyjnych.

Niezależnie od kilkuletnich programów konstrukcji należy wszcząć energiczne kroki dla poważnego pogłębienia oszczędności materiałowych poprzez systematyczną małą modernizację konstrukcji produkowanych asortymentów i usprawnienia metod i procesów obróbczych, w szczególności w przemysłach taboru kolejowego, okrętowego, maszyn

rolniczych, przemyśle motoryzacyjnym, budowie maszyn ciężkich oraz dla wszystkich masowo i wielkoseryjnie produkowanych wyrobów, zwłaszcza o dużym i średnim ciężarze.

W dziedzinie unowocześnienia metod produkcji w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym konieczny jest także dalszy postęp zmierzający do zmniejszenia pracochłonności. Szczególne znaczenie posiada to dla masowo i wielkoseryjnie produkowanych asortymentów maszyn i urządzeń.

Należy zwrócić szczególną uwagę w tych dziedzinach na rozszerzenie mechanizacji wszelkiego rodzaju prac ręcznych oraz mechanizacji transportu wewnątrzzakładowego, międzywydziałowego i międzyoperacyjnego.

Należy szerzej przechodzić na potokowe metody produkcji, obejmujące wszystkie fazy obróbki i montaż — zwłaszcza w przemyśle taboru kolejowego, maszyn rolniczych, maszyn elektrycznych, włókienniczych, obrabiarek, wyrobów powszechnego użytku.

Szczególną opieką należy otoczyć przygotowanie warunków i przechodzenie na wyższe formy produkcji, oparte o automatyzację procesów wytwórczych.

W szczególności w tej dziedzinie należy uruchomić drugą linię automatyczną do obróbki kadłubów silników elektrycznych w M-7 Tarnów oraz rozpocząć wykonawstwo trzeciej linii automatycznej.

W przemyśle elektronicznym należy wykonać i uruchomić próbne półautomatyczne taśmy montażowe dla montażu odbiorników radiowych na schematach drukowych, próbne urządzenia do automatycznego lutowania połączeń odbiorników radiowych oraz opanować i wprowadzić zmechanizowaną i zautomatyzowaną technologię produkcji podzespołów radiowych, jak również potokową produkcję obwodów drukowanych.

Należy poświęcić także szczególną uwagę unowocześnieniu metod i organizacji produkcji w dziedzinie spawalnictwa, w kuźniach, tłoczniach i w odlewnictwie.

W kuźniach należy w szczególności na szerszą skalę zastosować podajniki automatyczne do pras, jak również zapoczątkować prace w zakresie poważniejszego zautomatyzowania ich obsługi oraz wprowadzenia automatycznych zabezpieczeń szybko działających maszyn.

W dziedzinie odlewnictwa należy w szczególności rozszerzać stosowanie metody wytapianych modeli, formowania skorupowego i odlewania kokilowego.

W zakresie górnictwa węgla kamiennego należy w szczególności zapewnić:

— dalsze wprowadzanie do ruchu udoskonalonych maszyn urabiających, m. in. kombajnów ścianowych, pracujących w powiązaniu z mechanicznie przesuwanym przenośnikiem, oraz zespołów wręboładujących w chodnikach węglowych i zabierkach i osiągnąć wzrost mechanizacji urabiania wrębem do 36% i ładowania do 27%,
— rozszerzenie mechanizacji robót pomocniczych w dole i na powierzchni oraz dalszy postęp automatyzacji ciągów przenośników taśmowych, pomp, maszyn wyciągowych oraz urządzeń w zakładach przeróbki mechanicznej węgla.

Należy zwrócić szczególną uwagę na zakończenie prób zastosowania hydraulicznej obudowy przesuwnej, rokującej poważne usprawnienie robót górniczych.

W zakresie górnictwa węgla brunatnego należy zapewnić kompleksową mechanizację wszystkich robót, zastosowanie nowoczesnych wysokosprawnych maszyn i urządzeń przy urabianiu i odstawie nadkładu i węgla oraz zwiększać ich wykorzystanie przez lepszą organizację pracy.

W zakresie kopalnictwa naftowego należy zapewnić:
— instalowanie urządzeń automatyzujących wydobycie,
— intensyfikację wydobycia gazu oraz obniżenie strat,
— obniżenie kosztów wiercenia przez udoskonalenie narzędzi i urządzeń wiertniczych (koronek i rdzeniówek).

W energetyce należy zapewnić:
— obniżenie zużycia paliwa umownego (o dalsze 15 g/kWh w energetyce zawodowej, a o 10 g/kWh w energetyce przemysłowej),
— zmniejszenie strat w sieciach (do 12,9%, a zużycia własnego w cieplnych elektrowniach zawodowych do 8%),
— dalsze zwiększenie dyspozycyjności zawodowych elektrowni cieplnych (do poziomu 91,2%) w szczególności przez zmniejszenie awaryjności i poprawę organizacji remontów,
— dalszą automatyzację regulacji spalania, przede wszystkim przez znaczną poprawę wykorzystania istniejących i instalowanie nowych urządzeń automatyki.

Należy otoczyć szczególną troską i opieką opanowanie eksploatacji elektrowni pracujących na węglu brunatnym, którego udział w wytwarzaniu energii elektrycznej poważnie wzrasta i na którym w dużej mierze oparte są dalsze plany rozwojowe energetyki, oraz opanowanie eksploatacji wielkich agregatów prądotwórczych pracujących na wysokich parametrach ciśnień i temperatur.

W przemyśle koksowniczym zasadniczym zagadnieniem postępu technicznego jest realizacja programu prac mających na celu zmniejszenie zużycia węgli koksujących przy produkcji koksu metalurgicznego.

Zadaniem szczególnej wagi jest przyśpieszenie prac i badań nad otrzymywaniem i zastosowaniem koksu formowanego wytwarzanego z węgli niekoksujących.

W hutnictwie żelaza główne zadania postępu technicznego koncentrują się na następujących zadaniach:

W wydziałach wielkopiecowych należy w szczególności rozszerzyć stosowanie spieku samotopliwego i zwiększyć jego udział we wsadzie o 5% w stosunku do roku 1960, dążyć do poprawy jakości spieku oraz podnosić temperatury dmuchu wielkopiecowego. Należy zakończyć próby stosowania gazu ziemnego w wielkich piecach w hucie im. Lenina.

W stalowniach należy dążyć do dalszego usprawnienia organizacji pracy, skrócenia czasu remontów i zwiększenia wykorzystania czasu kalendarzowego pracy stalowni i wzrostu produkcji stali z 1 m² powierzchni trzonu pieca martenowskiego z 5,77 t/m²/24 h w roku 1960 do 5,95 t/m²/24 h w roku 1961.

W roku 1961 należy uruchomić próbną instalację do ciągłego odlewania stali w hucie Jedność i otoczyć ten obiekt szczególną opieką ze względu na poważne perspektywy rozwojowe tego procesu.

Szczególny nacisk należy położyć na modernizację i usprawnienie pracy walcowni, zarówno w zakresie podniesienia wydajności, wzrostu uzysków, jak i polepszenia dokładności walcowania.

Sprawą zasadniczą jest osiągnięcie postępu w strukturze i jakości wyrobów walcowanych. Należy zwłaszcza położyć nacisk na zwiększenie produkcji deficytowych profili cienkich, wzrost udziału wyrobów ze stali jakościowej oraz wzrost udziału blach.

W hutnictwie metali nieżelaznych główne problemy postępu technicznego koncentrują się na dalszej modernizacji i mechanizacji wydobycia rud, zastosowaniu wydajniejszych nowoczesnych metod wzbogacania przy przeróbce mechanicznej, zwłaszcza ołowiano-cynkowych rud, intensyfikacji

procesów hutniczego przerobu oraz zwiększeniu uzysków metali w procesach technologicznych.

Należy wykonać na skalę półtechniczną próby wzbogacania rud cynkowo-ołowianych przy zużyciu ciężkich zawiesin.

Pomyślne wyniki w tej dziedzinie rokują poważne usprawnienie techniki wydobycia rud i obniżenia kosztów przeróbki mechanicznej, co w rezultacie powinno umożliwić rentowne wykorzystanie ubogich rud.

W roku 1961 należy uruchomić produkcję walcówki aluminiowej na druty metodą odlewu wprost z płynnego metalu, omijając kosztowne prasowanie z wlewka.

W *przemyśle chemicznym* najważniejsze zagadnienia postępu technicznego koncentrują się na:

— intensyfikacji produkcji, przechodzeniu na nowe technologie, modernizacji istniejących technologii produkcyjnych oraz przechodzeniu na tańsze, bardziej ekonomiczne surowce,
— uruchomieniu szeregu ważnych nowych produkcji,
— mechanizacji i automatyzacji procesów produkcyjnych.

W wyniku intensyfikacji produkcji przemysł chemiczny powinien osiągnąć w roku 1961 wzrost wartości produkcji globalnej w cenach fabrycznych w wysokości około 1.600 mln zł w stosunku do wykonania 1960 r., co stanowi około 31% ogólnego przyrostu wartości produkcji w tym okresie.

W zakresie stosowania nowych lub bardziej ekonomicznych surowców na czoło zadań przemysłu chemicznego na rok 1961 wysuwa się rozszerzenie stosowania siarki krajowej przy produkcji kwasu siarkowego. Należy również zastąpić gaz koksowniczy przy produkcji amoniaku i niewygodny z punktu widzenia ścieków nekal krajową kalafonią przy produkcji kauczuku syntetycznego w Oświęcimiu oraz szerzej stosować krajowy kauczuk syntetyczny. Należy także otoczyć szczególną uwagą prace związane z opracowaniem kompleksowej metody przeróbki kłodawskich soli potasowych na nawozy potasowe, sole magnezowe i inne produkty.

W roku 1961 przemysł chemiczny powinien uruchomić około 440 nowych asortymentów, w tym 85 ważnych wyrobów technicznych, różnych półproduktów, zwłaszcza syntezy organicznej, tworzyw sztucznych, włókien syntetycznych, barwników, farb i lakierów, wyrobów gumowych, środków ochrony roślin, antybiotyków oraz przygotować na skalę laboratoryjną i półtechniczną dziesiątki nowych asortymentów, które wejdą do produkcji w roku 1962.

Ogółem wartość produkcji nowo uruchamianych w 1961 r. wyrobów wyniesie około 1.180 mln zł, a w skali całorocznej około 2.850 mln zł, co stanowi około 50% całego przyrostu produkcji w tym okresie i około 7,5% globalnej wartości produkcji przemysłu chemicznego w 1961 r.

Wykonanie tych zadań w wielu przypadkach związane jest z wprowadzeniem i opanowaniem nowych technologii i nowych procesów i wymaga specjalnej uwagi i opieki. W szczególności konieczne jest zorganizowanie ścisłej i bezpośredniej współpracy instytutów i laboratoriów z zakładami produkcyjnymi, jak najbardziej celowe skoncentrowanie działalności placówek badawczych na zagadnieniach planowych oraz szybkie przenoszenie wyników i doświadczeń ze skali laboratoryjnej i półtechnicznej do praktyki przemysłowej.

W zakresie mechanizacji i automatyzacji do ważniejszych zadań należą m. in.:

— zastosowanie maszyny do szybkościowego pędzenia chodników w kopalni soli w Wapnie, mechanizacja załadunku i wyładunku urobku z klatek na poziomie 600 m w Kłodawie,
— dalszy ciąg automatyzacji produkcji kwasu azotowego w Kędzierzynie, częściowa automatyzacja produkcji polichlorku winylu w Oświęcimiu, zautomatyzowanie konfekcjonowania płynnych środków ochrony roślin w Zakładzie „Gamrat",
— zautomatyzowanie dozowni antybiotyków w Tarchominie, wyposażenie linii konfekcyjnych w automatyczne pakowaczki i automatyzacja ampułczarki w Zakładach Farmaceutycznych w Krakowie.

Przewidziane na rok 1961 zadania w dziedzinie mechanizacji automatycznej powinny dać oszczędność na robociźnie około 46,5 mln zł.

W dziedzinie poprawy wskaźników techniczno-ekonomicznych, a w szczególności zmniejszenia zużycia węgla, koksu, energii elektrycznej i surowców produkcyjnych, przemysł chemiczny powinien w roku 1961 uzyskać oszczędność około 200 mln zł.

W *przemyśle lekkim* podstawowe zadania w zakresie postępu technicznego koncentrują się na modernizacji i rekonstrukcji istniejących zakładów.

W 1961 r. najważniejszymi zadaniami w tej dziedzinie są:

— w przemyśle bawełnianym — w szczególności usprawnienie około 177 tys. wrzecion cienko- i średnioprzędnych, wycofanie w przędzalniach cienko- i średnioprzędnych oraz przędzalniach odpadowych około 60 tys. przestarzałych wrzecion i zainstalowanie na ich miejsce około 70 tys. nowoczesnych, wysokowydajnych wrzecion,
— w przemyśle wełnianym — wycofanie około 50 tys. wrzecion czesankowych i zgrzebnych i zainstalowanie na istniejących i wygospodarowanych powierzchniach około 57 tys. nowoczesnych wrzecion,
— w przemyśle lniarskim — wycofanie około 22 tys. przestarzałych wrzecion lnianych i pakulanych i zainstalowanie na ich miejsce około 9 tys. wysokowydajnych wrzecion lnianych i pakulanych.

W rezultacie modernizacji należy osiągnąć w 1961 r. wzrost wydajności na wrzeciono-godzinę w poszczególnych branżach średnio od 5—7% w stosunku do roku 1960.

W dziedzinie wprowadzenia nowych technologii oraz nowych produkcji głównymi zadaniami są w przemyśle włókienniczym: opracowanie technologii i rozpoczęcie produkcji szeregu artykułów z przędzy bawełnianej pojedyńczej produkowanych dotychczas z przędz skręcanych, ulepszenie wykańczania tkanin bawełnianych apreturami specjalnymi, rozszerzenie produkcji nowych asortymentów przędz z mieszanek bawełny i wełny z włóknami syntetycznymi, rozszerzenie stosowania skróconego procesu obróbki włókien syntetycznych z pominięciem procesu czesania oraz zapoczątkowanie produkcji nici szwalnych z domieszką włókien syntetycznych oraz rozpoczęcie produkcji watoliny szytej bezpośrednio z runa zgrzeblarskiego i produkcji tkanin wełnopodobnych z mieszanki włókien elanowych z wełną.

W przemyśle skórzano-obuwniczym należy wprowadzić garbowanie skór metodą próżniową, garbowanie z przeznaczeniem na podeszwy blanków skór świńskich, pasowych i innych przy użyciu hexametafosforanu sodu.

W *przemyśle spożywczym* należy zapewnić:

— dalszą mechanizację uboju bydła i trzody chlewnej, rozbioru mięsa, załadunku i rozładunku buraków cukrowych, zboża itd., słodowania, mycia butelek i rozlewu wyrobów spirytusowych oraz produkcji konserw, soków i makaronu w liniach produkcyjnych,
— automatyzację regulacji szeregu operacji technologicznych w przemyśle cukrowniczym,

— szersze stosowanie postępowych metod technologicznych, jak ciągłej dyfuzji i defekacji w cukrownictwie, a także przy rafinacji olejów, fermentacji alkoholowej, pasteryzacji dodatków do margaryny, gorącej ekstrakcji owoców kolorowych, schładzania drobiu za pomocą wody, stosowania kwasu giberelinowego jako aktywizatora słodowania itd.,
— wprowadzenie do produkcji nowych asortymentów konserw mięsnych, warzywno-mięsnych, deserów błyskawicznych, paszowych koncentratów witaminowo-antybiotycznych i innych.

W przemyśle drzewnym należy zapewnić:

— dalszą mechanizację wszelkich robót związanych z transportem i obróbką drewna, kłód i tarcicy w tartakach i zakładach przetwórczych i meblarskich. Oszczędność z tego tytułu w roku 1961 powinna wynieść nie mniej niż około 1 mln roboczogodzin,
— zapoczątkowanie przecierania strefowego, szersze wprowadzenie nowych materiałów i półfabrykatów dla przemysłu meblarskiego i okrętowego oraz stolarki budowlanej, m. in. płyt komórkowych, paździerzowych i wiórowych, lakierów chemoutwardzalnych i poliestrowych itd.,
— rozszerzenie produkcji elementów gięto-klejonych, mozaikowych płyt podłogowych itp.,
— wprowadzenie do produkcji około 100—150 nowych typów mebli.

W przemyśle celulozowo-papierniczym należy zapewnić:

zmniejszenie udziału papierówki typowej na produkcję celulozy i ścieru do 81,7% wobec 88% w 1960 roku, modernizację maszyn papierniczych w szeregu papierni oraz uruchomienie nowych wyrobów, a m. in. podłoża do laminowania papieru powlekanego systemem Massey'a oraz kalki kreślarskiej.

W leśnictwie należy zapewnić:

— dalsze rozszerzenie plantacji gatunków drzew szybko rosnących (na około 8 tys. ha), wydzielenie drzewostanów nasiennych (około 1,2 tys. ha), torfowanie słabych gleb piaszczystych (około 1,2 tys. ha) oraz mechaniczne przygotowanie gleby (68%),
— modernizację parku ciągnikowego i samochodowego oraz zainstalowanie 60 kolejek linowych w niedostępnych terenach górskich.

W przemyśle materiałów budowlanych postęp techniczny na 1961 r. powinien być skoncentrowany głównie na następujących zagadnieniach:

W przemyśle cementowym należy: usprawnić gospodarkę cieplną, uzupełnić aparaturę kontrolno-pomiarową do pieców, młynów i suszarń, zastosować na skalę produkcyjną upłynniacze szlamu, co powinno dać zwiększenie wydajności pieców o 1—4% oraz zmniejszenie zużycia węgla o 2—4%, oraz przeprowadzić rekonstrukcję pieców (w szczególności w cementowni Odra — piec I i II), a także wprowadzić nowoczesne urządzenia odpylające i klimatyzacyjne. Ważnym zadaniem jest zwiększenie przewozów cementu luzem do wysokości 1.100 tys. ton.

W przemyśle wapienniczym i gipsowym należy: kontynuować dalszą mechanizację prac w kamieniołomach, usprawnić technologię przeróbki termicznej kamienia wapiennego oraz podjąć produkcję wapna hydratyzowanego.

W przemyśle ceramiki budowlanej należy: wprowadzić mechaniczny załadunek i wyładunek pieców ceramicznych, załadunek na środki transportu wewnętrznego, zmechanizować zasyp paliw do palenisk kotłowych i przystosować je do spalania węgla brunatnego oraz usprawnić gospodarkę cieplną.

W zakresie nowych produkcji i nowych metod należy: podjąć próbę produkcji elementów prefabrykowanych wielkowymiarowych ściennych i stropowych z zastosowaniem pustaków ceramicznych „Cerbet", uruchomić produkcję elementów ściennych wielkowymiarowych z betonu komórkowego oraz tworzywa wapiennopiaskowego dla budownictwa uprzemysłowionego, produkcję lekkich odmian betonu komórkowego o ciężarze 0,3—0,4 kg/dcm³ oraz betonów komórkowych o wysokiej wytrzymałości 100 kg/cm², opanować mechaniczne ondulowanie płyt azbestowo-cementowych, nowy sposób zwłókniania azbestu oraz produkcję nowych wysokojakościowych asortymentów materiałów izolacyjnych o długim okresie użytkowania.

W przemyśle szklarskim należy w szczególności: rozpocząć wytopy szkieł kryształowych z wanien zmianowych, poprawić jakość szkła ciągnionego przez stosowanie termicznego polerowania cebulki w komorze podmaszynowej i poprawić jakość butelek z automatów, a także eliminować gazogeneratory z rusztem stałym i zastępować je gazogeneratorami z rusztem obrotowym.

W budownictwie należy zapewnić:

— zwiększenie udziału metod uprzemysłowionych w budownictwie mieszkaniowym do około 17,7% (przeszło 54 tys. izb), w budownictwie przemysłowym do 12 mln m³ kubatury, w budownictwie użyteczności publicznej do około 15% (850 tys. m²) oraz zwiększenie zakresu prefabrykacji w instalacjach przemysłowych, sanitarnych, grzewczych i elektrycznych,
— szerszą racjonalizację tradycyjnych metod wykonywania robót przez zastosowanie m. in. układu poprzecznego, ścian monolitycznych, prefabrykowanych elementów,
— zwiększenie mechanizacji robót ziemnych, transportowych oraz robót wykończeniowych, zwłaszcza tynkarskich, malowania, szlifowania,
— zmniejszenie zużycia materiałów na jednostkę produkcji, w szczególności wyrobów hutniczych i drewna, przez szersze stosowanie elementów ściennych z betonów lekkich itp. wyrobów z tworzyw sztucznych, gipsu itp. rozszerzenie stosowania prefabrykowanych konstrukcji z żelbetu sprężonego.

W transporcie kolejowym należy zapewnić:

— dalszy wzrost długości zelektryfikowanych linii, zwiększenie udziału trakcji elektrycznej i spalinowej w przewozach oraz przyśpieszenie biegu pociągów i skrócenie obrotu wagonów, m. in. przez wprowadzenie do eksploatacji większej liczby lokomotyw elektrycznych BoBo i CoCo (80 szt.), spalinowych (73 szt.), elektrycznych jednostek trójwagonowych (37 szt.) oraz wagonów motorowych (32 szt.),
— wprowadzenie dalszych nowoczesnych urządzeń zabezpieczenia ruchu i łączności, m. in. zainstalowanie blokady automatycznej na 125 km, blokady liniowej półsamoczynnej na 168 km, linii kolejowych oraz urządzeń na przejazdach kolejowo-drogowych,
— poprawę stanu i unowocześnienie nawierzchni kolejowych przez wymianę szyn na typ ciężki S 49 na torach długości przeszło 550 km, wymianę podsypki piaskowej i żwirowej na tłuczeniową w ilości przeszło 0,5 mln m³, ułoże-

nie około 80 km torów bezstykowych oraz wbudowanie przeszło 700 tys. sztuk podkładów betonowych,
— zwiększenie mechanizacji robót przy ciągłej i wtórnej wymianie szyn do 90% oraz robót ładunkowych w zakresie drobnicy do 33,5%.

W transporcie morskim i wodnym śródlądowym należy zapewnić: dalszą modernizację morskiej floty handlowej, portów morskich oraz śródlądowego taboru wodnego, w szczególności należy zwiększyć udział motorowców w ogólnym tonażu floty do 66,2%, a średnią szybkość statków handlowych do 12,74 węzłów.

W zakresie łączności należy zapewnić:
— dalszą automatyzację telefonicznego i telegraficznego ruchu międzymiastowego i miejscowego, szerokie stosowanie techniki telefonii i telegrafii wielokrotnej na torach napowietrznych i kablowych,
— wprowadzenie dla potrzeb telefonii wielkich krotności, dla telewizji linii kablowych z torami współosiowymi, magistralnych linii radiowych oraz ułożenie dalszych 150 km kabla koncentrycznego dla telefonii 1920-krotnej,
— rozbudowę sieci stacji telewizyjnych i stacji ultrakrótkofalowych z modulacją częstotliwości.

W rolnictwie zasadnicze znaczenie posiada postęp w mechanizacji. Wzrost dostaw traktorów kołowych i gąsienicowych oraz wzbogacenie asortymentu maszyn i narzędzi rolnych wpłynie na poprawę struktury parku traktorowego oraz na zwiększenie zakresu mechanizacji robót rolnych.

W szczególności udział traktorów kołowych 25 KM pracujących z narzędziami zawieszonymi wzrośnie do 54%, a traktorów gąsienicowych do około 6% całego parku traktorowego.

Poważnie wzrosną dostawy maszyn i urządzeń traktorowych, w tej liczbie zawieszanych. Łącznie z produkcji krajowej i z importu rolnictwo otrzyma około 40 nowych typów maszyn i narzędzi.

W zakresie mechanizacji poszczególnych rodzajów robót rolnych należy:
— przystąpić do kompleksowej mechanizacji gospodarki obornikiem w państwowych gospodarstwach rolnych oraz zbioru traw łąkowych i zielonek,
— rozszerzyć zakres mechanicznego wysiewu nawozów sztucznych i wapna nawozowego, zwiększyć stopień mechanizacji siewu i zbioru zbóż oraz zbioru ziemniaków.

W zakresie produkcji roślinnej należy zapewnić:

— znaczne zwiększenie produkcji kwalifikowanego materiału siewnego oraz rozszerzyć hodowlę polipolidalnych nasion buraka cukrowego,
— zwiększenie zaopatrzenia w nawozy (NPK) do 51,4 kg na 1 ha zasiewów powierzchni,
— objęcie zabiegami ochrony roślin 35% ogólnej powierzchni zasiewów, przy jednoczesnym zwiększeniu skuteczności zabiegów ochronnych.

W zakresie produkcji zwierzęcej należy zapewnić:

— udoskonalenie pogłowia i metod hodowli oraz zwiększenie produkcji wyższych gatunków mięsa dla rynku wewnętrznego i na eksport przez rozszerzenie tuczu młodego bydła rzeźnego i zapoczątkowanie tuczu młodego drobiu (tzw. broilerów),
— rozszerzenie produkcji przemysłowej mieszanek paszowych o 35% przede wszystkim dla tuczu trzody bekonowej i młodego drobiu rzeźnego,
— rozszerzenie opieki weterynaryjnej przez zwiększenie liczby lecznic i przychodni weterynaryjnych, wzmożenie walki z zooepidemiami i rozszerzenie szczepień ochronnych.

Ponadto państwowe gospodarstwa rolne powinny w pełni wykorzystać zdolności przerobowe dla produkcji suszu zielonek; również należy dążyć do wykorzystania dla produkcji suszu urządzeń znajdujących się w cukrowniach, tak ażeby w roku 1961 produkcja suszu zielonek osiągnęła co najmniej 20 tys. ton.

W gospodarstwach państwowych oraz przedsiębiorstwach tuczu przemysłowego trzody chlewnej należy rozszerzyć metodę suchego żywienia trzody chlewnej przy pomocy automatów, przez co będzie można osiągnąć oszczędność robocizny, lepsze wykorzystanie pomieszczeń w tuczarniach oraz bardziej ekonomiczne zużycie pasz.

* * *

W Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1961 zostały wytyczone główne i zasadnicze kierunki postępu technicznego i najważniejsze zadania w tej dziedzinie.

Zadania te powinny być jednakże znacznie rozwinięte w planach zjednoczeń i zakładów produkcyjnych. Zakładowe plany powinny obejmować pełny, skonkretyzowany i na bieżąco uzupełniany program przedsięwzięć w dziedzinie postępu techniki i organizacji produkcji, doskonalenia metod wytwarzania produkowanych wyrobów, podnoszenia jakości.

Powinny one w pełni zapewniać wykonanie zadań planowanych w zakresie produkcji, wydajności i kosztów, a także stwarzać przesłanki dla postępu w następnych latach.

Należy szeroko korzystać w przedsiębiorstwach z możliwości, jakie stwarza dla realizacji usprawnień w dziedzinie techniki i organizacji produkcji udzielanie krótkoterminowego kredytu bankowego.

XI. Handel wewnętrzny.

1. Sprzedaż detaliczna ogółem, obejmująca sprzedaż dokonywaną przez uspołecznione przedsiębiorstwa handlu detalicznego, zakłady gastronomiczne, stołówki, oddziały zaopatrzenia robotniczego, sklepy przyzakładowe oraz sprzedaż bezpośrednią dla ludności z hurtu, zbytu i zakładów produkcyjnych w cenach 1 lipca 1960 r. powinna wynieść 238.700 mln zł.

W porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1960 r. w cenach bieżących sprzedaż detaliczna powinna wzrosnąć o 4,3%. Wzrost ten w cenach porównywalnych, to znaczy z 1 lipca 1960 r., powinien wynieść około 4,4%.

2. Przewiduje się, że z ogólnej wartości sprzedaży detalicznej w wysokości 238.700 mln zł przypadnie na:

	1961	% 1961 / 1960 p.w.
Sprzedaż w detalu państwowych organizacji handlowych i oddziałach zaopatrzenia robotniczego	100.674,8	102,8
w tym: wojewódzkie zjednoczenia przedsiębiorstw handlowych	67.874,0	102,6
Sprzedaż w detalu spółdzielczych organizacji handlowych	109.169,0	104,4
w tym Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" (łącznie ze sprzedażą dla kółek rolniczych)	59.500,0	104,8

	1961	% 1961 / 1960 p.w.
Związek Spółdzielni Spożywców „Społem"	45.150,0	103,7
Sprzedaż w sklepach prowadzonych bezpośrednio przez przedsiębiorstwa hurtu i zbytu oraz zakłady produkcyjne	3.333,0	139,8
Sprzedaż w zakładach gastronomicznych państwowych organizacji handlowych, oddziałach zaopatrzenia robotniczego i stołówkach	8.195,0	106,3
w tym: wojewódzkie zjednoczenia przedsiębiorstw handlowych	6.333,0	107,3
Sprzedaż w zakładach gastronomicznych spółdzielczych organizacji handlowych	6.745,0	107,3
w tym: Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"	3.680,0	107,6
Związek Spółdzielni Spożywców „Społem"	2.855,0	107,1
Sprzedaż bezpośrednia dla ludności z hurtu, zbytu i zakładów produkcyjnych	10.583,2	105,6

3. Ustala się, że zaopatrzenie rynku w podstawowe artykuły przez handel uspołeczniony powinno kształtować się następująco:

	Jednostka miary	1961	% 1961 / 1960 p.w.
Mąka pszenna rynkowa	tys. ton	364,0	100,2
Kasza jęczmienna	„	123,0	98,4
Mięso i przetwory	„	701,7	108,3
Tłuszcze zwierzęce	„	136,1	108,9
Masło śmietankowe	„	64,3	103,9
Tłuszcze roślinne	„	104,6	113,4
w tym: margaryna	„	84,2	116,3
Jaja	mln szt.	1.080,0	101,9
Mleko spożywcze	mln l	805,0	108,1
Cukier	tys. ton	678,0	105,2
Tkaniny wełniane	mln. mb.	60,5	102,5
Tkaniny bawełniane	„	403,6	103,7
Tkaniny jedwabne	„	104,6	107,3
Obuwie skórzane	tys. par	39.500,0	105,3
Obuwie gumowe	„	19.500,0	101,6
Motocykle i skutery	tys. szt.	144,5	100,3
Motorowery	„	41,4	121,8
Rowery (bez dziecięcych)	„	650,0	100,7
Odbiorniki radiowe	„	580,0	105,4
Telewizory	„	233,0	125,9
Pralki elektryczne	„	510,0	102,0
Lodówki domowe	„	55,0	100,0
Tarcica iglasta	tys. m^3	900,0	87,4
Cement	tys. ton	1.670,0	100,0
Materiały ścienne	mln jednostek ceramicznych	1.600,0	112,5
Wapno budowlane	tys. ton	606,0	112,6
Węgiel kamienny łącznie z przeznaczonym dla potrzeb administracji (bez deputatów)	tys. ton	11.100,0	98,2

Łączne dostawy paliw na zaopatrzenie bytowo-komunalne wyniosą w 1961 r. w przeliczeniu na węgiel kamienny 25.934,0 tys. ton, tj. o 3,1% więcej niż w 1960 r. W ramach tych dostaw mieści się węgiel kamienny łącznie z deputatami, węgiel brunatny, koks, brykiety, torf, drewno, gaz i ciepło z elektrociepłowni.

W ogólnej wartości towarów przeznaczonych na zaopatrzenie obrotów detalicznych wartość artykułów żywnościowych powinna wzrosnąć o 6,3%, a artykułów nieżywnościowych o 4,8% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r. w cenach bieżących.

Dla uzyskania poprawy w zaspokajaniu potrzeb ludności oraz podniesienia poziomu działalności handlu wewnętrznego należy:

1) rozwinąć badania dotyczące kierunków konsumpcji i elastyczności popytu oraz dążyć do praktycznego oddziaływania na zmiany kierunków popytu,
2) nadal rozwijać nowoczesne formy sprzedaży przez zwiększanie w sieci detalicznej udziału sklepów ze sprzedażą samoobsługową i preselekcyjną,
3) zwrócić uwagę na podniesienie poziomu działalności zakładów gastronomicznych i garmażeryjnych, zwiększanie produkcji własnej, rozszerzanie asortymentu dań i wyrobów garmażeryjnych ze szczególnym uwzględnieniem bezmięsnych, dalszą poprawę organizacji żywienia na szlakach turystycznych i w ośrodkach wypoczynkowych, rozwijanie usług gastronomicznych oraz poprawę stanu sanitarno-higienicznego i poziomu kultury obsługi konsumentów.

XII. Handel zagraniczny.

1. Wartość eksportu ogółem powinna wynieść co najmniej 5.714,2 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r. o 10,2%. W tej liczbie eksport maszyn, urządzeń i środków transportowych powinien wynieść co najmniej 1.728,4 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r. o 19,5%.

2. Wartość importu ogółem ustala się na 6.542,0 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r. o 7,8%. W tej liczbie import maszyn, urządzeń i środków transportowych powinien wynieść 1.964,5 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r. o 19,5%.

3. Zakłada się, że struktura obrotów towarowych handlu zagranicznego kształtować się będzie następująco:

	w %
w zakresie eksportu	
ogółem	100,0
w tym:	
maszyny, urządzenia i środki transportu	30,2
paliwa, materiały i surowce	39,3
towary rolno-spożywcze	19,2
towary konsumpcyjne pochodzenia przemysłowego	11,3

w zakresie importu	
ogółem	100,0
w tym:	
maszyny, urządzenia i środki transportu	30,0
paliwa, materiały i surowce	50,4
towary rolno-spożywcze	14,0
towary konsumpcyjne pochodzenia przemysłowego	5,6

4. Zakłada się, że dodatnie saldo w zakresie obrotów usługowych z zagranicą powinno wynieść około 372,3 mln zł dewizowych.

5. Dla wykonania zadań planowych w dziedzinie handlu zagranicznego jest niezbędne:

— dokonanie maksymalnego wysiłku ze strony wszystkich producentów towarów na eksport w celu wykonania i przekroczenia zadań ustalonych w narodowym planie gospodarczym,

— traktowanie przez przemysł zamówień eksportowych jako zadań priorytetowych, przy czym dostawcy powinni zwracać szczególną uwagę na jakość, wykończenie i terminowość produkcji eksportowej,

— wprowadzenie, tam gdzie to jest możliwe i ekonomicznie uzasadnione, priorytetowego zaopatrzenia materiałowego produkcji eksportowej oraz usprawnienia systemu kooperacji służącej produkcji eksportowej,

— zwracanie uwagi na prawidłowe kształtowanie się kosztów produkcji eksportowej drogą wprowadzania właściwej organizacji produkcji i usprawnień technicznych,

— dołożenie starań ze strony odbiorców towarów importowanych, w celu ograniczenia, w toku realizacji planu, potrzeb w zakresie importu, poniżej ustalonych zawartych w narodowym planie gospodarczym,

— rozszerzenie działalności akwizycyjnej,

— dokonanie wysiłku w kierunku przekroczenia planowanych zadań przez producentów tych towarów, których niedobór w gospodarce narodowej powoduje konieczność importu,

— wzmocnienie wymiany towarowej z krajami socjalistycznymi przy rozszerzeniu wymiany towarowej z krajami kapitalistycznymi ze szczególnym zwróceniem uwagi na rozwój wymiany z krajami gospodarczo nie rozwiniętymi.

XIII. Urządzenia kulturalne i socjalne.

1. W zakresie oświaty i wychowania podstawowe wskaźniki kształtować się będą następująco (w tys.):

	1961	% 1961/1960
a) liczba dzieci w przedszkolach	409,5	106,4
z tego: plan centralny	106,4	101,3
b) liczba korzystających z wczasów młodzieży i dzieci ogółem	996,8	107,4
z tego: plan centralny	607,2	106,8
c) liczba uczniów w szkołach podstawowych	5.011,0	103,7
d) liczba oddziałów w szkołach podstawowych	189,8	103,0
e) liczba uczniów w szkołach podstawowych specjalnych	54,0	108,4
f) liczba izb w szkołach podstawowych	120,9	103,2
g) liczba uczniów w klasach VIII liceów ogólnokształcących	113,9	117,3
h) liczba uczniów w klasach I szkół zawodowych dla młodzieży nie pracującej	281,7	113,6
z tego: plan centralny	41,4	112,2
i) liczba oddziałów w szkołach zawodowych dla młodzieży nie pracującej	20,9	113,0
z tego: plan centralny	3,3	103,1
j) liczba miejsc w internatach przy szkołach zawodowych	159,5	102,0
z tego: plan centralny	51,0	103,4
k) liczba stypendiów dla uczniów szkół zawodowych	136,9	111,1
z tego: plan centralny	27,4	106,2

2. Liczba studentów na I roku studiów dziennych ogółem wyniesie 25,6 tys. osób wobec 24,4 tys. osób w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1960 r., co stanowi wzrost o 4,9%.

3. Liczba miejsc w domach studenta wyniesie 44,4 tys. miejsc i utrzymuje się na poziomie przewidywanego wykonania planu 1960 r.

4. Liczba stypendiów dla studentów kształtować się będzie następująco:

	1961 plan	% 1961/1960
Ogółem	56,8	102,3
w tym: liczba stypendiów fundowanych z dopłatą z budżetu oraz liczba stypendiów fundowanych ze środków własnych różnych instytucji	21,8	139,7

5. Liczba tytułów i egzemplarzy książek wyniesie:

	1961	% 1961/1960
a) liczba tytułów ogółem	4.475	92,4
b) liczba egzemplarzy (tys. egz.)	72.774,9	88,6

6. Liczba tytułów i globalny nakład roczny gazet i czasopism osiągnie:

	1961	% 1961/1960
A. *Gazety*		
a) liczba tytułów	49	100,0
b) globalny nakład roczny (mln egz.)	1.474,5	99,6
B. *Czasopisma*		
a) liczba tytułów	616	98,7
b) globalny nakład roczny (mln egz.)	490,7	99,7

7. Liczba tomów książek, które mają być zakupione dla bibliotek powszechnych, wyniesie około 2.584,3 tys. tomów, co stanowi wzrost o około 8,6% w porównaniu z 1960 r.

8. Produkcja filmów kształtować się będzie następująco:

	1961	% 1961 / 1960
a) liczba wyprodukowanych fabularnych filmów długometrażowych	25	125,0
b) liczba wyprodukowanych filmów średnio- i krótkometrażowych	339	105,6

9. Liczba łóżek w szpitalach, zakładach psychiatrycznych i sanatoriach przeciwgruźliczych kształtować się będzie następująco (w tys. łóżek):

	1961 średnia roczna	1961 stan na 31.XII	% 1961 / 1960
a) szpitale	139,7	142,6	104,6
z tego: plan centralny	19,7	20,2	106,9
b) zakłady psychiatryczne	32,7	33,2	102,5
z tego: plan centralny	17,9	18,3	104,0
c) sanatoria przeciwgruźlicze	24,3	24,8	102,9
z tego: plan centralny	1,6	1,6	100,0

10. Rozmiary pomocy otwartej powinny kształtować się następująco (w tysiącach godzin pracy lekarzy):

	1961	% 1961 / 1960
a) lekarzy medycyny ogółem	37.363,3	107,3
z tego: plan centralny	3.893,5	108,4
b) lekarzy dentystów ogółem	18.028,9	109,4
z tego: plan centralny	1.262,5	112,7

11. Liczba miejsc w żłobkach stałych kształtować się będzie następująco (w tys. miejsc):

	1961 średnia roczna	1961 stan na 31 XII	% 1961 / 1960 p.w.
żłobki ogółem	51,7	51,8	101,4
z tego: plan centralny	22,3	22,3	99,6

12. Liczba miejsc na koniec roku w instytucjach pomocy społecznej zamkniętej ogółem powinna wynieść 37,9 tys. miejsc, co stanowi wzrost o 5,1% w porównaniu z 1960 r.

XIV. Gospodarka mieszkaniowa i komunalna.

Gospodarka mieszkaniowa.

1. Budownictwo mieszkaniowe ogółem typu miejskiego wyniesie 5.464,1 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, co stanowi około 305,0 tys. izb i 104,3 tys. mieszkań (w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.); wzrost izb wyniesie 1,0%.

2. Nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 6.330,7 mln zł, co stanowi 112,4% przewidywanego wykonania planu na 1960 r.

3. Budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniesie około 1.835,1 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, odpowiadającej około 107,6 tys. izb, co stanowi wzrost o 19,6% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

4. Budownictwo mieszkaniowe zakładów pracy wyniesie 1.391,9 tys. m² powierzchni użytkowej, odpowiadającej około 79,5 tys. izb i około 28,5 tys. mieszkań, co oznacza 97,9% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu izb oddawanych do użytku w 1960 r.

5. Z budownictwa spółdzielczego zakłada się uzyskanie około 937,6 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, odpowiadającej 53,8 tys. izb i 13,9 tys. mieszkań, co stanowi 130,5% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu izb oddawanych do użytku w 1960 r.

6. Przyjmuje się, że z indywidualnego budownictwa ludności uzyska się około 1 299,5 tys. m² powierzchni użytkowej, odpowiadającej około 64,1 tys. izb i 16,6 tys. mieszkań.

7. Przewiduje się, że nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe typu miejskiego wyniosą 15,8 mld zł.

8. Ustala się kwotę kredytów bankowych na budownictwo mieszkaniowe ludności w wysokości 3 015,0 mln zł, co stanowi wzrost o 27,8% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem na 1960 r.

9. Budownictwo mieszkaniowe dla ludności rolniczej wyniesie około 124 tys. izb, w tym około 111 tys. izb w budownictwie chłopskim.

10. Przy opracowywaniu i zatwierdzaniu w 1961 r. dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla obiektów budownictwa mieszkaniowego rad narodowych należy przestrzegać ustalonych średnich kosztów budowy 1 m² powierzchni użytkowej mieszkań.

11. Wydatki prezydiów rad narodowych na kapitalne remonty budynków mieszkalnych wyniosą 2.619,0 mln zł, co stanowi wzrost o 5,9% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1960 r.

Gospodarka komunalna.

1. Przewiduje się, w wyniku realizacji inwestycji, oddanie do eksploatacji:

— sieci wodociągowej	413 km
— sieci kanalizacyjnej	353 „
— sieci tramwajowej i trolejbusowej	21 „
— ulic o nawierzchni ulepszonej	78 „
— mostów stałych i wiaduktów	23 szt. / 1090 mb.

2. Sprzedaż wody dla gospodarstw domowych wyniesie 395,3 mln m³, co stanowi wzrost o 4% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

3. Powinno nastąpić polepszenie zaopatrzenia ludności w gaz przez zwiększenie sieci gazowej o 166 km oraz dostarczenie około 837 mln m³ gazu dla gospodarstw domowych, co stanowi wzrost o 8,0% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

4. Usługi pralnicze dla ludności dzięki uruchomieniu nowych zakładów i modernizacji istniejących wzrosną w zakresie prania bielizny o około 20%, czyszczenia chemicznego o 17% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1960 r.

5. Zakup taboru komunikacyjnego dla gospodarki komunalnej ustala się w następującej wysokości:

— autobusy	615	sztuk
— wozy tramwajowe	300	„
— trolejbusy	40	„

6. Nakłady inwestycyjne przewidziane przez rady narodowe na gospodarkę komunalną wyniosą 2.350,6 mln zł, co stanowi wzrost o 7% w porównaniu z planem na 1960 r. Oprócz powyższych nakładów szacuje się, że udział przedsiębiorstw planu centralnego w kosztach inwestycji komunalnych realizowanych przez rady narodowe wyniesie około 340,0 mln zł.

7. Nakłady na kapitalne remonty urządzeń komunalnych wyniosą 1.315,5 mln zł, co stanowi wzrost o 5,2% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1960 r.

8. Szacuje się, że nakłady na budownictwo komunalne na wsi wyniosą ogółem 75,2 mln zł, w tym z dotacji państwowych 49,1 mln zł. Z ogólnej kwoty nakładów przeznacza się na zaopatrzenie w wodę około 54,6 mln zł.

XV. Zatrudnienie i płace.

1. Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej (bez spółdzielni produkcyjnych i bez uczniów) wyniesie średnio rocznie 7.095 tys. osób, co stanowi wzrost o około 1,5% w porównaniu z 1960 r., w tym

	Jednostka miary	1961	% 1961/1960
— w przemyśle	tys. osób	2.963,8	101,1
— w budownictwie	„	783,9	101,4
— w rolnictwie (bez spółdzielni produkcyjnych)	„	376,4	99,8
— w leśnictwie (pracownicy stali)	„	94,1	105,0
— w transporcie i łączności	„	660,5	101,1
— w obrocie towarowym	„	706,0	101,3
— w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej	„	209,5	103,0
— w oświacie, nauce, kulturze	„	477,2	103,1
— w ochronie zdrowia, pomocy społecznej i kulturze fizycznej	„	326,5	101,6

2. Przewiduje się, że liczba uczniów w gospodarce uspołecznionej osiągnie około 103,2 tys. osób, w tym w przemyśle około 70 tys. osób.

3. Zakłada się, że wydajność pracy w przemyśle liczona na pracownika ogółem wzrośnie o 6,4%, a w uspołecznionych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o 7,5% w porównaniu z 1960 r.

Przewiduje się, że przyjęty w tej wysokości wzrost wydajności pracy pokryje w 85% w przemyśle, a w 87% w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych zwiększenie wartości produkcji przyjętej w Narodowym Planie Gospodarczym na 1961 r.

4. Globalny fundusz płac brutto w gospodarce uspołecznionej wzrośnie o 6,1 mld zł w porównaniu z 1960 r. i wyniesie 157,0 mld zł, co stanowi wzrost o 4,1%.

Osobowy fundusz płac (bez płac uczniów) w poszczególnych działach gospodarki narodowej (bez spółdzielni produkcyjnych) powinien kształtować się następująco:

	Jednostka miary	plan 1961	% 1960/1961
— w przemyśle	mld zł	67,4	103,4
— w budownictwie	„ „	18,5	103,1
— w rolnictwie	„ „	6,1	103,1
— w transporcie i łączności	„ „	13,1	103,0
— w obrocie towarowym	„ „	12,0	102,6
— w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej	„ „	4,0	104,7
— w oświacie, nauce i kulturze	„ „	9,6	107,7
— w ochronie zdrowia, pomocy społecznej, kulturze fizycznej	„ „	5,2	105,7

5. Dla wykonania założonych w Narodowym Planie Gospodarczym zadań niezbędne jest dalsze porządkowanie spraw zatrudnienia i płac, a w szczególności:
— kontynuowanie prac nad poprawą organizacji pracy i wykrywaniem rezerw wzrostu wydajności pracy,
— pogłębianie dyscypliny pracy, płac i norm,
— przestrzeganie zasady bieżącej aktualizacji norm przy wprowadzeniu zmian techniczno-organizacyjnych w procesie produkcji,
— rozszerzenie prac w zakresie przygotowywania normatywów i norm technicznie uzasadnionych,
— dalsze normalizowanie czasu pracy poprzez zmniejszenie pracy w godzinach nadliczbowych,
— podnoszenie poziomu kwalifikacji pracowników.

6. Sytuacja w zakresie zatrudnienia wymaga wzmocnienia planowej gospodarki siłą roboczą ze strony ministerstw i rad narodowych. W tych gałęziach gospodarki narodowej, w których charakter pracy pozwala na zatrudnienie kobiet, przyrost zatrudnienia powinien być pokrywany przede wszystkim poprzez wzrost zatrudnienia kobiet.

XVI. Koszty własne.

1. Obniżka kosztów własnych w całym przemyśle socjalistycznym powinna osiągnąć w 1961 r. 1,4% w porównaniu z 1960 r., przy czym udział procentowy kosztów własnych przemysłu socjalistycznego w wartości produkcji towarowej według cen fabrycznych powinien wynieść 88,8% wobec 90,1% w 1960 r. Udział procentowy kosztów własnych przemysłu w wartości produkcji towarowej według cen zbytu powinien wynieść w 1961 r. 82,2% wobec 82,9% w 1960 r.

Zakłada się, że w pozostałych działach gospodarki narodowej udział procentowy kosztów własnych w wartości produkcji, usług i obrotów oraz obniżka kosztów własnych kształtować się będą następująco:

	1960 p. w.	1961	% obniżki
w transporcie i łączności	81,8	80,7	— 1,3
w leśnictwie	44,7	46,8	+ 4,7
w budownictwie	95,8	93,7	— 2,2
w obrocie towarowym			
— detal	7,59	7,53	— 0,8
— zakłady gastronomiczne	23,80	23,80	—

2. Przy opracowywaniu planów techniczno-ekonomicznych oraz w czasie realizacji planu na 1961 r. należy dążyć do pogłębienia założonej w Narodowym Planie Gospodar-

czym obniżki kosztów własnych produkcji, zwłaszcza przez dalsze wykorzystanie rezerw w kosztach materiałowych oraz w kosztach ogólno-administracyjnych.

3. Należy położyć szczególny nacisk na oszczędności w zakresie zużycia materiałów m. in. drogą wzmożenia kontroli norm zużycia, szybszego opanowywania procesów technologicznych w nowych zakładach przemysłowych oraz poprawy gospodarki materiałowej.

4. W toku realizacji planu należy zwrócić uwagę na bieżącą analizę kosztów własnych produkcji, zwłaszcza kosztów jednostkowych w celu likwidacji nadmiernych dysproporcji w kosztach tych samych wyrobów produkowanych przez różne zakłady. W tym celu wyniki przedsiębiorstw przodujących powinny być przekazywane przedsiębiorstwom o niskiej efektywności ekonomicznej.

5. Wobec występowania częstego jeszcze zjawiska wyższego kształtowania się kosztów własnych produkcji w nowych zakładach przemysłowych niż w zakładach starych, należy stworzyć odpowiednie warunki dla poprawy sytuacji w tej dziedzinie. W tym celu należy przedsięwziąć środki zmierzające do kompleksowego oddawania obiektów do eksploatacji, skrócenia okresu rozruchu oraz sprawnego opanowywania procesów technologicznych i organizacji produkcji.

XVII. Rozwój gospodarczy województw.

M. st. Warszawa.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:
- wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 10 581 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.749,0 mln zł,
- wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 30 040 mln zł, w tym przemysłu terenowego 4.075 mln zł,
- liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem około 566,0 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle około 168,8 tys. osób.

2. Najważniejszą inwestycją kontynuowaną w Warszawie jest budowa huty „Warszawa". W 1961 r. nastąpi w hucie „Warszawa" zakończenie budowy walcowni, stalowni, stacji czadnic, wydziału obróbki cieplnej oraz ciągarni.

Kontynuowana będzie budowa: elektrociepłowni „Żerań" (budowa nowego turbozespołu o mocy 35 MW), elektrociepłowni „Siekierki", w której nastąpi w 1961 r. oddanie do użytku 80 MW mocy, Fabryki Samochodów Osobowych, Warszawskiej Fabryki Pomp, Wytwórni Betonów Komorkowych, Teatru Wielkiego Opery i Baletu oraz szpitala reumatologicznego, zajezdni „Północ", zajezdni autobusów przy ul. Redutowej, zajezdni autobusowej przy ul. Woronicza, zajezdni taksówek przy ul. Chrzanowskiej, wodociągu praskiego, kolektora burakowskiego, kolektora żerańskiego, magistrali cieplnej Żerań—Bielany—Wola; zakończona zostanie rozbudowa oddziału skrzynek telewizyjnych w Warszawskiej Fabryce Mebli.

Będzie prowadzona rozbudowa Gazowni Warszawskiej, Warszawskich Zakładów Urządzeń Przemysłowych, Warszawskiego Zakładu Mechanicznego Nr 2, Zakładów Wytwórczych Urządzeń Telefonicznych T-2, stacji ładunkowej „Wola".

Rozpoczęta zostanie przebudowa Alei Jerozolimskich na odcinku Marszałkowska — Nowy Świat, budowa stacji pomp kanałowych Żerań, budowa magistrali wodociągowej Saska Kępa, budowa wodociągów dla Zespołu Międzylesie — Radość — Miedzeszyn — Falenica.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
- nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 35,6 mln zł,
- wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 12,0% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 32,6%,
- zostanie zbudowanych ogółem około 33.399 izb o 580,3 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 13.202 izb o 223,9 tys. m² powierzchni użytkowej,
- nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą około 877,4 mln zł,
- przeznacza się na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności 371,0 mln zł,
- nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 472,8 mln zł,
- zostanie przydzielonych 50 wozów tramwajowych i 72 autobusy,
- przeznacza się na remonty kapitalne:
  budynków mieszkalnych — 184 mln zł
  urządzeń komunalnych — 173,3 mln zł
- przewiduje się zwiększenie długości sieci wodociągowej o 23 km i sieci kanalizacyjnej o 20 km,
- przewiduje się zwiększenie zaopatrzenia w wodę o 5,7% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1960 r., w tym dla gospodarstw domowych — o 5,9%,
- zostanie zbudowanych 140 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 109 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
- liczba uczniów w szkołach średnich, ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia zawodowego wzrośnie o 6,9 tys. uczniów,
- liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 1.070 w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1960 r.

Miasto Łódź.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:
- wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 2.372 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych około 956,8 mln zł,
- wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 12.195 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 2.102 mln zł,
- liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 327,6 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 194,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego zostaną uruchomione: 20 MW mocy w elektrociepłowni Łódź II oraz zakłady silikatowe „Marianów",
- kontynuowana będzie budowa elektrociepłowni im. W. Lenina, Fabryki Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej, Łódzkiego Przedsiębiorstwa Remontu Maszyn Przemysłu Spożywczego oraz II etapu rurociągu Pilica—Łódź,
- rozbudowane będą: Łódzka Fabryka Maszyn Jedwabniczych, Łódzkie Zakłady Wyrobów Papierniczych, zmodernizowane zostaną Zakłady Mięsne,
- zostanie rozpoczęta budowa hurtowni artykułów elektrotechnicznych.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
- nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 12,0 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 10,0 mln zł,
- wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 10,9% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 17,6%,
- wybudowanych zostanie ogółem około 14 743 izb o 248,0 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 8 652 izb o 138,3 tys. m² powierzchni użytkowej,

— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą około 523,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 126,0 mln zł,
— inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 162,0 mln zł,
— zostanie przydzielonych 121 wozów tramwajowych i 18 autobusów,
— przeznacza się na kapitalne remonty:
budynków mieszkalnych — 219,5 mln zł
urządzeń komunalnych — 49,1 mln zł,
— długość sieci wodociągowej zostanie zwiększona o 21 km i sieci kanalizacyjnej o 23,4 km,
— zaopatrzenie w wodę gospodarstw domowych zwiększy się o 2,8% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1960 r.,
— zostanie zbudowanych 121 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 51 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia zawodowego wzrośnie o 6,0 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 110 w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1960 r.

Województwo białostockie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.725 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 883,4 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie 6.185 mln zł, w tym przemysłu terenowego 2.230 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 138,0 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 43,5 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego zostanie zakończona budowa tartaku w Augustowie.

Kontynuowana będzie budowa: tkalni automatycznej białej i kolorowej w Białostockich Zakładach Przemysłu Bawełnianego w Fastach, Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Zambrowie, Zakładów Mięsnych w Białymstoku, młyna pszennego w Białymstoku, linii kolejowej Sokółka — Kamienna Nowa, gazowni w Białymstoku oraz zespołu klinik w Białymstoku.

Rozbudowywane będą: Zakład Przemysłu Drzewnego w Hajnówce, węzeł kolejowy „Białystok C".

Zostanie rozpoczęta budowa cegielni wapienno-piaskowej w Pietraszach, zakładu płyt pilśniowych w Suwałkach, wytwórni pasz w Starosielcach, zakładu przemysłu ziemniaczanego w Łomży, drogi Białystok—Korycin, mostu drogowego na Narwi w Strekomej Górze.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 22,3 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 31,6 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 21,8% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności około 45,5%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 344,5 mln zł, czyli o 10,8% więcej niż w roku 1960, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 86,7 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać 800 ha drenowań nowych, 3.736 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 9.266 ha i odbudowę rowów na 2.774 ha użytków zielonych oraz zagospodarowanie pomelioracyjne na 12.000 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 513 tys. szt. w 1960 r. do 547 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 900 tys. szt. w 1960 r. do 948 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zboża wyniesie 83,0 tys. ton, ziemniaków — 205,0 tys. ton, żywca — 91,0 tys. ton, mleka — 224,0 mln l,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 29,5 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie zbudowanych 477 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 146,2 mln zł, a tabor zwiększy się o 53 samochody ciężarowe i 35 autobusów,
— zostanie zbudowanych ogółem około 8.868 izb mieszkalnych o 155,9 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.455 izb o 58,6 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 170,2 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 103,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 64,4 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 15 autobusów,
— zostanie wybudowanych 199 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 39 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 4,0 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 280.

Województwo bydgoskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 3.152 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.132,2 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 27.660 mln zł, w tym przemysłu terenowego 5.280 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 333,4 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 147,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zostanie zakończona budowa:
linii wysokiego napięcia 110 kV Lipno—Wąbrzeźno i II toru linii Konin — Włocławek, elektrowni wodnej w Koronowie, oddziału kwasu chlorosulfonowego w Toruńskich Zakładach Nawozów Fosforowych w Toruniu, oddziału wyrobów z polichlorku winylu w Pomorskich Zakładach Tworzyw Sztucznych w Wąbrzeźnie, zakładów przemysłu wapienniczego w Bielawie, wytwórni płyt paździerzowych w Bydgoskich Zakładach Roszarniczych w Pakości, pawilonu szynek i konserw w Zakładach Mięsnych w Grudziądzu, drogi Kowalewo—Wąbrzeźno, mostu w Pturku, mostu na Noteci w Antoniewie oraz okręgowej stacji obsługi samochodów,
— kontynuowana będzie budowa:
Fabryki Urządzeń Rolniczych w Grudziądzu, Bydgoskiej Fabryki Rowerów w Fordonie, Janikowskich Zakładów Sodowych, Zakładów Eksploatacji Kruszywa w Głęboczku, pow. brodnicki, Fabryki Mebli w Nowem, pow. świecki, Przędzalni Wełny Czesankowej w Toruniu, mostu drogowego przez Wisłę w Chełmnie

oraz ujęcia wody na Brdzie dla Bydgoszczy, realizowana będzie rozbudowa gazowni w Toruniu, Toruńskiej Fabryki Kotłów, II etapu Fabryki Narzędzi Rolniczych w Grudziądzu, Pomorskiej Emalierni i Olewni w Grudziądzu, Zakładów Chemicznych w Bydgoszczy, Zakładów Przemysłu Gumowego w Bydgoszczy, Żupy Solnej „Inowrocław", szybu „Solno II" w Inowrocławiu, Bydgoskich Zakładów Taśm Technicznych, generalna rekonstrukcja i modernizacja cukrowni „Ostrowite" oraz Zakładu Przemysłu Owocowo-Warzywnego we Włocławku,

— rozpoczęta zostanie:
budowa Zakładów Włókien Sztucznych w Toruniu, rozbudowa II etapu Fabryki Sprzętu Rolniczego w Inowrocławiu, budowa działu produkcji klejów gumowych w Grudziądzkich Zakładach Przemysłu Gumowego, celulozowni słomowej w Zakładach Celulozowo-Papierniczych we Włocławku, nowych oddziałów rafinerii, margarynowni, utwardzalni, elektrolizerni sitosu na nasiona w Kujawskich Zakładach Przemysłu Tłuszczowego w Kruszwicy.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 24,2 mln zł, a nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych 10,6 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększa się o 10,5% w porównaniu do 1960 r., a wartość usług dla ludności o 21,4%,
— inwestycje w rolnictwie w planie terenowym wyniosą 487,7 mln zł, czyli o 27,9% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 197,7 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 3.020 ha drenowań nowych, 6.070 ha odbudowy drenowań, nowe rowy na 1.751 ha i odbudowę rowów na 6.452 ha użytków zielonych oraz zagospodarowanie pomelioracyjne na 7.130 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 526,0 tys. szt. w 1960 r. do 560,0 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 990,0 tys. sztuk w 1960 r. do 1.015,0 tys. sztuk w 1961 r.,
— skup zbóż wyniesie 355,0 tys. ton, ziemniaków 450,0 tys. ton, żywca ogółem 123,0 tys. ton, mleka 482,0 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 30,0 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 19,9 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie zbudowanych 176 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 293,2 mln zł, a tabor zwiększy się o 101 samochodów ciężarowych i 70 autobusów,
— zostanie zbudowanych 14.171 izb mieszkalnych o 250,4 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.531 izb o 57,6 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą około 184,2 mln zł,
— przeznacza się 193,0 mln zł na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności,
— przeznacza się 85,0 mln zł na inwestycje gospodarki komunalnej w planie terenowym,
— przydziela się 26 wozów tramwajowych i 53 autobusy,
— zostaną zbudowane 284 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 74 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 7,0 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 155.

Województwo gdańskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 4.430 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych około 1.102,8 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 24.060 mln zł, w tym przemysłu terenowego 3.725 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 314,5 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 116,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zostanie zakończona budowa zakładu owocowo-warzywnego w Łasinie,
— kontynuowane będą: budowa suchego doku z zapleczem w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni, ośrodka produkcji silników okrętowych w Stoczni Gdańskiej, adaptacja cementowni w Wejherowie do produkcji cementu białego, budowa zakładów koncentratów spożywczych w Malborku, rozbudowa ujęcia wody w miejscowości Grodza Kamienna oraz budowa kolektora i rozbudowa oczyszczalni ścieków Brętowo—Zaspa dla potrzeb Gdańska, kolektora i oczyszczalni ścieków w Gdyni, kanalizacji sanitarnej w Elblągu, drogi państwowej nr 1 Gdańsk—Gdynia,
— rozbudowane będą: Stocznia Północna w Gdańsku, gazownia w Gdańsku, Fabryka Opakowań Biaszanych w Gdańsku, Zakłady Mechaniki Precyzyjnej w Gdańsku, Fabryka Gazomierzy w Tczewie, Zakład Przemysłu Owocowo-Warzywniczego w Kwidzynie, Gdańska Stocznia Remontowa,
— rozpoczęte zostaną: adaptacja Zakładów Wytwórczych Aparatury Rozdzielczej w Lęborku, budowa oddziału sulfamidów w Zakładach Farmaceutycznych w Starogardzie, budowa drogi Zawory—Ręboszewo oraz budowa kanału tłocznego wraz z pompownią w Elblągu.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 23,9 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 29 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 12,0% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 23,0%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 372,5 mln zł, czyli o 12,9% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 187,8 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 400 ha drenowań nowych, 7.700 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 650 ha i odbudowę rowów na 6.800 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 8.390 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 265,0 tys. szt. w 1960 r. do 280,0 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 365,0 tys. szt. w 1960 r. do 392,0 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zbóż wyniesie 105,0 tys. ton, ziemniaków — 165,0 tys. ton, żywca — 53,0 tys. ton, mleka 217 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 17,1 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej

wzrośnie o 4,2 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie wybudowanych 55 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 189,4 mln zł, a tabor zwiększy się o 55 samochodów ciężarowych,
— zostanie wybudowanych ogółem około 15.936 izb mieszkalnych o 283,3 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.073 izb mieszkalnych o 73,1 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 246,9 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 195,0 mln zł,
— wydatki na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 122 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydzieła się 22 wozy tramwajowe i 36 autobusów,
— zakłada się, że z nowego budownictwa zostanie oddanych do użytku 186 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 100 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— zakłada się, że liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 6,0 tys.,
— zwiększy się liczbę łóżek w szpitalach ogólnych o 200 w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1960 r.

Województwo katowickie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 14.622 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 2.273,2 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 140.305 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 8.685 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 1.211,8 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 737,0 tys. osób.
2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zostanie zakończona budowa linii 110 kV Częstochowa-Siemkowice, sortowni węgla w kopalniach węgla kamiennego „1 Maja", „Siemianowice", „Halemba", „Andaluzja", „Niwka-Modrzejów", „Porąbka", Zakładów Górniczo-Hutniczych „Orzeł-Biały",
— kontynuowana będzie budowa kopalń węgla kamiennego: „Staszic", „Halemba", „Julian", „Szczygłowice", „Jastrzębie", „Moszczenica", budowa elektrowni „Halemba", i „Łagisza", budowa baterii koksowniczych nr 3 i nr 4 oraz zakładów przerobu żużla w Hucie im. Bieruta, kopalń rudy żelaza „Grodzisko" i „Dąbów" oraz „Szczekaczka", Wytwórni Betonów Komórkowych w Bielsku-Białej, Wytwórni Urządzeń Wentylacyjnych w Chełmie Wielkim, elektryfikacja katowickiego węzła kolejowego, elektryfikacja linii Rudniki-Zawiercie-Katowice-Gliwice oraz Łabędy-Kędzierzyn, budowa linii kolejowej Kochłowice-Katowice-Muchawiec-Zawiercie oraz linii Tychy-Nowy Bieruń, budowa zbiornika wodnego na rzece Czarna Przemsza w Przeczycach oraz zakładu mięsnego w Częstochowie,
— prowadzona będzie rozbudowa kopalń: „Bolesław Śmiały", „Wesoła", „Ziemowit", „Sosnowiec", „Klimontów", „Mortimer-Porębka", „Kazimierz-Juliusz", „Niwka-Modrzejów", „Wieczorek", „Katowice", „Wanda-Lech", „Nowy Wirek", „Andaluzja", „Knurów I i II", „Chwałowice", „1 Maja", rozbudowa i modernizacja hut: „Dzierżyński", „Florian", „Bobrek", „Jedność", „Łabędy", „Sosnowiec", huty im. Cedlera, „Kościuszko", „Batory", „Baildon", „Zygmunt", „Łaziska", „Będzin", Bielskiej Fabryki Wyrobów Śrubowych „Bispol", rozbudowa Zakładów Górniczo-Hutniczych „Sabinów", Walcowni Metali w Dziedzicach oraz w Łabędach, Zakładów Metalurgicznych oraz Fabryki Naczyń Emaliowanych w Myszkowie, Zakładów Urządzeń Technicznych „Zgoda", Zakładów Tarcz Ściernych w Bielsku, Bielskiej Fabryki Armatur, Odlewni Żeliwa i Zakładów Mechanicznych w Skoczowie, Odlewni i Emalierni „Blachowania" k. Częstochowy, Zakładów Wytwórczych Silników Elektrycznych M-2 w Cieszynie, Zakładów Azotowych im. Findera w Chorzowie, Zakładów Elektrochemicznych w Ząbkowicach Będzińskich, Gliwickich Zakładów Tworzyw Sztucznych, Rafinerii Nafty w Czechowicach, Cementowni „Saturn", cementowni „Wysoka", przędzalni czesankowej w Zakładach Przemysłu Wełnianego „1 Maja" w Częstochowie oraz Śląsko-Dąbrowskich Zakładów Przemysłu Wełnianego w Sosnowcu,
— zostanie rozpoczęta budowa głębinowych kopalń węgla „Radoszowy" i „Zofiówka" oraz średnich kopalń węgla „Lech" i „Czech", zakładów przeróbczych w kopalniach węgla „Sosnowiec" i „Klimontów", bazy ciężkiego sprzętu dla przemysłu węglowego w Nowych Tychach, nowej ciągarni rur w Hucie „Jedność", budowa 2 wielkich pieców w hucie „Dzierżyński", spawalni rur w Hucie „Ferrum", kopalń rudy żelaza „Kłobuck" i „Hutka I", płuczki z zasobnikiem oraz rozbudowa prażalni rud w Zakładach Górniczo-Hutniczych „Sabinów", budowa huty tlenku cynku w Miasteczku, walcowni taśm specjalnych w Dziedzicach, oddziału kwasu solnego w Zakładach Chemicznych w Tarnowskich Górach, fabryki farb i lakierów w Marklowicach, cementowni w Rudnikach, zakładu utylizacyjnego w Szczejkowicach, drogi Kroczyce-Kromołów oraz adaptacja 4 budynków na szpital w Moszczenicy.
3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 21,6 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 26,7 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 15,5% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 16,4%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 190,1 mln zł, czyli o 9,3% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 32,0 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać 2.674 ha drenowań nowych, 1.532 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 733 ha i odbudowę rowów na 936 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 2.865 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 281 tys. szt. w 1960 r. do 288 tys. szt. w 1961 r.
— skup zbóż wyniesie 32,0 tys. ton, ziemniaków — 60,0 tys. ton, żywca — 50,0 tys. ton, mleka — 102,0 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 30,6 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 10 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie wybudowanych 184 mb. mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji

Samochodowej wyniesie 440,0 mln zł, a tabor zwiększy się o 167 samochodów ciężarowych i 100 autobusów,
— zostanie wybudowanych ogółem około 51.567 izb mieszkalnych o 943,7 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 16.940 izb o 296,6 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 1.033,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 407,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 328,9 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 30 wozów tramwajowych i 78 autobusów,
— zostaną wybudowane 493 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 346 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 11,7 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 1570.

Województwo kieleckie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 3.260 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.024,7 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 24.625 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 2.962 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 279,0 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 132,5 tys. osób.
2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona zostanie budowa kopalni Siarki w Piasecznie, rozbudowa Cementowni „Przyjaźń" w Wierzbicy, Zakładów Silikatowych w Lesiowie, drogi Koszyce-Nowy Korczyn,
— kontynuowana będzie budowa: kopalni topnika hutniczego w Miedziance, odlewni rur i warsztatu taboru kolejowego w Hucie im. Nowotki w Ostrowcu Świętokrzyskim, Kopalni i Zakładów Wzbogacania Piasków Żelazistych w Zębcach, Zakładów Budowy Przewodów i Armatury w Kielcach, Kopalni Pirytu „Staszic" w Rudkach, oddziału materiałów amonowo-saletrzanych w Zakładach Chemicznych „Promit" w Pionkach, Zakładów Przemysłu Wapienniczego w Bukowej, Zakładów Płyt Podłogowych i Ściennych w Opocznie oraz szpitala w Ostrowcu Świętokrzyskim,
— będzie prowadzona rozbudowa: Fabryki Samochodów Ciężarowych w Starachowicach, Odlewni Żeliwa i Emalierni „Kamienna" w Skarżysku Kamiennej, Zakładów Wytwórczych Aparatury Teletechnicznej T-9 w Radomiu, Fabryki Wyrobów Nożowniczych w Drzewicy, Radomskiej Fabryki Wyrobów Emaliowanych w Radomiu, Suchedniowskich Zakładów Wyrobów Metalowych w Suchedniowie, Zakładów Przemysłu Gipsowego „Dolina Nidy" w Gackach w pow. buskim, generalna rekonstrukcja i modernizacja cukrowni w Częstocicach oraz rozbudowa stacji rozrządowej Kielce-Herbalne,
— rozpoczęta zostanie: budowa prasowni i stalowni w Hucie im. Nowotki w Ostrowcu, kopalni kwarcytu w Bukowej Górze, rurowni w Zakładach Budowy Przewodów i Armatury w Kielcach, II etap rozbudowy Fabryki Maszyn Rolniczych w Kunowie, budowa centralnej tłoczni w Kieleckich Zakładach Wyrobów Metalowych w Kielcach, wydziału łożysk małogabarytowych w Zakładach Precyzyjnych „Iskra" w Kielcach, budowa kombinatu cementowo-wapiennego „Nowiny", budowa Zakładów Przemysłu Gipsowego w Skorocicach, Huty Szkła Okiennego w Sandomierzu, cegielni wapienno-piaskowej w Ludyni, Zakładów Wyrobów Kamionkowych w Suchedniowie, Zakładów Mięsnych w Radomiu, wydziału jajczarskiego w Przedsiębiorstwie Jajczarsko-Drobiarskim w Busku, zakładów utylizacyjnych w Mniszku, drogi obwodowej miasta Opoczna, drogi Raków-Szydłów, drogi Kazimierza Wielka-Proszowice oraz okręgowej stacji obsługi samochodów w Kielcach.
3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 30,1 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 29,5 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 23,0% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 48,0%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 227,1 mln zł, czyli o 16,2% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje państwowych gospodarstw rolnych 17,4 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 1.050 ha drenowań nowych, 445 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 5.987 ha i odbudowę rowów na 16 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 3.100 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 646,0 tys. szt. w 1960 r. do 665,0 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 825,0 tys szt. w 1960 r. do 860 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zboża ogółem wyniesie 60,0 tys. ton, ziemniaków — 115,0 tys. ton, żywca ogółem — 104,0 tys. ton, mleka — 98 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 26,9 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 60,5 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie wybudowanych 460 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 313,7 mln zł, a tabor zwiększy się o 129 samochodów ciężarowych i 60 autobusów,
— zostanie wybudowanych ogółem około 13.192 izb mieszkalnych o 222,2 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.466 izb o 74,7 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 238,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 151,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 84,0 mln zł,
— dla usprawnienia komunikacji miejskiej przydziela się 35 autobusów,
— zostanie zbudowanych 426 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 91 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 5,0 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 194.

Województwo koszalińskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
   - wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.451 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 861,9 mln zł,
   - wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 6.020 mln zł, w tym przemysłu terenowego 2.095 mln zł,
   - liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 118,7 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 34,0 tys. osób.
2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
   - zakończona zostanie budowa Zakładów Płyt Wiórowych w Szczecinku,
   - kontynuowana będzie budowa Słupskiej Fabryki Urządzeń Transportowych w Jezierzycach, tkalni i przędzalni w Zakładach Przemysłu Wełniarskiego w Złocieńcu, pow. drawski, budowa II Garbarni (adaptacja) w Zakładach Garbarskich w Kępicach, garbarni w Dębnicy (adaptacja), hotelu w Kołobrzegu, odbudowa uzdrowiska w Kołobrzegu oraz budowa domu wypoczynkowego w Sławnie.
3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
   - nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 30,4 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 19 mln zł,
   - wartość usług przemysłowych świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy zwiększy się o 21,3% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 20,0%,
   - na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 463,7 mln zł, czyli o 20,5% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 280,4 mln zł,
   - w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać 936 ha drenowań nowych, 5.334 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 1.730 ha, odbudowę rowów na 4.815 ha użytków zielonych oraz zagospodarowanie pomelioracyjne na 5.808 ha,
   - pogłowie bydła wzrośnie z 292,0 tys. szt. w 1960 r., do 304,0 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 419,0 tys. szt. w 1960 r. do 438,0 tys. szt. w 1961 r.,
   - skup zboża wyniesie 140,0 tys. ton, ziemniaków — 360,0 tys. ton, żywca — 60,0 tys. ton, mleka — 168 mln l,
   - wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 20,7 mln zł,
   - długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 1,3 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
   - zostanie wybudowanych 46 mb mostów stałych,
   - wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 103,8 mln zł, a tabor zwiększy się o 28 samochodów ciężarowych,
   - zostanie zbudowanych ogółem około 5.173 izb mieszkalnych o 84,2 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 2.700 izb o 41,9 tys. m² powierzchni użytkowej,
   - nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 130,8 mln zł,
   - na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 38,0 mln zł,
   - nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 53,0 mln zł,
   - zostanie zbudowanych 78 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 52 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
   - liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 33 tys.,
   - liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 5

Województwo krakowskie.

1. Ustala się ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
   - wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 5.745 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.074,0 mln zł,
   - wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 26.315 mln zł, w tym przemysłu terenowego 3.340,0 mln zł,
   - liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 332,4 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 168,3 tys. osób.
2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
   - zostanie uruchomionych 130 MW mocy w elektrowni w Sierszy Wodnej i 50 MW mocy w elektrowni w Skawinie, ukończona zostanie budowa linii 220 kV — Skawina-Tarnów, Siersza-Różki i linii 110 kV na odcinku Tarnów-Grybów, nastąpi zakończenie elektryfikacji linii kolejowej Szczakowa-Kraków-Podłęże, zakończona zostanie budowa oddziału metanolu II w Zakładach Chemicznych „Oświęcim", rozbudowa Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolesław", rozbudowa Zakładów Cynkowych „Trzebinia", Zabierzowskiej Fabryki Maszyn, rozbudowa Fabryki Śrub „Sporysz" w Żywcu, destylarni wieżowej w Rafinerii Nafty w Trzebini, Wytwórni Betonów Komórkowych w Skawinie, Niedomickich Zakładów Celulozy, budowa pawilonu szynek i konserw w Zakładach Mięsnych w Tarnowie, rozbudowa słodowni Okocimskich Zakładów Przemysłu Słodowego,
   - kontynuowana będzie budowa kopalni „Kościuszko" w Jaworznie, elektrowni „Siersza", kopalni „Trzebionka", zakładu przygotowawczego rud żelaza w Burkach oraz drenarni i dachówczarni w Wolbromiu Rzędzińskiej, fabryki wyrobów azbestowo-cementowych w Jaroszowcu, oddziału produkcji maszyn i urządzeń szklarskich w Jaroszowcu, Zakładów Obuwia w Nowym Targu, Fabryki Mebli Stalowych w Żywcu, domu profilaktycznego w Krynicy, rozbudowa drogi Kraków-Olkusz, budowa zbiornika wodnego na rzece Sole w Tresnej, stopnia kanalizacyjnego w Dębiu, kanalizacja górnej Wisły na odcinku Łączany-Skawina,
   - prowadzona będzie rozbudowa kopalni „Bierut" w Jaworznie, kopalni „Siersza", Centralnej Płaskowni w Szczakowej, Zakładów Górniczych „Chrzanów", Zakładów Surowców Hutniczych „Górka" k/Trzebini, Zakładów Wyrobów z Drutu w Sławkowie, Fabryki Lokomotyw w Chrzanowie, odlewni w Południowych Zakładach Wytwórczych Silników Elektrycznych M-7 w Tarnowie, Zakładów Azotowych im. F. Dzierżyńskiego w Tarnowie (budowa wydziału amoniaku i saletry amonowej I i II ciągu), Zakładów Chemicznych „Oświęcim" (tlenownia, karbidownia, IV piec elektrownia), Fabryki Celulozowo-Papierniczej w Kluczach, Żywieckiej Fabryki Papierniczej w Żywcu, Wykańczalni Bawełny w Andrychowie, obiektu zastępczego dla tkalni w Porębie, pow. wadowicki, stacji Prokocim oraz stacji Szczakowa,
   - rozpoczęta zostanie: przebudowa i rozbudowa sortowni w kopalni „Bierut" w Jaworznie, budowa zakładu przeróbczego w kopalni „Siersza", budowa fabry

kwasu siarkowego w Zakładach „Bolesław" w Bolesławcu k/Olkusza, budowa wydziału masy anodowej w Hucie Aluminium „Skawina", budowa oddziału produkcji kwasu półciśnieniowego II i wstępnej automatyzacji części azotowej w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego w Tarnowie, budowa Sądeckich Zakładów Elektrod Węglowych w Biegonicach k/Nowego Sącza, rozbudowa Zakładów Chemicznych „Azot" w Jaworznie (młynownia preparatów fosforoorganicznych) oraz budowa oddziału waty celulozowej w Niedomickich Zakładach Celulozy.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 31,7 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 25,8 mln zł,
— wartość usług przemysłowych świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy zwiększa się o 17,6% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 23,8%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 235,6 mln zł, czyli o 25,0% więcej niż w 1960 r.,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać 4.470 ha drenowań nowych, 136 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 2.085 ha i odbudowę rowów na 1.657 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 3.057 ha,
— skup zboża wyniesie 42,0 tys. ton, ziemniaków — 50,0 tys. ton, żywca — 78,0 tys. ton, mleka — 125,0 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 30,2 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 7,4 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— wybudowanych zostanie 922 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 433,7 mln zł, a tabor zwiększy się o 151 samochodów ciężarowych i 100 autobusów,
— zostanie wybudowanych ogółem około 13.367 izb mieszkalnych o 238,2 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.287 izb o 77,4 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 250,9 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 150,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 108,4 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 26 autobusów,
— zostanie zbudowanych 333 izby lekcyjne szkół podstawowych, w tym 84 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 8,2 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 232.

Miasto Kraków.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 3.400 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 601,4 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 20.455 mln zł, w tym przemysłu terenowego 2.290,0 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 216,8 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 85,5 tys. osób,
2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— w Hucie im. Lenina zostanie zakończona w 1961 r. budowa kompleksu baterii koksowych nr 7 i nr 8 oraz kontynuowana będzie budowa kompleksowa baterii koksowniczej nr 9, wielkiego pieca nr 4, pieca martenowskiego nr 10, stalowni konwertorowej, ocynkowni taśm, wytwórni rur, hali pieców wgłębnych i rekonstrukcja zgniatacza, walcowni ciągłej blach na zimno, walcowni kęsów, walcowni drobnej, walcowni drutu, kompleksu siłowni, a ponadto budowa Zakładów Budowy Maszyn i Aparatury oraz Zakładu Produkcji Części Zamiennych,
— zakończona zostanie budowa Krakowskiej Fabryki Mebli,
— prowadzona będzie rozbudowa Krakowskich Zakładów Sodowych, Krakowskich Zakładów Przemysłu Gumowego, Cementowni „Nowa Huta" oraz stacji kolejowej „Nowa Huta",
— rozpoczęta zostanie budowa oddziału detroomycyny w Krakowskich Zakładach Farmaceutycznych oraz budowa chłodni składowej „Kraków II".

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 13,5 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 7,8 mln zł,
— wartość usług świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy zwiększy się o 10% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności — o 20%,
— zostanie zbudowanych ogółem około 11.014 izb mieszkalnych o 199,9 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 5.031 izb o 84,4 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 407,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 105,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 62,1 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 17 wozów tramwajowych i 11 autobusów,
— przeznacza się na kapitalne remonty:
budynków mieszkalnych — 79,3 mln zł
urządzeń komunalnych — 60,0 „ „
— długość sieci wodociągowej zwiększy się o 16,7 km i sieci kanalizacyjnej o 31,2 km,
— zaopatrzenie w wodę zwiększy się o 2,1% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1960 r., z tego dla gospodarstw domowych o 2,0%,
— zostanie oddanych do użytku 76 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 43 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia zawodowego wzrośnie o 2,1 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 97.

Województwo lubelskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie około 2.622 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.182,6 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 14.730 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 3.220 mln zł,

— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 224,0 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 74,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona zostanie budowa cementowni w Chełmie, zakładów silikatowych w Kaniach, pow. chełmski, zakładów silikatowych w Jedlance, pow. łukowski, budowa chłodni-przetwórni i pawilonu szynek i konserw w Zakładach Mięsnych w Zamościu, rozbudowa Zakładu Przemysłu Owocowo-Warzywniczego w Milejowie, budowa oddziału osseinizarni w Fabryce Żelatyny w Puławach oraz budowa drogi Józefów-Tomaszów,
— kontynuowana będzie budowa fabryki mebli w Zamościu, adaptacja obiektu w Trawnikach dla Siedleckich Zakładów Przemysłu Dziewiarskiego, budowa zakładu jajczarskiego z chłodnią w Krasnymstawie, budowa II toru linii kolejowej Skierniewice-Łuków, przebudowa drogi Lublin-Wysokie oraz rozbudowa zespołu klinicznego w Lublinie,
— prowadzona będzie generalna rekonstrukcja i modernizacja cukrowni w Strzyżowie, w Klemensowie oraz w Lublinie, rozbudowa Fabryki Samochodów Ciężarowych w Lublinie, Kraśnickiej Fabryki Wyrobów Metalowych w Kraśniku, Zakładów Mięsnych w Lublinie oraz rozbudowa punktu przeładunkowego w rejonie stacji Małaszewicze,
— rozpoczęta będzie budowa cukrowni w Werbkowicach, pow. hrubieszowski, przedsiębiorstwa jajczarsko-drobiarskiego w Zamościu, budowa centralnego magazynu z halą produkcyjną w Lubelskich Zakładach Zielarskich w Lublinie, budowa oczyszczalni ścieków w Chełmie oraz ujęcia wodnego w Sławinku dla miasta Lublina.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 55 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 33 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 12,9% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 21%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 485,2 mln zł, czyli o 15,7% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 99,4 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 1.408 ha drenowań nowych, 485 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 8.006 ha i odbudowę rowów na 359 ha użytków zielonych oraz zagospodarowanie pomelioracyjne na 10.905 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 767 tys. szt. w 1960 r. do 775 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 1.286 tys. szt. w 1960 r. do 1.300 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zbóż wyniesie 160,0 tys. ton, ziemniaków — 260,0 tys. ton, żywca — 156,0 tys. ton, mleka — 180,0 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 25,3 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 59,7 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie wybudowanych 314 mb. mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 304,0 mln zł, a tabor zwiększy się o 119 samochodów ciężarowych i 80 autobusów,
— zostanie zbudowanych ogółem około 12.928 izb mieszkalnych o 240,9 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 2.976 izb o 48,7 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą około 172,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 130,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 93,8 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 9 trolejbusów i 17 autobusów,
— zostanie zbudowanych 255 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 41 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 6,9 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 310.

Województwo łódzkie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 2.894 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 958,9 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 13.870 mln zł, w tym przemysłu terenowego 4.340 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 254,3 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 133,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona zostanie budowa kopalni Łęczyca I, urządzeń sieciowych i rozdzielczych magistrali gazowej Śląsk-Warszawa, oddziału antybiotyków przy Zakładach Przemysłu Chemicznego w Pabianicach, nowego oddziału przy hucie szkła okiennego „Kara" w Piotrkowie Trybunalskim, cegielni wapienno-piaskowej w Teodorach, siłowni w cukrowni w Leśmierzu oraz budowa dróg Sulmierzyce-Żłobnica i Bielsk-Biała Rawska,
— kontynuowana będzie budowa kopalni Łęczyca II, Wytwórni Konstrukcji Stalowych w Skierniewicach, cementowni „Działoszyn, elektryfikacja linii Warszawa—Kutno, elektryfikacja i modernizacja stacji kolejowej Łowicz-Główny oraz budowa drugiego toru linii Skierniewice-Łuków,
— prowadzona będzie rozbudowa sieci gazowej w okręgu łódzkim, Zakładów Przemysłowych „Komuna Paryska" w Radomsku, Zakładów Wytwórczych Maszyn Elektrycznych i Transformatorów M-1 w Żychlinie, Tomaszowskich Zakładów Włókien Sztucznych w Tomaszowie Mazowieckim, Zakładów „Boruta" w Zgierzu (barwniki kadziowe, młynownia), Kutnowskich Zakładów Farmaceutycznych, Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Zduńskiej Woli, budowa przędzalni odpadkowej i tkalni w Zakładach Przemysłu Bawełnianego w Bełchatowie, Zakładów Przemysłu Wełnianego w Zgierzu, budowa tkalni i wykańczalni w Zakładach Przemysłu Wełnianego im. M. Nowotki w Tomaszowie Mazowieckim,
— rozpoczęta zostanie budowa wydziału obróbki mechanicznej przy Fabryce Maszyn Górniczych w Piotrkowie Trybunalskim, zakładu płyt wiórowych przy Zakładach Mebli Giętych w Radomsku, Zakładu przetwórstwa owocowo-warzywnego w Łowiczu, generalna rekonstrukcja i modernizacja cukrowni w Ostrowcach, pow. kutnowski, elektryfikacja i modernizacja linii kolejowej Skierniewice-Łowicz oraz budowa mostu drogowego przez rzekę Wartę w Krzeczowie

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 29 mln zł, a na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 43 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększa się o 10,7% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 10,0%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 291,5 mln zł, czyli o 26,2% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 57,4 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 3.551 ha drenowań nowych, 665 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 3.254 ha i odbudowę rowów na 160 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 3.700 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 581,0 tys. szt. w 1960 r. do 600,0 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zbóż wyniesie 150,0 tys. ton, ziemniaków — 270,0 tys. ton, żywca ogółem — 116,0 tys. ton, mleka — 286,0 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 23,1 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 24 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie zbudowanych 252 mb. mostów stałych,
— wartość przewozów i usług w Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 422,0 mln zł, a tabor samochodowy zwiększy się w stosunku do stanu w 1960 r. o 168 samochodów ciężarowych i o 70 autobusów,
— zostanie zbudowanych ogółem około 11.160 izb mieszkalnych o 205.6 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.085 izb o 51.8 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 168,5 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 137,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 81,4 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 7 autobusów,
— zostanie oddanych do użytku 328 izb lekcyjnych w szkołach podstawowych, w tym 94 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 5,4 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 146.

Województwo olsztyńskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.648 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.013,5 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 7.035 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 3.010 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 142,1 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 41,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zostanie zakończona budowa oddziału Bartoszyckich Zakładów Przemysłu Dziewiarskiego w Gródku, przebudowa drogi Ostróda-Iława oraz budowa bazy remontowej (Ministerstwa Żeglugi) w Giżycku,
— kontynuowana będzie budowa Mazurskich Zakładów Aparatury Oświetleniowej w Wilkasach, oddziału płyt wiórowych w Zakładach w Nidzie, Przetwórni Owoców Leśnych w Szczytnie, budowa i adaptacja obiektów w Zakładach Przemysłu Dziewiarskiego w Bartoszycach, odbudowa Zakładu Przemysłu Ziemniaczanego w Iławie, Iławskiej Wytwórni części Samochodowych oraz gazowni w Olsztynie,
— prowadzona będzie rozbudowa Warmińskiej Fabryki Maszyn Rolniczych w Dobrym Mieście i Zakładu Mięsnego w Olsztynie,
— rozpoczęta zostanie budowa fabryki farb i lakierów w Ostródzie, cegielni wapienno-piaskowej w Lidzbarku Welskim oraz wytwórni płyt paździerzowych w Mazurskich Zakładach Roszarniczych w Szczytnie.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 33,9 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 12 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 17,9% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 47,9%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 522,1 mln zł, czyli o 10,1% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 328,0 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać 302 ha drenowań nowych, 13.100 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 350 ha i odbudowę rowów na 3.500 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 8.956 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 448,0 tys. sztuk w 1960 r. do 480,0 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 556,0 tys. sztuk w 1960 r. do 604,0 tys. sztuk w 1961 r.,
— skup zboża wyniesie 160,0 tys. ton, ziemniaków — 240,0 tys. ton, żywca — 83,0 tys. ton, mleka — 412 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 19,9 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 2 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie zbudowanych 85 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 130,0 mln zł, a tabor zwiększy się o 43 samochody ciężarowe,
— zostanie zbudowanych ogółem około 7.328 izb mieszkalnych o 131,3 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.385 izb o 58,1 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 167,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 51,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 53,1 mln zł,
— zostanie zbudowanych 139 izb lekcyjnych dla szkół

podstawowych, w tym 55 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 4,1 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 120.

Województwo opolskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 2.453 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 682,1 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 17.960 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 2.775 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 226,2 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 110,5 tys. osób,

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona zostanie budowa fabryki mebli w Opolu,
— kontynuowana będzie: budowa Fabryki Kotłów w Raciborzu (adaptacja), Fabryki Urządzeń Papierniczych w Kożlu (adaptacja), Zakładów Przemysłu Wapienniczego w Strzelcach Opolskich, Zakładu Eksploatacji Kruszywa w Krzyżanowicach k. Raciborza, elektryfikacja linii kolejowych Kędzierzyn-Łabędy, Strzelce Opolskie-Wrocław i Kędzierzyn-Groszowice oraz budowa szpitala w Blachowni,
— prowadzona będzie rozbudowa Fabryki Siewników w Brzegu, Zakładów Koksowniczych w Zdzieszowicach, Fabryki Maszyn i Urządzeń w Kluczborku, Zakładów Koksochemicznych w Blachowni Śląskiej, Fabryki Obrabiarek „Rafamet" w Raciborzu, Zakładów Azotowych w Kędzierzynie, Cementowni „Odra" w Opolu, celulozowni w Krapkowickich Zakładach Celulozowo-Papierniczych w Krapkowicach, generalna rekonstrukcja i modernizacja cukrowni w Otmuchowie, budowa wytwórni kwasu cytrynowego w cukrowni w Raciborzu,
— rozpoczęta zostanie: budowa walcowni i ciągarni rur w Hucie „Świerczewski" w Zawadzkiem wydziału urządzeń hutniczych w Hucie „Małapanew" w Ozimku, hali urządzeń chemicznych przy Zakładach Urządzeń Przemysłowych w Nysie, rozbudowa Fabryki Sprzętu Rolniczego w Strzelcach Opolskich oraz rozbudowa Zakładu Przemysłu Wapienniczego w Górażdżach.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 16,3 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 15,4 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 18,1% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 29,9%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 235,8 mln zł, czyli o 3,5% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 120,3 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 1.073 ha drenowań nowych, 2.746 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 1.280 ha i odbudowę rowów na 1.679 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 2.556 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 326,0 tys. szt. w 1960 r. do 338,0 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 457,0 tys. szt. w 1960 r. do 494,0 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zboża wyniesie 168,0 tys. ton, ziemniaków — 150,0 tys. ton, żywca — 65,0 tys. ton, mleka — 146 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 24,1 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 1,5 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie zbudowanych 117 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 156,7 mln zł, a tabor zwiększy się o 38 samochodów ciężarowych,
— zostanie zbudowanych ogółem około 9.714 izb mieszkalnych o 182,3 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 2.786 izb o 47,1 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowyci. wyniosą 156,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 95,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 37,1 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 16 autobusów,
— zostaną zbudowane 194 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 131 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 3,4 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach zwiększy się o 180.

Województwo poznańskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 3.916 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.033,3 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 24.930 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 6.430 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 301,3 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 124,5 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zostanie oddanych do użytku 100 MW w elektrowni Konin (II etap), linia 110 kV Ostrów-Kępno, linia 110 kV Leszno-Rawicz, II tor linii 110 kV Konin-Włocławek oraz oddział superfosfatu w Poznańskich Zakładach Nawozów Fosforowych w Luboniu k. Poznania,
— kontynuowane będą inwestycje podstawowe w okręgu górnictwa węgla brunatnego Konin-Turek, budowa kopalni w Pątnowie, kopalni węgla brunatnego w Turku, elektrowni „Adamów". Nastąpi zakończenie I etapu i rozpoczęcie III etapu budowy Elektrowni „Konin" oraz rozbudowa stacji i linii kolejowych w okręgu konińsko-łęczyckim, ponadto kontynuowana będzie budowa kopalni soli w Kłodawie (półtechnika), Zakładów Wyrobów Sanitarnych w Kole, Zakładów Płyt Pilśniowych w Czarnkowie, budowa nowego oddziału produkcji butelek i słoi w hucie szkła w Gostyniu, budowa oddziału tektury w Poznańskich Zakładach Papierniczych w Czerwonaku, budowa pawilonu szynek i konserw w Zakładach Mięsnych w Kaliszu oraz wytwórni pasz w Szamotułach,
— prowadzona będzie: rozbudowa Fabryki Obrabiarek w Jarocinie, Fabryki Obrabiarek w Pleszewie, Zakładów Automatyki Przemysłowej w Ostrowie Wlkp. Orzechowskich Zakładów Przemysłu Sklejek w Orz

chowie, rozbudowa i modernizacja Kaliskich Zakładów Przemysłu Jedwabniczego w Kaliszu, rozbudowa i modernizacja Kaliskiej Fabryki Pluszu i Aksamitu w Kaliszu, generalna rozbudowa Kaliskich Zakładów Koncentratów Spożywczych w Winiarach, Pleszewskiej Fabryki Aparatury, Fabryki Maszyn i Urządzeń we Wronkach, Zakładu Przemysłu Owocowo-Warzywniczego w Pudliszkach oraz Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Ostrowie Wlkp.,
— zapoczątkowana zostanie budowa huty aluminium w Koninie, dachówczarni w Piwonicach, linii wysokiego napięcia 220 kV Długie Nowe-Plewiska oraz stacji przekaźnikowej w Bolewicach i Piątkowie.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 34,9 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 21,4 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 13,7% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 14,9%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 549,6 mln zł, czyli o 8,9% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 221,8 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych w planie terenowym należy wykonać: 3.742 ha drenowań nowych, 6.138 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 5.075 ha i odbudowę rowów na 466 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 13.183 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie o 822,0 tys. szt. w 1960 r. do 835 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 1.504,0 tys. szt. w 1960 r. do 1.550 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zboża wyniesie 380 tys. ton, ziemniaków — 580 tys. ton, żywca — 201 tys. ton, mleka — 537 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 35,9 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 48,4 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie zbudowanych 312 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 307,3 mln zł, a tabor zwiększy się o 70 samochodów ciężarowych i 25 autobusów,
— zostanie zbudowanych ogółem około 13.756 izb mieszkalnych o 282,9 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 1.929 izb o 34,6 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 96,8 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 175,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 68 mln zł,
— dla usprawnienia komunikacji miejskiej przydziela się 17 autobusów,
— zostanie zbudowanych 211 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 138 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 10,2 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 210.

Miasto Poznań.

1. Ustala się ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarego miasta:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.251 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 347,8 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 11 235 mln zł, w tym przemysłu terenowego 1.330 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 175,4 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 74,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona zostanie rozbudowa Zakładów Metalurgicznych „Pomet",
— kontynuowana będzie budowa Poznańskiej Fabryki Łożysk Tocznych, Poznańskich Zakładów Wyrobów Korkowych, Chłodni Składowej „Poznań II" oraz rozbudowa ujęcia i oczyszczalni wody,
— prowadzona będzie rozbudowa: Zakładów Przemysłu metalowego im. H. Cegielskiego, Wielkopolskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych, Zakładów Przemysłu Gumowego „Stomil",
— rozpoczęta zostanie budowa II etapu Poznańskiej Fabryki Maszyn i Aparatów oraz Fabryki Maszyn Żniwnych.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 12 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 4,4 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 11,7% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 10,4%,
— zostanie zbudowanych ogółem około 7.490 izb mieszkalnych o około 141,1 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 2.316 izb o 40,8 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 140,2 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 118,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 65,7 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 10 wozów tramwajowych i 19 autobusów,
— przeznacza się na kapitalne remonty budynków mieszkalnych 54,5 mln zł, urządzeń komunalnych — 63,3 mln zł,
— długość sieci wodociągowej wzrośnie o 12,1 km i sieci kanalizacyjnej o 11,2 km,
— zaopatrzenie w wodę wzrośnie o 1,8% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1960 r., z tego dla gospodarstw domowych — o 8,8%,
— zostaną zbudowane 34 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 15 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących zawodowych oraz w szkołach przysposobienia zawodowego wzrośnie o 2,6 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 60.

Województwo rzeszowskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 3.222 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 893,9 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 25.245 mln zł, w tym przemysłu terenowego 2.300 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych

wyniesie ogółem 243,1 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 102,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona zostanie budowa Zakładów Silikatowych w Leżajsku,
— kontynuowana będzie budowa zakładu przeróbki mechanicznej, fabryki kwasu siarkowego i fabryki superfosfatu w Kombinacie w Tarnobrzegu, elektrowni wodnej w Solinie, urządzeń powierzchniowych i zagospodarowanie nowych kopalń ropy w rejonie Węglówka-Studolina, Zakładów Wytwórczych Aparatów Wysokiego Napięcia A-1 w Przemyślu, wytwórni betonów komórkowych w Stalowej Woli, huty szkła technicznego „Polanka" w Krośnie oraz budowa oddziału produkcji szkła gospodarskiego „Krosno II", kolejki leśnej Rzepedź-Moczarne, zakładów płyt pilśniowych w Przemyślu, zakładów przemysłu drzewnego w Rzepedzi, zakładów mięsnych w Rzeszowie, zakładu przetwórstwa owocowo-warzywnego w Jaśle oraz linii kolejowej Rzeszów-Kolbuszowa,
— prowadzona będzie rozbudowa gazociągu Przemyśl-Stalowa Wola, Zakładów Przemysłu Gumowego w Dębicy (dokończenie budowy hali opon), Dębickiej Fabryki Farb i Lakierów (oddział lakierów okiennych), Zakładów Tworzyw Sztucznych (oddział żywic i tłoczyw fenolowych i oddział produkcji laminatów) w Pustkowie, Fabryki „San" (budowa oddziału pieczywa cukierniczego) w Jarosławiu, generalna rekonstrukcja i modernizacja cukrowni w Przeworsku oraz rozbudowa stacji Hurko-Medyka,
— rozpoczęta zostanie budowa przedsiębiorstwa jajczarsko-drobiarskiego w Sanoku, Zakładów Porcelany im. Wałyńskiego w Boguchwale, budowa oddziału pasów klinowych w Zakładach Przemysłu Gumowego w Sanoku, centralnej kotłowni w Zakładach Przemysłu Drzewnego w Sędziszowie, oddziału deszczułki mozaikowej w Zakładach Przemysłu Drzewnego w Rzepedzi oraz drogi Nisko-Zarzecze.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 46,4 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych — 29,2 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 14% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 15,9%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 258,4 mln zł, czyli o 6,9% więcej niż w roku 1960, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych — 69,6 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 2 683 ha drenowań nowych, 580 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 2.350 ha i odbudowę rowów na 250 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 3 057 ha,
— skup zboża wyniesie 60,0 tys. ton, ziemniaków — 80,0 tys. ton, żywca — 99,0 tys. ton, mleka — 93,0 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 44,7 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 21,2 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie zbudowanych 394 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 265,4 mln zł, a tabor zwiększy się o 127 samochodów ciężarowych i 80 autobusów,
— zostanie zbudowanych ogółem około 9.720 izb mieszkalnych o 176,2 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.267 izb o 58,3 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 189,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 90,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 69,7 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 30 autobusów,
— zostaną zbudowane 264 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 53 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 4,2 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 450.

Województwo szczecińskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 2.442 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 948,7 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 13.940 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 2.355 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 177,0 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 56,5 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona zostanie budowa ośrodka radio-nadawczego w Starogardzie,
— kontynuowana będzie odbudowa elektrowni „Pomorzany", fabryki mebli w Goleniowie, mostów pod 2 tory na Odrze i Parnicy w Szczecinie, budowa ujęcia wody w Zdrojach, uzdrowiska w Świnoujściu,
— prowadzona będzie rozbudowa Szczecińskiej Stoczni Remontowej, Stoczni Szczecińskiej (ośrodek pochyleniowy na terenie stoczni „Wulkan"), huty „Szczecin", Zakładów Wytwórczych Aparatów Precyzyjnych A-6 w Szczecinie, Zakładów Celulozowo-Papierniczych w Skolwinie oraz generalna rekonstrukcja i modernizacja cukrowni „Szczecin".

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 30,5 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 12,7 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 11,1% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o około 12,5%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 386,0 mln zł, czyli o 6,7% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 246,2 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać 200 ha drenowań nowych, 8.195 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 197 ha i odbudowę rowów na 5.584 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 7.827 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 238,0 tys. szt. w 1960 r. do 252,0 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 347,0 tys. szt. w 1960 r. do 396,0 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zboża ogółem wyniesie 150,0 tys. ton, ziemniaków — 200,0 tys. ton, żywca — 47,0 tys. ton, mleka — 163 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 12,5 mln zł,

— zostanie zbudowanych 74,0 mb mostów stałych.
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 76,3 mln zł, a tabor zwiększy się o 28 samochodów ciężarowych i o 3 autobusy.
— zostanie zbudowanych ogółem około 8.812 izb mieszkalnych o 150,4 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.524 izby o 75,1 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 222,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 40,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 82,0 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 6 wozów tramwajowych i 19 autobusów,
— zostanie zbudowanych 160 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 44 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 4,6 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 425.

Województwo warszawskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 4.793 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.359,0 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 23.150 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 4.950 mln zł,
— liczba zatrudnionych wyniesie 268,3 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 95,3 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona będzie budowa linii 110 kV Małkinia — Wyszków, Zakładu Eksploatacji Kruszywa w Zegrzu, rozbudowa Zakładów Papierniczych w Jeziornej, adaptacja Siedleckich Zakładów Przemysłu Dziewiarskiego w Siedlcach oraz rozbudowa Zakładów Tkanin Technicznych w Żyrardowie,
— kontynuowana będzie budowa Zakładów Sprzętu Instalacyjnego w Gostyninie, Ostrołęckiej Fabryki Celulozowo-Papierniczej, Fabryki Mebli i Urządzeń Wnętrz w Wyszkowie, odbudowa śpichrza i budowa młyna w Siedlcach, budowa drugiej pary torów Pruszków-Grodzisk, elektryfikacja linii kolejowych Warszawa-Kutno, Warszawa-Czachówek, Warszawa-Nasielsk, Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Mińsku Mazowieckim, zbiornika wodnego na rzece Bugu w Dębem oraz kanału Żerań-Zegrze,
— prowadzona będzie rozbudowa Zakładów Mechanicznych „Ursus", Fabryki Maszyn Żniwnych w Płocku, Zakładów Przemysłu Gumowego w Piastowie (dział produkcji gumo-metal), Tarchomińskich Zakładów Farmaceutycznych (antybiotyki i witamina B_{12}), Huty Szkła im. F. Paplińskiego w Wołominie (budowa oddziału szkła technicznego), Zakładów Przemysłowych „1 Maja" w Pruszkowie, Fabryki Urządzeń Mechanicznych w Warce, Fabryki Tarcz Ściernych w Grodzisku, Chodakowskich Zakładów Włókien Sztucznych, Grodziskich Zakładów Farmaceutycznych, Huty Szkła Opakowaniowego w Wyszkowie (nowy oddział automatycznej produkcji butelek), rozbudowa Zakładów Mięsnych w Płocku oraz generalna rekonstrukcja i modernizacja cukrowni w Małej Wsi,
— podstawową inwestycją nowo rozpoczynaną w 1961 r. w województwie warszawskim jest budowa Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku, ponadto rozpoczęta będzie budowa wytwórni pasz w Sierpcu, budowa Mazowieckich Zakładów Tłuszczowych w Nowym Dworze, rozpoczęcie budowy drogi Wilga—Dęblin oraz Leszno—Żelazowa Wola.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 73,6 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 34,8 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 12,2% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 19,7%,
na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 477,4 mln zł, czyli o 11,1% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 54,6 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 4 542 ha drenowań nowych, 867 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 12.314 ha i odbudowę rowów na 555 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 15.080 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 799 tys. szt. w 1960 r. do 827 tys. szt. w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 1.590,0 tys. szt. w 1960 r. do 1.622 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zboża ogółem wyniesie 190 tys. ton, ziemniaków — 360 tys. ton, żywca — 202 tys. ton, mleka — 452 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 34,1 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 56,4 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 580 mln zł, a tabor zwiększy się o 133 samochody ciężarowe i 57 autobusów,
— zostanie zbudowanych ogółem około 16.847 izb mieszkalnych o 301,7 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.563 izby o 61,9 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 188,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 176,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 75,8 mln zł,
— zostanie zbudowanych 361 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 99 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 10,2 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 570.

Województwo wrocławskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 5.815 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.160,8 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 29.765 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 5.175 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 448,2 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 246,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego zostanie oddane do użytku 32 MW mocy w elektrowni „Czechnica", linie 220 kV Mikułowa — Długie oraz Jelenia Góra — Mikułowa.

— zostanie zakończona odbudowa Zakładów Wyrobów Kamionkowych w Bolesławcu oraz budowa Zakładu Przeróbczego Grysów Twardych w Koźminie,
— kontynuowane będą inwestycje podstawowe w okręgu górniczo-energetycznym w Turoszowie, w Kombinacie Paliwowo-Energetycznym nastąpi zakończenie budowy urządzeń do zwałowania popiołu z elektrowni „Burschfelde", kontynuowana będzie budowa elektrowni w Turoszowie, rozbudowa kopalni „Turów I" i budowa kopalni „Turów II" oraz rozbudowa komunikacji kolejowej w kombinacie.

W zagłębiu rud miedzi Głogów—Lubin kontynuowana będzie budowa kopalni rudy miedzi „Lubin", zbudowane zostaną warsztaty remontowe w Chojnowie oraz kontynuowana będzie budowa Zakładów Górniczych „Konrad", Dolnośląskiej Fabryki Wyrobów Blaszanych w Chojnowie oraz szlamowni kaolinu k. Bolesławca. Kontynuowana będzie odbudowa Zakładów Wytwórczych Przekaźników „Rela" w Świebodzicach.

Ponadto kontynuowana będzie elektryfikacja linii kolejowej Wrocław—Strzelce Opolskie oraz rozdzielnia systemowa 220/110 kV w Mikułowej pow. lubański.

Prowadzona będzie rozbudowa Świdnickiej Fabryki Urządzeń Przemysłowych, Jelczańskich Zakładów Samochodowych, Nadodrzańskich Zakładów Przemysłu Organicznego „Rokita" w Brzegu Dolnym, Dolnośląskich Zakładów Tworzyw Sztucznych w Oławie, Dolnośląskich Zakładów Przemysłu Jedwabniczego w Kamiennej Górze oraz rozbudowa wodociągu w Legnicy.

Rozpoczęta zostanie budowa baterii koksowniczej w Zakładach Koksowniczych „Victoria" w Wałbrzychu, III pieca obrotowego do suszenia glin palonych w Jaroszowskich Zakładach Materiałów Ogniotrwałych, kopalni kwarcytu „Nawojów II", zakładów materiałów ogniotrwałych w Bolesławcu, zakładu przeróbczego grysów w Granicznej, budowa stacji 220/110 kV Mościska, hotelu w Kudowie-Zdroju oraz kanalizacji i oczyszczalni ścieków w Złotoryi.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 34,5 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 34 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 9,7% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 12,0%,
— na inwestycje rolnictwa w planie terenowym przeznacza się 401,6 mln zł, czyli o 16,6% więcej niż w 1960 r., w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 227,4 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 110 ha drenowań nowych, 9.100 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 450 ha i odbudowę rowów na 5.350 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 5.400 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 533,0 tys. szt. w 1960 r. do 581,0 tys. szt. w 1961 r. a pogłowie trzody chlewnej z 637,4 tys. szt. w 1960 r. do 659,0 tys. szt. w 1961 r.,
— skup zboża wyniesie 260,0 tys. ton, ziemniaków — 250 tys. ton, żywca 101,0 tys. ton, mleka — 274 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 39,6 mln zł,
— zostanie wybudowanych 45 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 457,1 mln zł, a tabor zwiększy się o 109 samochodów ciężarowych i 15 autobusów,
— zostanie zbudowanych ogółem około 11.489 izb mieszkalnych o 194,6 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 5.859 izb o 101,6 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 325,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 37,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 95,2 mln zł,
— zostaną zbudowane 173 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 101 izb w ramach budowy szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 9,9 tys.,
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 194.

Miasto Wrocław.

1. Ustala się ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.522 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 412,1 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie 14.250 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 935 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 168,3 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 63,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— prowadzona będzie rozbudowa Fabryki Maszyn Budowlanych, Fabryki Urządzeń Mechanicznych, Zakładów Wytwórczych Maszyn Elektrycznych M-5, Wrocławskich Zakładów Włókien Sztucznych (produkcja jedwabiu wiskozowego), modernizacja Zakładu Mięsnego oraz kontynuowana będzie budowa VIII grupy studzien w zakładach wodociągowych,
— rozpoczęta będzie budowa chłodni składowej „Wrocław II", adaptacja Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego do napraw wagonów — cystern oraz odbudowa węzła wodnego.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 10,1 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 12,5% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 8,8%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 2,4 mln zł,
— zostanie zbudowanych ogółem około 8.236 izb mieszkalnych o 144,7 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.904 izby o 68,0 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 236,8 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 99,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 45,1 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 12 wozów tramwajowych i 16 autobusów,
— przeznacza się na kapitalne remonty:
budynków mieszkalnych — 129,2 mln zł,
urządzeń komunalnych — 44,6 mln zł,
— przewiduje się zwiększenie długości sieci wodociągowej o 2,4 km i sieci kanalizacyjnej o 3,4 km,
— przewiduje się zwiększenie zaopatrzenia w wodę dla gospodarstw domowych o 7,3% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1960 r.

— zostanie wybudowanych 90 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 30 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia zawodowego wzrośnie o 4,8 tys.

Województwo zielonogórskie.

1. Ustala się ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.735 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 773,1 mln zł,
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 10.515 mln zł, w tym przemysł terenowy około 2.385 mln zł,
— liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych wyniesie ogółem 172,2 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 75.0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji planu centralnego:
— zakończona zostanie budowa Zielonogórskich Zakładów Eksploatacji Kruszywa w Olsznie, odbudowa Żagańskiej Czesalni Wełny oraz nastąpi oddanie do użytku 25 MW mocy w elektrowni „Dychów",
— kontynuowana będzie odbudowa Fabryki Maszyn Budowlanych w Jasieniu (odbudowa Oddziału I), Lubuskich Zakładów Aparatury Elektrycznej „Lumel" w Zielonej Górze, Dolnośląskich Zakładów Metalurgicznych w Nowej Soli (budowa fabryki kotłów), odbudowa Zakładów Ceramiki Budowlanej w Gozdnicy, Huty Szkła w Kunicach Żarskich (budowa oddziału produkcji szkła szlifowanego i hartowanego), budowa fabryki celulozy w Kostrzynie oraz tkalni jedwabiu w Zakładach Przemysłu Jadwabniczego w Corzowie Wielkopolskim oraz II etap budowy garbarni w Lubuskich Zakładach Garbarskich w Lesznie Górnym,
— prowadzona będzie rozbudowa Lubuskiej Fabryki Zgrzeblarek Bawełniarskich w Zielonej Górze, Zakładów Mechanicznych „Gorzów", Zakładów Wytwórczych Przekaźników w Świebodzicach, Zakładów Metalurgicznych w Przemkowie oraz Gorzowskich Zakładów Włókien Sztucznych (rozbudowa I etapu),
— rozpoczęta będzie budowa stacji telewizyjnej w Zielonej Górze oraz ujęcia wody w Sulęcinie.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 18,4 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych — 16 mln zł,
— wartość usług przemysłowych, świadczonych przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, zwiększy się o 14,9% w porównaniu do 1960 r., w tym wartość usług dla ludności o 42,8%,
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 316,5 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 168,5 mln zł,
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 230 ha drenowań nowych, 2.780 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 1.200 ha i odbudowę rowów na 10.097 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 6.030 ha,
— pogłowie bydła wzrośnie z 263,0 tys. sztuk w 1960 r. do 285,0 tys. sztuk w 1961 r., a pogłowie trzody chlewnej z 383,0 tys. sztuk w 1960 r. do 425,0 tys. sztuk w 1961 r.,
— skup zboża wyniesie 105,0 tys. ton, ziemniaków — 135,0 tys. ton, żywca — 51,0 tys. ton, mleka — 141,0 mln l,
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 16,5 mln zł,
— długość dróg publicznych o nawierzchni twardej wzrośnie o 3 km, nie licząc efektów czynów społecznych,
— zostanie zbudowanych 45 mb mostów stałych,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 120,8 mln zł, a tabor zwiększy się o 30 samochodów ciężarowych i 10 autobusów,
— zostanie zbudowanych ogółem około 6 148 izb mieszkalnych o 106,3 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.655 izb o 63,4 tys. m² powierzchni użytkowej,
— nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 178,0 mln zł,
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo ze środków własnych ludności przeznacza się 27,0 mln zł,
— nakłady na inwestycje gospodarki komunalnej wyniosą około 40,9 mln zł,
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 4 wozy tramwajowe i 11 autobusów,
— zostaną zbudowane 102 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 38 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych oraz w szkołach przysposobienia rolniczego i zawodowego wzrośnie o 5,9 tys.,
liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o 70.

XVIII. Postanowienia końcowe.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podejmując niniejszą uchwałę upoważnia Radę Ministrów do:

1) ustalenia na podstawie niniejszej uchwały szczegółowych zadań planowych na 1961 r. dla poszczególnych ministerstw i dziedzin gospodarki narodowej;
2) dokonywania w ciągu roku, w razie istotnych i uzasadnionych ekonomicznie konieczności i potrzeb, zmian w planach szczegółowych w stosunku do postanowień niniejszej uchwały, mając na uwadze zachowanie podstawowych proporcji planu.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*